

ΧΡΟΝΟΣ

ΥΨΩΣΙΣ ΤΗΣ ΣΗΜΑΙΑΣ

X14

ΤΕΜΠΟ · ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ · ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ
ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ · ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ALBERTO MONDADORI · ΑΡΧΙΕΥΝΤΑΚΤΗΣ PAOLO LECALDANO

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΠΑΡΑ ΤΗΣ AZIENDA PERIODICI ITALIANI MONDADORI
ΠΡΟΕΔΡΟΣ ARNOLDO MONDADORI · ΜΙΛΑΝΟΝ · VIA CORRIDONI, 39
ΔΙΑ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΑΠΕΥΘΥΝΤΕΟΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ Α.Ρ.Ι. Corso del Littorio, 1 - Milano - ΤΗΛ. 75-136
Stabilimento Rotocalcografico VITAGLIANO · Via Serie N. 1 - 1942-XX

ΤΕΜΠΟ · ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡ. 25

ΧΡΟΝΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΑΡΧΙΕΥΝΤΑΚΤΗΣ
ΠΑΥΛΟΣ ΛΕΚΑΛΔΑΝΟΣ
30
ΡΟΜΗ - 13 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1942-XX
ΔΡΑΧΜΑΙ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΤΑΛΙΚΗΝ ΣΤΡΑΤΙΑΝ ΕΙΣ ΤΗΝ
ΡΩΣΙΑΝ, ΒΕΡΣΑΛΛΙΕΡΟΙ ΕΠΙΤΙΘΕΜΕΝΟΙ

MAGNETI MARELLI

Ο ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΕΡΟΣ ΗΛΕΚΤΡΟΤΕΧΝΙΚΟΣ ΙΤΑΛΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ

20 ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ - 12.000 ΕΡΓΑΤΑΙ - 28 ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ

ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΚΑΙ ΕΤΑΙΡΙΑΙ

ΙΤΑΛΙΚΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ **MAGNETI MARELLI**
ΜΙΛΑΝΟΝ - ΚΕΦ. ΛΙΡ. 150.000.000

ΙΤΑΛΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΡΑΔΙΟΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΛΑΜΠΤΗΡΩΝ
ΜΙΛΑΝΟΝ - ΚΕΦ. ΛΙΡ. 10.000.000

I N I E X A N . ΕΤΑΙΡΙΑ
ΜΙΛΑΝΟΝ - ΚΕΦ. ΛΙΡ. 20.000.000

ΑΝ. ΕΤ. ΕΘΝΙΚΗ ΥΕΛΟΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
ΜΙΛΑΝΟΝ - ΚΕΦ. ΛΙΡ. 6.000.000

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΕΝΙΣΧΥΜΕΝΩΝ ΣΥΝΘΕΣΕΩΝ ΟΜΟΡΡΥΘΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΤΟΣΚΑΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΡΑΔΙΟΦΩΝΩΝ
ΜΙΛΑΝΟΝ - ΚΕΦ. ΛΙΡ. 950.000

ΑΝ. ΕΤ. ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΛΑΜΠΤΗΡΩΝ **AUGUSTA**
ΜΙΛΑΝΟΝ - ΚΕΦ. ΛΙΡ. 300.000

M A B O A N . ΕΤΑΙΡΙΑ
ΜΙΛΑΝΟΝ - ΚΕΦ. ΛΙΡ. 7.000.000

R A D I O M A R E L L I A N . ΕΤΑΙΡΙΑ
ΜΙΛΑΝΟΝ - ΚΕΦ. ΛΙΡ. 750.000

M I C A A N . ΕΤΑΙΡ. ΕΞΟΥΚΤΙΚΩΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΩΝ
ΜΙΛΑΝΟΝ - ΚΕΦ. ΛΙΡ. 2.000.000

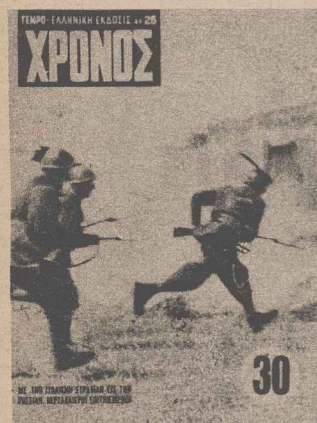
ΠΑΡΑΓΩΓΗ Μαγνήται, κηρία ανάμματος, ηλεκτρικά εξαρτήματα, πορείας, φωτισμού και αναβατήρες. Δι' αυτοκίνητα, πλοία αεροπλάνα. Φρένα και όργανα πεπιεσμένου αέρος, διά βαρέα αυτοκίνητα, υδραυλικά φρένα. • Συσσωρευταί στατικής χρησιμοποίησεως, έλξεως, διά φωτισμόν σιδηροδρόμων, ύποβρυχιών και δι' ειδικάς υπηρεσίας του Στρατού. • Πλήρεις ηλεκτρικά εγκαταστάσεις διά κύκλον. • Έκπομποί και δέκται κάθε τύπου και δυνάμεως, διά κυκλικάς ραδιοακροάσεις, διά τηλέφωνα και τηλέγραφον. • Πλήρεις ραδιοφωνικά εγκαταστάσεις διά στρατιωτικές, ναυτικές και έμπορικές υπηρεσίας. • Έγκαταστάσεις τηλεσυγκοινωνίας βραχυτάτων κυμάτων. Έγκαταστάσεις τηλεοράσεως έκπομπών και λήψεως. Έγκαταστάσεις δι' ήχητικές έκπομπάς, οίασδήποτε χρήσεως. Έγκαταστάσεις έκπομπών και λήψεως διά πανομοιότυπα. • Λαμπτήρες, σωλήνες ηλεκτονικοί και ειδικοί δι' όλας τας εφαρμογάς των ραδιοσυγκοινωνιών. • Ρυθμισταί, έντάσεις, πομποί εις κενόν, σωλήνες νεόν, ηλεκτρικοί λαμπτήρες, κάθε τύπου, βολβοί διά λαμπτήρας και δικλείδας, από ύελον, από μαγνήσιον, από μόλυβδον, από ύελον Nonex σκληροτάτου τύπου. • Συμπυκνωταί κινητοί, ακίνητοι. Κώνοι διά μεγάφωνα, αντίστάσεις, μικρόφωνα, λαρυγγόφωνα κάθε τύπου. Απομονωτικών ύλικών ένισχυμένον, οίουδήποτε είδους από βακκυλίτην, από έβενον, από έλαστικών. • Έπιπλα έκ ξύλου, έκ μετάλλου ή από πλαστικές ύλας διά ραδιόφωνα. • Αυταρκικοί απομονωτήρες διά κηρία ανάμματος και αεροπορίας, επίσης και άλλαι διάφοροι εφαρμογαί. • Αντλία κάθε τύπου. • Μηχαναί και εργαλεία κάθε τύπου. • Σύρματα οίουδήποτε ύλικού, γυμνά, σμαλτωμένα, καλυμμένα, από ηλεκτρύελον. • Τράπεζαί δοκιμών, εξαρτύσεων έργουστασιών, έπιπλα υπηρεσίας έπισκευαί κλπ.

ΣΕΛ. 2

Ρώμη, 13 Αυγούστου 1942-XX

TEMPO

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ

Είς τὸ ἀνατολικὸν μέτωπον αἱ ἰταλικαὶ δυνάμεις πολεμοῦν παρὰ τὸ πλεονὲς τῶν γερμανικῶν καὶ τῶν συμμαχικῶν. Ἡ γιγαντιαία αὐτὴ ἐκστρατεία ἀπασχολεῖ βαθύως τὰς ἐνεργείας τῶν εὐρωπαϊκῶν λαῶν. Καὶ ἡ Ἰταλία, ποὺ ἤρχισε τὸν ἀντιπολεσεβικὸν ἀγῶνα, ἠθέλησε νὰ συμμετάσχη ἰσχυρῶς καὶ γενναίως διὰ νὰ ἐξολωθρενθῇ δριςτικῶς ὁ ἐχθρὸς τοῦ πολιτισμοῦ. Εἰς ἐκεῖνον, ποὺ μὲ τὰ σκληρὰ καὶ νικηφόρα κατορθώματά των ἐπεβλήθησαν εἰς τὸν θάνατον τῆς Ἑβρώτης, προσετέθησαν καὶ πολλοὶ ἄλλαι μονάδες, αἱ ὁποῖαι κάμνουν πάντοτε αἰσθητὸν τὸ βῆρος των κατὰ τὴν κλειστον σγιγμὴν τοῦ ἀγῶνος.

ΕΙΔΙΚΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΑΙ

Η ΜΑΧΗ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ	ΣΕΛ. 5-9
ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΜΠΟΛΕΜΟΥ ΑΜΕΡΙΚΗΣ (1.ον Ο ΣΤΡΑΤΟΣ)	10-14
ΤΑΞΙΔΙΟΝ ΑΝΑ ΤΗΝ ΤΑΪΛΑΝΔΙΑΝ	15-17
ΕΝΑ ΤΣΑΝΤΑΚΙ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΟΥΣ ΠΙΘΗΚΟΥΣ	18-19
ΑΝΤΙΑΕΡΟΠΟΡΙΚΗ ΑΜΥΝΑ ΑΠΟ ΤΟΥ ΚΑΤΑΣΤΡΩΜΑΤΟΣ	21
ΒΑΜΒΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΤΟΡΙΑΝ	22-23
ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΩΝ ΛΟΥΤΡΩΝ	27-29
ΔΙΑΛΟΓΟΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΔΥΝΑΜΕΝΩΝ ΝΑ ΕΦΑΡΜΟΘΟΥΝ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ	32-33
ΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΜΕ ΤΟΝ ΚΑΤΑΒΥΘΙΣΑΝΤΑ ΤΟ "MARYLAND"	40-42

ΕΓΧΡΩΜΟΙ ΣΕΛΙΔΕΣ

ΑΝΤΙΑΕΡΟΠΟΡΙΚΗ ΑΜΥΝΑ ΑΠΟ ΤΟΥ ΚΑΤΑΣΤΡΩΜΑΤΟΣ	21
ΒΑΜΒΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΤΟΡΙΑΝ	22-23
ΑΙ ΤΡΟΠΙΚΑΙ ΑΣΘΕΝΕΙΑΙ	24

ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ

ΑΙ ΤΡΟΠΙΚΑΙ ΑΣΘΕΝΕΙΑΙ	24-26
-----------------------	-------

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

ΕΥΚΟΛΟΝ ΚΑΙ ΔΥΣΚΟΛΟΝ	30
ΟΙ ΜΙΚΡΟΤΕΡΟΙ ΛΥΡΙΚΟΙ ΤΟΥ 13ου ΚΑΙ 14ου ΑΙΩΝΟΣ	30
ΤΣΕΛΙΝΙΑ	30
Ο Κ-ΟΣ ΑΛΦΡΕΔΟΣ ΡΟΣΣΗ	31

ΜΟΥΣΙΚΗ

Ο ΠΙΑΝΙΣΤΑΣ ΜΠΕΝΕΝΤΕΤΗ ΜΙΚΕΛΑΝΤΖΕΛΗ	34-35
-------------------------------------	-------

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ

ΝΤΟΝ ΖΟΥΑΝ	36-39
------------	-------

ΔΙΑΦΟΡΑ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑΙ ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ	4
ΧΑΜΕΝΟΣ ΚΑΙΡΟΣ	20

Azienda Periodici Italiani
MONDADORI

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΔΩΡΕΑ 1.708.85
ΗΜΕΡΟΜ. 16.8.85
ΑΡΙΘ. 36190

ΙΤΑΛΙΑ

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΝΕΙ ΟΛΑΣ ΤΑΣ ΚΑΛΛΟΝΑΣ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ. ΤΕΡΜΑ ΤΟΥ ΤΑΞΙΔΙΟΥ ΤΩΝ ΤΟΥΡΙΣΤΩΝ ΟΛΟΥ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ.

ΣΑΝΤΖΙΝΕΤΤΟ ΠΥΡΓΟΣ ΤΟΥ ΠΡΙΓΚΗΠΟΣ

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ:
ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΑΞΙΔΙΩΝ

Η ΑΙΓΥΠΤΟΣ ΤΩΝ ΑΙΓΛΩΝ

Κατά τὸ τέλος τοῦ 1800, ὅταν ὁ στρατηγὸς Βοναπάρτης ἀπεβίβαζε εἰς τὴν Αἴγυπτον μὲ μίαν στρατιάν τῆς Δημοκρατίας, ἐπιδιώκων τὴν ἐπίτευξιν τοῦ προϋρου καὶ φανταστικοῦ σχεδίου, νὰ πλήξῃ τὴν Ἀγγλίαν εἰς τὰς κτήσεις τῆς τῶν Ἰνδιῶν, πηγὰς τοῦ πλοῦτος τῆς καὶ τῆς δυνάμεως τῆς, τὰ ἔλη τῶν Μαρεοτίδων, τὰ ὁποῖα ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων ἄπλωναν τὰ ἀλμυρὰ νερά των, περὶ τῆς ζώνης ὅπου ἀνεφύη ἡ Ἀλεξάνδρεια, εἶχον ἥδη πλήρως ἐξυγιανθῇ. Εὐφροὶ ἀγροὶ περιστοιχίζαν τὴν πόλιν πού ἔκτισεν ὁ Μακεδὼν Κατακτητὴς, φράγμα τὴν ἐπροστάτευεν ἀπὸ τὰς θαλασσίας ἐπιθέσεις, καὶ διωρυγες διαχεύευσαν τὰ ὕδατα τοῦ Νείλου. Ὅταν ἔφυγεν ὁ Ναπολέων, διὰ τὴν ὑπεράνθρωπον πτῆσιν του, δὲν ἀπέμεινε εἰς τὸν στρατηγὸν Κλεμπέρ καὶ τὰ στρατεύματα του παρὰ τὰ ἐτοιμασθῶν ν' ἀμυνθοῦν ἐναντίον τῶν πιθανῶν ἐπιθέσεων τῶν Τούρκων καὶ τῶν Ἀγγλων, καὶ νὰ προσπαθήσουν νὰ κρατήσουν τὴν Ἀλεξάνδρειαν, ὅπου ἦτο δυνατόν νὰ φθάσουν αἱ ὑποσχεθεῖσαι ἐνισχύσεις καὶ ὁπότεν ὑπῆρχεν ἔλπις νὰ ἐπιχειρήσουν νὰ ὑποχωρήσουν πρὸς τὴν πατρίδα.

Οἱ Ἀγγλοι τότε, οἱ ὁποῖοι κατὰ τὰ προηγούμενα τρία ἔτη δὲν εἶχον θέσει τὸν πόδα των εἰς τὴν Αἴγυπτον, συνήθροισαν ἕνα καλὸν πυρῆνα στρατοῦ καὶ ἰσχυροὶ κατὰ θάλασσαν, ἀπεβίβασθαι εἰς Ἀμπουκίρ, ὅχι μακρὰν τῆς Ἀλεξανδρείας. Εἰς τὸν λιμένα αὐτόν, κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς ἐκστρατείας τοῦ Ναπολέοντος, ὁ Νέλοςαν εἶχε καταστρέψει τὸν γαλλικὸν στόλον. Εἰς τὴν πλησίον πεδιάδα, μετὰ τινας μῆνας, ὁ Ναπολέων εἶχε καταστρέψῃ μίαν τουρκικὴν στρατιάν. Ἀπὸ τὴν βάσιν τοῦ Ἀμπουκίρ ἤρχισαν οἱ Ἀγγλοι τὸ 1801, τὰς ἐπιχειρήσεις των ἐναντίον τοῦ Κλεμπέρ, καὶ διὰ ν' ἀπομονώσουν τὴν Ἀλεξάνδρειαν, ἀνετίναξαν τὸ φράγμα πού τὴν προῆσιζε ἀπὸ τὴν θάλασσαν ἐκεῖνην, πού ἦτο τὸ τέλμα Μαρεοτίδων. Τὰ ὕδατα κατέκλυσαν τὴν γῆν, τὴν ὅποιαν οἱ κόποι τοῦ αἰγυπτιακοῦ λαοῦ εἶχον ἀποσπᾶσθαι ἀπὸ αὐτά, καὶ τὸ ἀλμυρὸν ἔλος ἐπανεσχηματίσθη.

Αὐτὸ εἶναι τὸ πιστοποιητικὸν γενήσεως τοῦ πολιτισμοῦ τῆς Αἰγύπτου ἐκ μέρους τῆς Ἀγγλίας. Ἡ Αἴγυπτος ἦτο ἀκόμη μία πτωχὴ χώρα, ἀραιῶς κατοικουμένη, μὲ οἰκονομίαν μόλις ἐπαρκούσαν εἰς τὸν πληθυσμὸν τῆς. Καὶ οἱ Ἀγγλοι τὴν ἐγκατέλειψαν εἰς τὴν μοῖραν τῆς, χωρὶς τύψεις. Κατόπιν οἱ Χεδίβαι ἤρχισαν ν' ἀξιοποιοῦν τὸν ἀγροτικὸν πλοῦτον τῆς χώρας, ἡ Εὐρώπη ἐδάνεισε χρήματα διὰ τὴν κατασκευὴν φραγμάτων, διωρύγων, σιδηροδρόμων, ὅχι βέβαια χωρὶς

νὰ ζητήσῃ τὰς ἀναγκαίας ἐγγυήσεις. Ὅταν συνεπεία τῆς διακοπῆς τῶν δοσοληψιῶν μὲ τὴν Βορ. Ἀμερικὴν, λόγῳ τοῦ διαχωριστικοῦ πολέμου, οἱ βαμβάκοβιομήχανοι τοῦ Λάκανσαϊρ, ἀντελήφθησαν τὰς λαμπρὰς δυνατότητας πού παρουσίαζεν ἡ Αἴγυπτος διὰ τὴν παραγωγὴν τῆς πολυτίμου κλωστής, ἤρχισαν νὰ ἐνθαρρύνουν τὴν καλλιέργειαν τοῦ βάμβακος. Ὅταν ὁ Λεσέψ, ἐπὶ τῶν σχεδίων τοῦ Νεγκρέλλι καὶ μὲ γαλλικὰ καὶ ἡπειρωτικὰ κεφάλαια, ἤνοιξε τὸν ἱσθμὸν τοῦ Σουέζ, καὶ ἐδημιούργη τὴν ταχυτέραν μεταξὺ τῆς Ευρώπης καὶ τῆς Ἀσίας δόδον, τότε οἱ Ἀγγλοι ἐνεθυμήθησαν τὴν χώραν τοῦ Νείλου, καὶ ἐσκέφθησαν ὅτι εἶχον κάποια ἀποστολὴν νὰ ἐκτελέσουν. Ὁ Χαδὶβης, δαπανᾷ εἰς ὄργια τὰ κρατικά εἰσοδήματα; Ἀγοράζουν εἰς καλὴν τιμὴν τὰς μετοχὰς τῆς Ἑταιρίας τοῦ Ἰσθμοῦ. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ ἐξώδευε, ἂν ἤθελε, ἀπὸ τὴν ἀτομικὴν του περιουσίαν. Τὰ οἰκονομικὰ τῆς Αἰγύπτου εὐρίσκονται εἰς κατὰστασιν πτωχεύσεως; Ὑποβάλλονται εἰς αὐστηρὸν ἔλεγχον τὰ τελωνεῖα καὶ οἱ προϋπολογισμοί, διὰ νὰ μὴ ὑποστοῦν ζημίας, οἱ ἔβραῖοι τραπεζίται τῆς Δύσεως. Ὁ Ἀραμπὶ πασᾶς καὶ οἱ νέοι ἐθνικιστὰι κινοῦνται διὰ νὰ ἐμποδίσουν τὴν οἰκονομικὴν καὶ πολιτικὴν δουλείαν τῆς χώρας των; Ὁ στόλος τῆς Μεσογείου τῆς Α. Μεγαλειότητος βομβαρδίζει τὸν ἄμαχον πληθυσμὸν τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ ὁ βρετανικὸς στρατός, ἀπὸ τὸ Ἀμπουκίρ, ἐπαναλαμβάνει τὴν πορείαν του, τὴν διακοπεῖσαν πρὸ ὀγδοήκοντα ἐτῶν. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, ἡ Αἴγυπτος γίνεται ἀγγλική, διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ δρόμου τῶν Ἰνδιῶν καὶ τῶν βαμβακοφυτειῶν τῆς πεδιάδος τοῦ Νείλου.

Ἡ Αἴγυπτος ὑπεδουλώθη εἰς τοὺς Ἀγγλους, καὶ ἔμεινεν ὑπόδουλος μέχρι σήμερον. Ἀπὸ τοῦ 1882 καὶ ἐντεῦθεν κάθε δέκα ἔτη, τὸ Λονδίνον ἐπέσχετο εἰς τὴν Ὑψηλὴν Πύλιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ εἰς τὴν χορείαν τῶν εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων, ν' ἀποσύρῃ τὰ στρατεύματα τῆς. Καὶ ἐν τῷ μεταξύ ἐνίσχυε τὴν κατοχὴν τῆς, καταλαμβάνουσα καὶ τὸ Σουδάν, καὶ θέτουσα αὐτὸ ὑπὸ τὸν ἀπ' εὐθείας ἔλεγχον τῆς, ἐν δυνάμει (ἀλλὰ μόνον ἐν δυνάμει) τοῦ Χεδίβου. Τὸ 1914, ὅταν κατηργήθη κάθε ὑπόλοιπον συνδέσμου μετὰ τῆς ὀθωμανικῆς Αυτοκρατορίας, ἡ Αἴγυπτος ἔγινε προτεκτοράτον καὶ νομικὸς καὶ οὐσιαστικὸς, καὶ ἀφού ἡκυρώθη τὸ 1922 τὸ νομικὸν μέρος, μὲ τὴν ὀνομαστικὴν παραχώρησιν τῆς ἀνεξαρτησίας ἔμεινε καὶ παραμένει μέχρι σήμερον γεγονός ἡ κατάληψις ἐκ μέρους τῶν Ἀγγλων ὅλων τῶν ζωτικῶν κέντρων τῆς αἰγυπτιακῆς πολιτικῆς καὶ οἰκονομικῆς ζωῆς. Ὅταν ἐκηρύχθη ὁ πόλεμος μὲ τὴν Ἱταλίαν, ἰδοὺ ἡ Αἴγυπτος, χωμένη μὲ τοὺς πόδας καὶ μὲ τὰς χεῖρας ἐντὸς τοῦ κλιβάνου, νὰ μεταμορφώνεται εἰς ἀγγλικὸν ἐπιθετικὸν φρούριον εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Μεσόγειον, τέλος δὲ καὶ εἰς πεδὶον μάχης.

Εἰς τὸν διερωτώμενον τί πλεονεκτήματα ἀπέφερον εἰς τὴν Αἴγυπτον, ἡ ἀγγλικὴ κατοχή, ἡ τελευταία αὐτῇ συνέπειαν θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι ἀρκετὴ διὰ νὰ τὸν κάμῃ νὰ σχηματίσῃ σαφὴ κρίσιν. Οὐδὲν ἀγαθὸν εἶναι τὸσον μεγάλον, ὥστε νὰ πρέπη νὰ τὸ πληρώσῃ ἡ χώρα πού τὸ λαμβάνει μὲ τὴν παραχώρησιν, παρὰ τὴν θέλησιν τῆς, τοῦ ἐδάφους τῆς εἰς τὰς καταστροφὰς καὶ τὰ πένθη τοῦ πολέμου. Ὁ αἰγυπτιακὸς λαὸς τὸ γνωρίζει τό-

σον καλῶς, ὥστε οὔτε ἡ παρούσα κυβέρνησις του ὑποδουλωμένη εἰς τὸν κατέχοντα, ἡδυνήθη νὰ τοῦ ἐπιβάλλῃ νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὴν παθητικὴν στάσιν του. Τὰ ἴδια τὰ ἡννόησαν, ὑπὸ ἀναλόγους συνθήκας, καὶ οἱ Ἰνδοί. Ὡς ἐξετάσωμεν τί ἀπέφερον ἡ ἀγγλικὴ κατοχὴ εἰς τὴν Αἴγυπτον. Ἡ ἀγγλικὴ προπαγάνδα ὁμιλεῖ περὶ ὑψώσεως τοῦ ἐπιπέδου τῆς εὐημερίας. Χωρὶς ἀμφιβολίαν τὸ ἐπίπεδον αὐτὸ εἶναι ὑψηλότεον, παρ' ὅτι ἦτο πρὸ 50 ἐτῶν, τὸ φαινόμενον ὅμως αὐτὸ εἶναι κοινὸν εἰς ὅλας τὰς χώρας καὶ ὅχι μόνον εἰς τὴν Αἴγυπτον. Ἐγιναν μεγάλα ἔργα, ἀνύψους τῶν φραγμάτων τοῦ Ἀσσοῦαν, ἐπέκτασις τῆς ἀρδεύσεως, διάδοσις τῶν γνώσεων τῆς τεχνικῆς τῶν βιομηχανικῶν καλλιργειῶν. Εἰς τὴν πραγματικότητά ὅμως ποῖοι ὠφελήθησαν ἐξ' ὅλων αὐτῶν; Ὅχι βέβαια οἱ φελλοὶ, διὰ τοὺς ὁποῖους μία διαφορά τῆς τιμῆς τοῦ βάμβακος εἰς τὰ χρηματιστήρια τοῦ κόσμου, δύναται νὰ σημειώσῃ τὴν διαφορὰν, μεταξὺ τῆς ἀθλιότητος καὶ τῆς πείνης, ἀλλ' οἱ μεγαλέμποροι, οἱ μεσάζοντες, οἱ ναυτικοὶ πράκτορες, οἱ ἀγγλοὶ βιομήχανοι, πού δύναται νὰ πλημύρουν μὲ εὐθηνὸν βάμβακα τὰς ἀγορὰς τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Ἀφρικῆς. Καὶ ἐπειδὴ ὁ ἀνθρώπος δὲν ζεῖ μόνον ἀπὸ ἄρτον, ἀς ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ πνευματικὴ ζημία τὴν ὁποίαν ὑπέστη ὁ αἰγυπτιακὸς λαὸς ἀπὸ 50 ἔτη ξενικῆς καταπιέσεως. Κάθε ὥθισις πρὸς τὴν αὐτονομίαν τῆς συνεπιδέσσεως καὶ τῆς ζωῆς, ἀπεκρούσθη σκληρῶς, ἡννοήθη ἡ ψυχικὴ κατὰσπρωσις, καὶ ἐξηπλώθη ἡ διαφθορά.

Η ΑΙΓΥΠΤΟΣ ΤΩΝ ΑΙΓΥΠΤΙΩΝ

Εἶναι δίκαιον, πάρα πολλὸ δίκαιον νὰ τελειώσουν ὅλα αὐτά. Ἡ ἀνακήρυξις τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Αἰγύπτου, δηλωθεῖσα ἐπισημῶς ἀπὸ τὰς δυνάμεις τοῦ "Ἀζονος, καθ' ὃν χρόνον τὰ στρατεύματα των προχωροῦν πρὸς τὴν πεδιάδα τοῦ Νείλου, δὲν εἶναι ἀπλὴ προπαγανδιστικὴ ἐνέργεια. Εἶναι ἡ ἀναγνώρισις τῆς ὀριμότητος τοῦ αἰγυπτιακοῦ λαοῦ καὶ τοῦ δικαίωματος του νὰ συσσωματωθῇ εἰς Κράτος τὸ ὁποῖον νὰ δύναται νὰ εἰσέλθῃ, μὲ πλήρη δικαιώματα καὶ μὲ ἴσους ὅρους, εἰς τὴν χορείαν τῶν ἄλλων μεσογειακῶν ἐθνῶν. Δὲν χρειάζεται κηδεμονίαν λαὸς ὁ ὁποῖος ἔφθασεν εἰς βαθμὸν ἀναπτύξεως, ὅπως τὸν τοῦ αἰγυπτιακοῦ, ἀλλ' ἐγγύησιν, καὶ τὴν θέσιν του εἰς τὴν σύγχρονον κοινωνίαν τῶν ἐθνῶν. Ἐγγύησιν τῆς ἀνεξαρτησίας του ἐναντίον ὅλων τῶν τρίτων, μίαν τακτοποιήσιν ἡ ὁποία νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ὁμαλὴν ἀνάπτυξιν τῆς οἰκονομικῆς του ζωῆς, βασιζομένη κατὰ μὲσα μέρος εἰς τὴν ἐξαγωγὴν μιᾶς οὐσιώδους πρώτης ὕλης, καὶ μαζὺ μὲ αὐτὴν μίαν μεγαλότεραν εὐημερίαν εἰς ὅλας τὰς τάξεις τῶν κατοίκων. Ἡ καπιταλιστικὴ ἀρχὴ τῆς ἐκμεταλλεύσεως πρέπει ν' ἀντικαταβῇ ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς οἰκονομικῆς ολοκληρώσεως πρὸς ἀμοιβαῖον ὄφελος καὶ τῶν δύο μερῶν. Τὸ κεφαλαῖον δὲς σημείον μετὰ τοῦ ὁποῖου εἶναι δεσμευμένη ἡ μελλοντικὴ τακτοποίησις τῆς Αἰγύπτου, εἶναι ἡ ἀποφασιστικὴ ἰδιότης τῆς ὡς Μεσογειακοῦ, κράτους. Δηλαδή ἡ μελλοντικὴ μοῖρα τῆς εἶναι συνδεδεμένη μὲ τὴν τύχην τῶν ἄλλων ἐθνῶν, πού βρέχονται ἀπὸ τὴν ἴδιαν θάλασσαν, διὰ τὰ ὁποῖα, ἂν καὶ αὐτὰ ἐνίοτε δὲν θέλουν νὰ τὸ παραδεχθοῦν, ἡ Ἱταλία πολεμᾷ τὸν ἄλλο τῆς ἐναντίον τῆς Μεγάλης Βρετανίας, σύμφωνα μὲ τὴν ἀρ-

χήν: Ἡ Μεσόγειος εἰς τοὺς μεσογειακοὺς λαοὺς. Αὐτὸς εἶναι εἰς ἀπὸ τοὺς σκοποὺς τοῦ πολέμου τῆς Ἱταλίας, ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ ὁποῖου πρέπει νὰ ἐνδιατρίψωμεν ὀλίγον διὰ νὰ δεῖξωμεν ἐκεῖνο πού εἶναι ἡ βασικὴ του ὑπόστασις, τὸ ρεαλιστικὸν περιεχόμενον, ἐκ τοῦ ὁποῖου ἐμψυχῶνται, μακρὰν ἀπὸ τὰ μυστικοπαθῆ ὄνειρα τῆς οἰκουμενικῆς μετατροπῆς καὶ ἀνανεώσεως. Ἡ ἀρχὴ πού τὸν ἐμπνέει: ἡ Μεσόγειος εἰς τοὺς μεσογειακοὺς, σημαίνει ἐν πρώτοις τὴν ἐκδιώξιν, ἀπὸ τῆς θαλασσίας ἐκείνης λεκάνης καὶ ἀπὸ τὰς γαίαις πού τὴν περιστοιχίζουν τῶν ξένων στοιχείων πού παρεσιόφρησαν ἀπὸ δύο αἰῶνων καὶ πλέον καὶ πού ἔρριψαν τοὺς λαοὺς, τοὺς μὲν ἐπὶ τῶν δέ, λαοὺς γεννήμενους διὰ νὰ συνεννοοῦνται καὶ ἔχοντας κοινὰ συμφέροντα.

Κατὰ δεύτερον λόγον, τὴν δυνατότητα δι' ἑκαστον ἐκ τῶν λαῶν αὐτῶν νὰ ὀρίξῃ ἐλευθέρως τὴν καταστατικὴν ὑπαρξίν του, τὸν τρόπον τῆς ζωῆς του, τὴν κοινωνικὴν δικαιοσύνην του. Κατὰ τρίτον λόγον τὴν εὐχέριαν διὰ τοὺς Μεσογειακοὺς λαοὺς νὰ συνδυάζουν τὴν δρᾶσιν, τὰς ἰκανότητας των καὶ τὰς ἀνάγκας των, ἐντὸς τοῦ περιβάλλου μιᾶς σφαίρας, ἡ ὁποία γεωγραφικῶς εἶναι κοινὴ εἰς ὅλους. Ὑπάρχει ἡ δυνατότης, ὅπως τὸ ἀποδεικνύει ἡ ἱστορία τῶν ἀρχαιοτάτων ἐποχῶν, νὰ δημιουργηθῇ μία μεσογειακὴ μονάς. Μονάς, ἡ ὁποία δὲν ἀφαιρεῖ, ἀλλὰ συνδυάζει καὶ ἰσχυροποιεῖ τὰ διαφέροντα, τέλος μία δημιουργία τοῦ πνεύματος ἀπὸ τὸ ὁποῖον νὰ ἀπουσίαζον τὰ προσκόμματα καὶ αἱ δυσκολαί, πού ἀντιτίθενται εἰς ἐκεῖνο πού δημιουργεῖται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς σκαίης δυνάμεως.

Εἶναι προφανὲς μέγα τὸ καθήκον τῆς Ἱταλίας, ὡς ἔθνους, τοῦ ὁποῖου ἡ γεωγραφικὴ καὶ πολιτικὴ θέσις, ἡ δημογραφικὴ πυκνότης, αἱ ἀστικά παραδόσεις, τὰ ἐν εἰρήνῃ ἔργα, τὸ ὑποδεικνύουν ὡς τὸ διευθύνον ἔθνος τοῦ μεσογειακοῦ κόσμου. Ἡ Ἱταλία εἶναι ἐπίσης γεωγραφικῶς ὁ πρῶτος φορεὺς, τοῦ πλέον ὑψηλοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ, καὶ ὁ ἐρχόμενος ἀπὸ τὴν ἀνατολικὴν μεσόγειον τὴν συναντᾷ ἐπὶ τοῦ πρὸς δυσμὰς δρόμου του, εἶναι ἐπομένως φυσικῶς προσωριμῆς εἰς μίαν θέσιν μεσολαβητοῦ, μεταξὺ τοῦ κόσμου αὐτοῦ καὶ τοῦ εὐρωπαϊκοῦ ἡπειρωτικοῦ. Ἡ Ἱταλία τέλος εἶναι ἡ μόνη δύναμις, τὰ συμφέροντα τῆς ὁποίας συνταυτίζονται μὲ τὰ συμφέροντα τῶν ἄλλων ἐθνῶν, πού βρέχονται ἀπὸ τὴν ἑσωτερικὴν θάλασσαν καὶ ἡ ὁποία ἔχει τὴν θέλησιν καὶ τὰ μέσα νὰ ἐγγυηθῇ εἰς ὅλους, τὴν ἐλευθερίαν, συναρμολογοῦσα μὲ τὰς ἰδικὰς τῆς καὶ μεταξὺ των, τὰς δυνάμεις τὰς ἰκανὰς ν' ἀμυνθοῦν, εἰς ἐνδεχομένης ἀπειλάς.

BARDOLFO

ΑΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΙ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΤΕΥΧΟΥΣ

- ΣΕΑ. 59 ISTITUTO LUCE
• 10-14 .F.I. & ARPEXION TEMPO
• 15-17 ARPEXION A.P.I.
• 18-19 ΦΩΤΟ SCOPPEKE
• 24-26 ΦΩΤΟ CHRIS:IANSEN & EDERLI
• 27-29 ARPEXION TEMPO
• 32-33 A. F. I.
• 34-35 UGO ARCUNO
• 36-39 ΦΩΤΟ HAAS
• 40-42 ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΝΑΥΤΙΚΩΝ

Ἀντιστρατικὸν τηλεβόλον ἐν δράσει, χειριζόμενον ἀπὸ νέους φασιστάς. Κατὰ τὴν μάχην τῆς Β. Ἀφρικῆς, οἱ νέοι αὐτοὶ ἀπέδειξαν ὅτι εἶναι σκληροὶ καὶ πεισμονες πολέμισται, ὅπως οἱ βετεράνοι.

Η ΜΑΧΗ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΙΝ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

Ἡ ἐπίθεσις τοῦ Ἀζονος εἰς τὴν Βόρειον Ἀφρικὴν ἔλαβε χώραν ὑπὸ τὸν φορεβρὸν θεωρῶν ἥμιον. Ὑπῆρξεν ὁ ἀκατάσχετος σχεδὸν δρόμος ἐνὸς ἀπαστράπτοντος στρατοῦ, μέσα εἰς τὰ σύννεφα σκόνης, ἀπὸ τὴν δρᾶσιν τοῦ Μπίρ Χαϊέμ μέχρι τῆς μάχης πού ἐξακολουθοῦν ἀκόμη πλησίον τοῦ κόλπου τῶν Ἀράβων. Ἴσως μίαν ἡμέραν θὰ ὀνομασθῇ ἡ ἐπίθεσις τοῦ Ἰουνίου, ἀκόμη καὶ ἂν ἡ ἀρχὴ τῆς ἦτο ἡ 26 Μαΐου, διότι τὸν Ἰούνιον ἔφθισαν τὰ σπουδαιότερα πολεμικὰ ἐπεισόδια καὶ ἐπέφεραν τὴν νικηφόρον ἐξέβασιν τῆς μεγάλης ἐπιθέσεως. Τὰ στρατηγικὰ ἀποτελέσματα ἦσαν ἡ καταστροφή τῆς 8ης ἀγγλικῆς στρατιάς, ἐνῶ αἱ ἐδαφικαὶ κατακτήσεις ὑπῆρξαν αἱ ἄμεσοι συνέπειαι. Ὅταν λέγομεν ὅτι κατεστράφη ἡ 8η στατιά, δὲν ἐννοοῦμεν βέβαια ὅτι ὅλοι οἱ ἀπαρτιζόμενοι αὐτὴν ἐξηφανίσθησαν ἀπὸ τὸν ἀγῶνα, φονευθέντες ἢ αἰχμαλωτισθέντες, ἀλλὰ μᾶλλον ὅτι ἡ μεγάλη αὐτὴ μονάς ἐξουδετερώθη τελείως ὡς μαχητικὴ δύναμις. Καὶ αὐτὸ πραγματικῶς συνέβη κατὰ τὴν ἐξέλιξιν τῶν ἀλλεπαλλήλων συρράξεων.

Τὴν 22 Ἰουνίου ἔπιπτε τὸ Τόμπρονκ, καὶ ὁ στρατηγὸς Auchinleck μόλις ἔμαθε τὴν καταστρεπτικὴν εἰδησιν ἔδωσε ἀμέσως διαταγὴν εἰς τὴν 9ην

στρατιάν, τὴν εὐρισκομένην εἰς τὴν Παλαιστίνην νὰ ἐλθῇ ἀμέσως εἰς τὴν Αἴγυπτον. Φαίνεται ὅτι καὶ μερικά ἄλλα μονάδες τῆς 10ης στρατιάς, διασκορπισμέναι εἰς τὸ Ἰράν, ἐκλήθησαν εἰς τὴν πεδιάδα τοῦ Νείλου. Μετ' ὀλίγον τὰ ὑπόλοιπα τῆς 8ης ἀγγλικῆς στρατιάς παρεδίδοντο εἰς Μάρσα Ματροῦχ, κατόπιν σκληροῦ ἀγῶνος, ὅπου εἶχον συγκεντρωθῇ διὰ νὰ καλύψουν τὴν πρὸς τὸ Ἄλεξι ἀγῶνα δόδον. Δυνάμεθα ἐπομένως νὰ βεβαιώσωμεν ὅτι ἡ καταστροφή τῆς 8ης στρατιάς, συνετελέσθη μὲ τὴν κατὰληψιν τῆς Μάρσα Ματροῦχ, καὶ ὅτι τὸ στρατιωτικὸν αὐτὸ ἐπείσοδον ἦτο ἡ τελευταία φάσις τῆς μάχης πού ἤρχισε τὴν 26 Μαΐου. Οἱ ἀρχικοὶ ἀντικειμενικοὶ σκοποὶ εἶχον ὅλοι ἐπιτευχθῇ καὶ ἀκριβῶς: Ἰον πολλὰ μηχανοκίνηται καὶ θωρακισμένα ἐχθρικά μεσάρθρια κατεστράφησαν, 2ον, ὅχι μόνον οἰαδήποτε ἐπιθετικὴ πρόθεσις τοῦ ἐχθροῦ προεβλήθη καὶ ἀντεγρίθη ὀριστικῶς, ἀλλὰ καὶ αὐταὶ αἱ βάσεις ἐπιθέσεως μὲ ὅλον τὸ συγκεντρωμένον ὀλικὸν περιέπεσαν εἰς χεῖρας μας. Αἱ ἐπακολογήσασαι ἐπαφαὶ μεταξὺ τῶν δυνάμεων τοῦ Ἀζονος καὶ τῶν ἐχθρικῶν ἐπισχύσεων, σημειώθηκαν τὴν ἀρχὴν μιᾶς δευτέρας φάσεως: μίαν μεγάλην πυρκαϊάν πλησίον τοῦ Ἐλ Ἀλαρῦν, φωτίζουσαν μίαν νέαν σέλιδα τῆς γιγαντιαίας αὐτῆς συρράξεως.

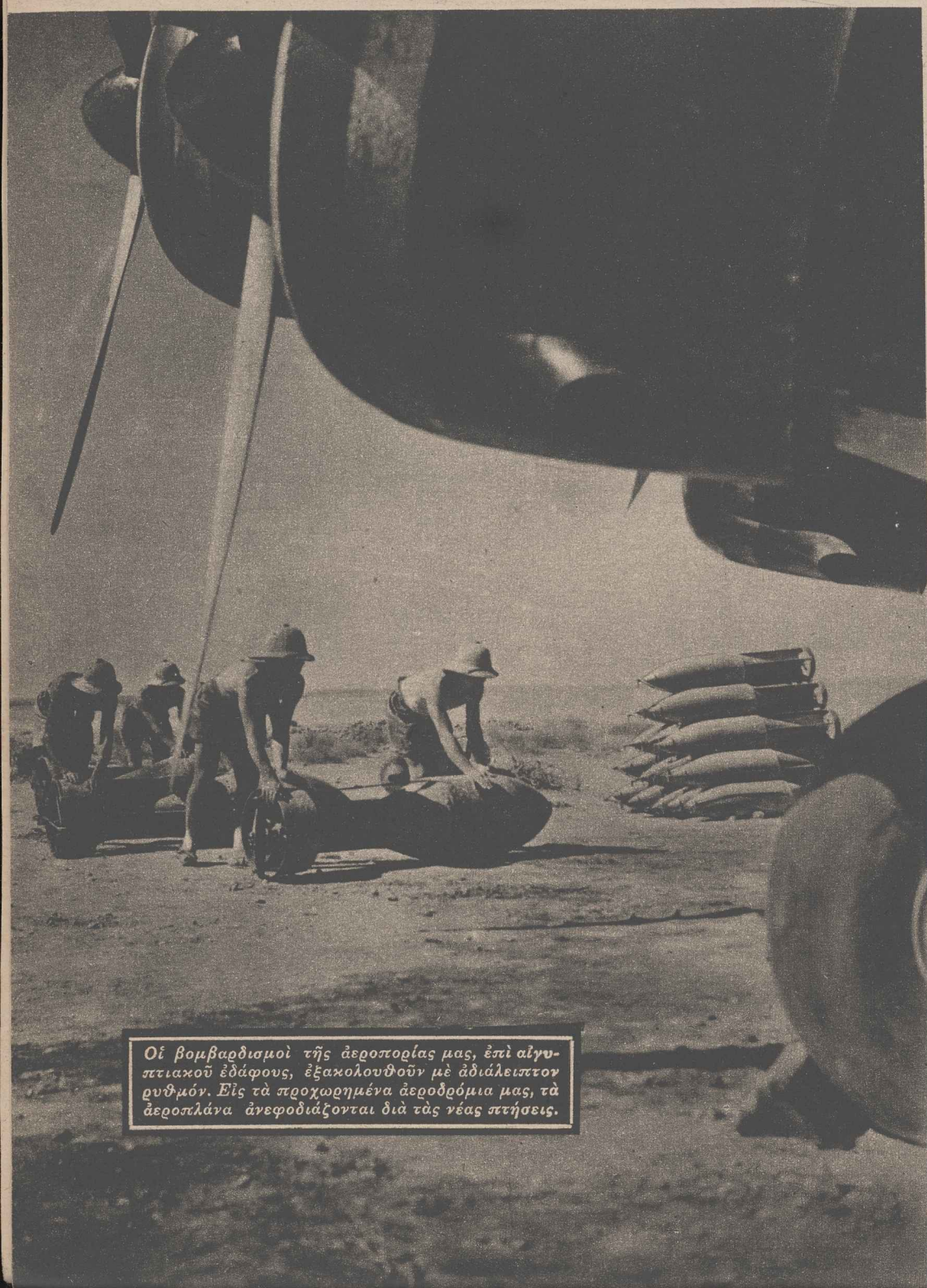
ΤΙΜΑΙ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ

- ΑΛΒΑΝΙΑ ΛΕΓΚ. 2
ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ ΛΕΒΑ 8
ΡΟΥΜΑΝΙΑ ΛΕΓ. 20
ΤΟΥΡΚΙΑ ΓΡ. 15

ΤΙΜΑΤΑΙ ΙΤΑΛΙΚΑΣ ΛΙΡ. 2

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ εις την βάση του πληρώματος ενός αεροτορπιλικού, που έβύθισεν εις την 'Ανατολικήν Μεσόγειον, έχθρικόν έμπορικόν 5000 τόνων, που έπλεε με συνοδείαν πολεμικών. Οί άνδρες μειδιούν, εύχαριστημένοι διά τό αποτέλεσμα.

Οί βομβαρδισμοί της αεροπορίας μας, επί αιγυπτιακού εδάφους, εξακολουθούν με αδιάλειπτον ρυθμόν. Είς τά προχωρημένα αεροδρόμια μας, τά αεροπλάνα ανεφοδιάζονται διά τας νέας πτήσεις.

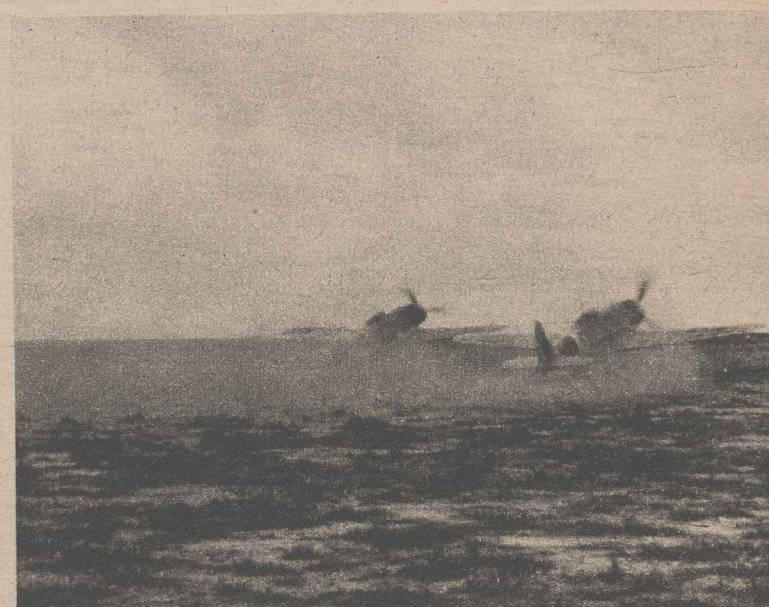
ΣΕΛ. 6

Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΗΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΘΕΣΙΝ ΤΟΥ ΑΞΟΝΟΣ

Παρά τό πλευρόν τών φαλάγγων τών δρώντων επί αιγυπτιακού εδάφους, τά τμήματα της Στρατιάς του 'Αέρος λαμβάνουν μέρος με δραστικόν ρυθμόν, εις όλας τας επιχειρήσεις. 'Η συνεργασία είναι συνεχής, είναι οί δατύλιοι της ίδιας αλύσου. Τήν κατοχήν νέων λαορίδων εδάφους, ακολουθούν άμέσως αί παρατάξεις τών καταδιωκτικών και επιθετικών μονάδων επί τών προχωρημένων πεδίων, υπερπηδώνσαι όχι μικράς δυσκολίας άνεφοδιασμόν. Μόλις καταχυρωθή ή νέα εξέλιξις, ή αεροπορία είναι έτοιμη νά δώση νέον εύρύ στήριγμα εις τας έπομένους επιχειρήσεις του στρατού. Ένεργεί επί τών άμέσων έχθρικων μετόπισθεν, βομβαρδίζουσα συγκεντρώσεις αυτοκινήτων, άποθήκας και ύλικά και προκαλούσα έκρήξεις και πυρκαϊάς. 'Η 8η 'Αγγλική στρατιά, γνωρίζει καλά τά καταστρεπτικά αποτελέσματα της τολημής και άμέσου αεροπορικής αυτής συμβολής.

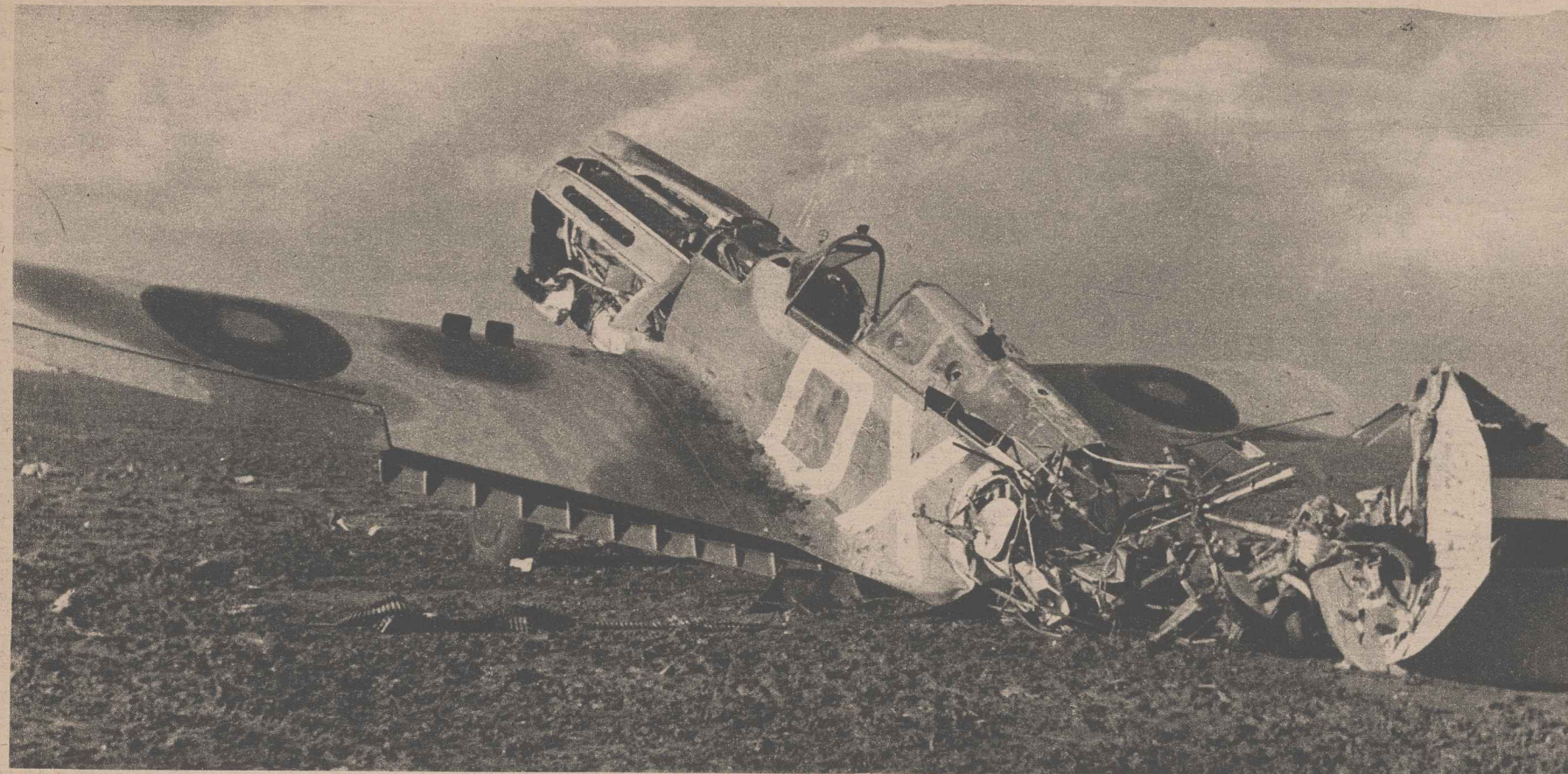

ΤΑ ΑΕΡΟΠΛΑΝΑ αυτά μεταφέρουν άνδρας έφοδιασμένους με κάθε μέσον διά ταχείαν δράσιν. Οί άνδρες αυτοί φθάνουν εις ένα έχθρικόν στρατόπεδον, τό καταστρέφουν και επιστρέφουν.

ΑΠΟΓΕΙΩΣΙΣ ενός σμήνους Ιταλικών καταδιωκτικών «Macchi C. 202» τά όποία είναι αεροπλάνα εύμεταχειρίσιστα και ταχύτατα.

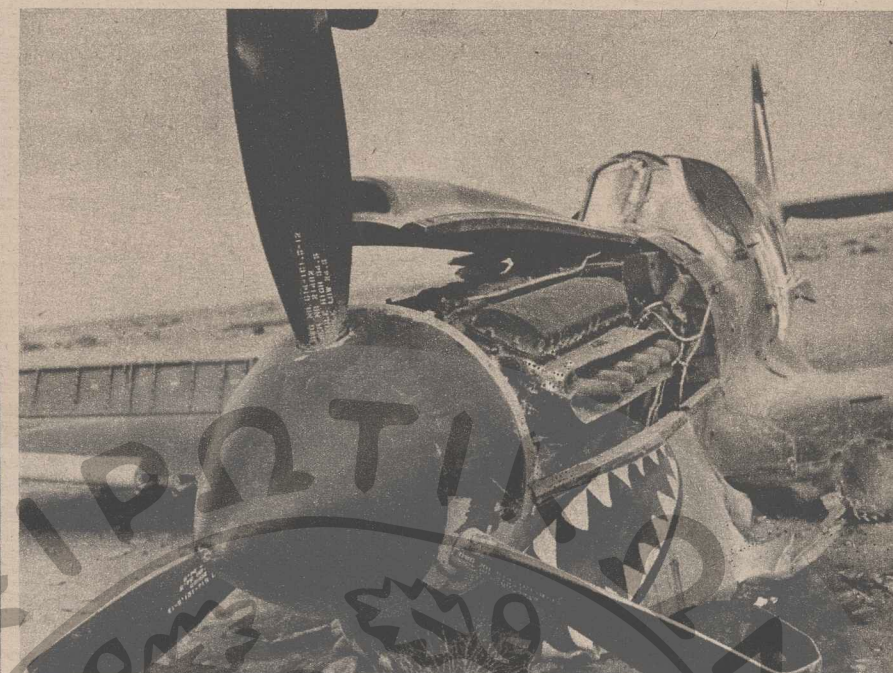
ΣΕΛ. 7

ΑΠΟ ΤΟ ΤΟΜΠΡΟΥΚ μέχρι της Χαλφάια, που ονομάζεται από τούς 'Αγγλους «Πόρτα της Αιγύπτου» και που ύπήρξεν ή πόρτα της προελάσεως τών στρατευμάτων του 'Αξονος επί αιγυπτιακού εδάφους, ή γη είναι κατεσπαρμένη από τούς μνημειώδεις περιέργους αυτούς σκελετούς αεροπλάνων.

ΕΙΝΑΙ ΑΕΡΟΠΛΑΝΑ ΑΓΓΛΙΚΑ, άμερικανικά, διαφόρων τύπων, καταδιωκτικά και βομβαρδιστικά, που κατήλθον χαμηλά διά νά βομβαρδίσουν τά στρατεύματα μας, τας φάλαγγας μας, ν' ανακόψουν την όρμήν των....

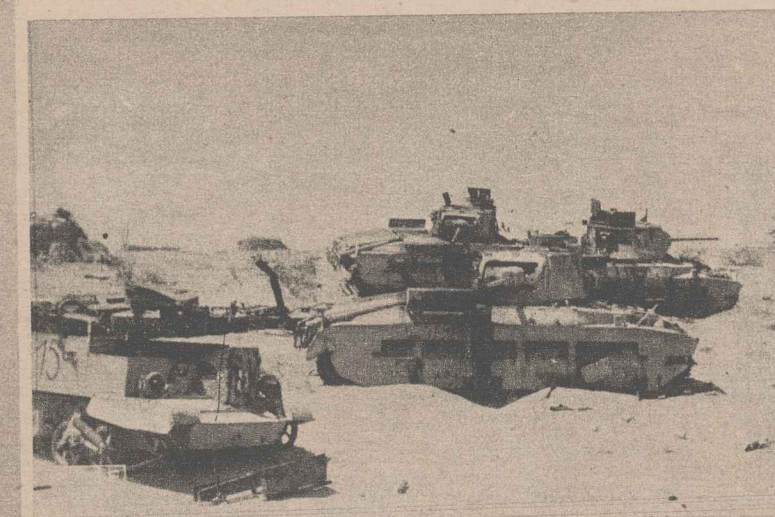
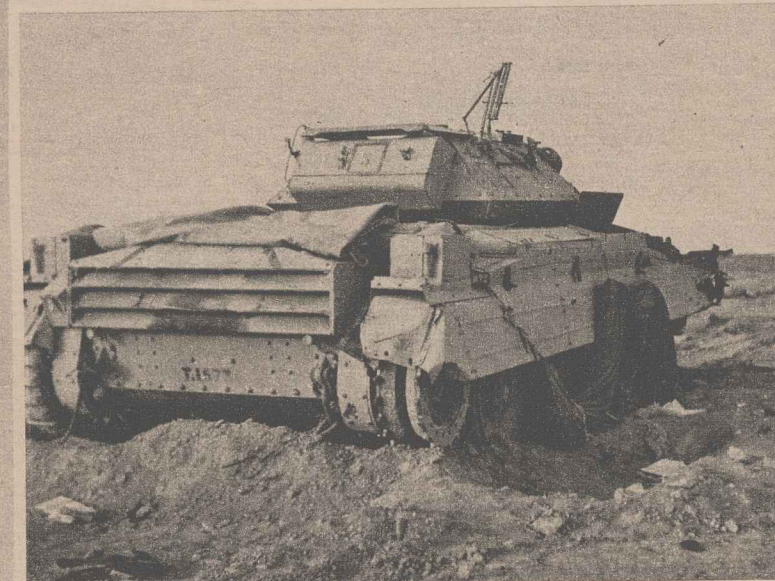
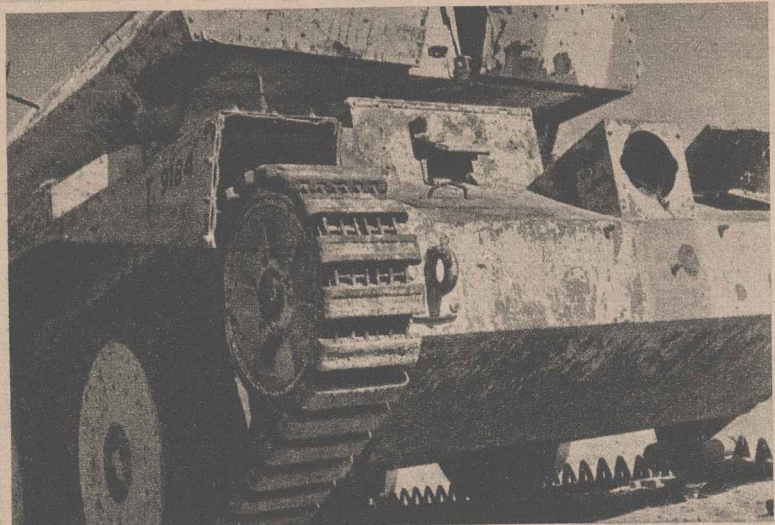

..... Συναντηθέντα όμως με τά καταδιωκτικά του 'Αξονος, έδέησε νά διπλώσουν τά πτερά των και κατεκρημνίσθησαν και κατέπεσαν επί του εδάφους, εις σωρούς σιδηρικών, άποκλεισθέντα όριστικώς από τόν άγώνα.

ΤΟ ΕΚΡΗΚΤΙΚΟΝ και εϋφλεκτον φόρτωμα που έφεραν, συνεπλήρωσε την καταστροφήν. Καπνός και μία άπρόοπτος λάμψις, τό κύκνειον άσμα τών «ίπταμένων φρουρίων» (κατά τά λεγόμενα του Ρούσβελτ) και κατόπιν μόνον ό μαυρισμένος και άμορφος σκελετός έμεινεν επί της άμμου.

ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ

Ο ΤΣΩΡΤΣΙΑ κατά πρόσφατον αγόρευσιν του εἰς τὴν Βουλήν, ὁμιλῶν περὶ τῆς μάχης τῆς Β. Ἀφρικῆς εἶπεν: «Ἐίχαμεν ὑπεροχὴν θωρακισμένων μέσων με ἀναλογία 7 πρὸς 5». Ἦσαν ἀμερικανικά τάγκς, περὶ τῶν ὁποίων τόσα ἔλεγεν ὁ ἐχθρὸς. Ἄλλ' οὔτε ὁ ἀριθμὸς, οὔτε καὶ ἡ καλὴ ποιότης των, ἰσοφάρισαν τὴν δεξιότητα καὶ τὸν λαμπρὸν χειρισμὸν τῶν θωρακισμένων μεραρχιῶν τοῦ Ἀξονος, πού ἔκαμαν μεγάλην θραύσιν εἰς τὰ ἐχθρικά τάγκς.

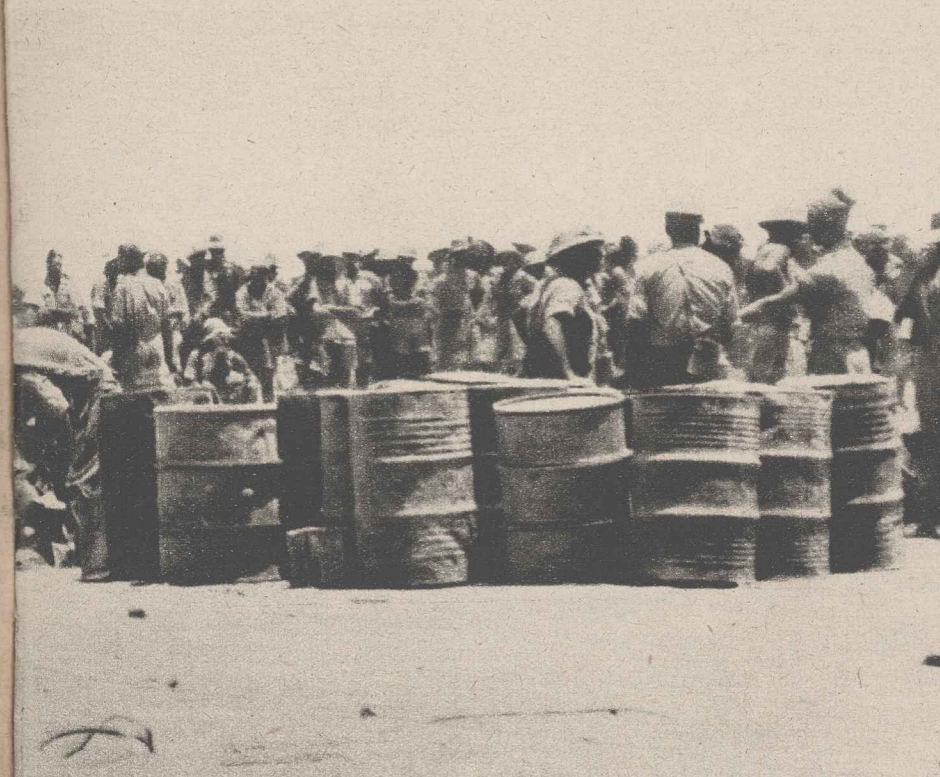

ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥΣ συρράξεις, ἀπὸ τοῦ Γκὸτ Ἑλ Οὐάλεμπ, μέχρι τοῦ κόλπου τῶν Ἀράβων, χιλιάδες καὶ χιλιάδες αἰχμαλώτων συνελήφθησαν ἀπὸ τὰ στρατεύματα τοῦ Ἀξονος. Καὶ ἡ ἀγγλικὴ ἐπίσης φρουρὰ τῆς Μάρσα

ΟΙ ΑΓΓΛΟΙ ΔΕΝ ΠΟΛΕΜΟΥΝ ΟΤΑΝ Η ΜΟΙΡΑ ΔΕΝ ΤΟΥΣ ΜΕΙΔΙΑ

Πολλοὶ ἴσως θὰ ἐξεπλάγησαν, μετὴν εὐκολίαν μετὰ τὴν ὁποίαν ἐπιβλητικαὶ ἐχθρικοὶ μάζαι πολεμιστῶν, παρεδόθησαν εἰς τὰς δυνάμεις τοῦ Ἀξονος. Τὸ πρᾶμα ἐξηγεῖται εὐκόλως, ὅταν πρόκειται περὶ χρωματιστῶν στρατευμάτων, τὰ ὁποῖα δὲν ἐμπνέονται ἀπὸ κανένα ἰδεῶδες, καὶ τὰ ὁποῖα χάνοντα τὸ ἠθικόν των, λόγῳ τῶν συνεχῶν ἀεροπορικῶν καὶ ἄλλων βομβαρδισμῶν, καταλαμβάνονται εὐκόλως ἀπὸ πανικόν. Τὴν φορὰν ὅμως αὐτὴν, ἡ αἰχμαλωτισθὴν καὶ πολλοὶ λευκοὶ: εἰς τὸ Τόμπρουκ, ἀρκεταὶ χιλιάδες νοτιοαφρικανῶν, καὶ τοιοῦτοτρόπως καὶ εἰς τὰ ἄλλα μέρη. Ὁ λόγος εἶναι ὁ ἑξῆς: οἱ ἀγ-

γλοσάωνες εἶναι καλοὶ πολεμισταί, εἰς ὁμαλὰς περιστάσεις, ὅταν αἱ πιθανότητες νίκης ἢ ἥττης ἐξισοῦνται, ὅταν ἡ ὑποχώρησις εἶναι πάντοτε δυνατή, ρίπτουν ὅμως τὰ ὅπλα καὶ ὑψώνουν τὰς χεῖρας, ὅταν ὁ ἀγὼν εἶναι ἀπελπις. Ἔτοιμοι νὰ δοκιμάσουν κάποιοι δρᾶσιν ἀκόμη καὶ ἀχρηστον, ὅταν ἔχει κάποιοι ἀθλητικὴν γεῦσιν, δὲν γνωρίζουν ὅμως ν' ἀντιμετωπίσουν τὸν βέβαιον καὶ ἀφανὴ θάνατον, διὰ ν' ἀνθέξουν ἀκόμη μίαν ἡμέραν, ἀκόμη μίαν ὥραν, διὰ νὰ ἐπιβραδύνουν τὰς ἐχθρικοὺς κινήσεις, ἢ διὰ νὰ κάμουν τὸν ἐχθρὸν νὰ πληρώσῃ ἀκριβὰ τὴν νίκην. Καὶ ν' ἀποθάνουν εἰς τὴν θέσιν των, πιστοὶ εἰς τὸ καθήκον των.

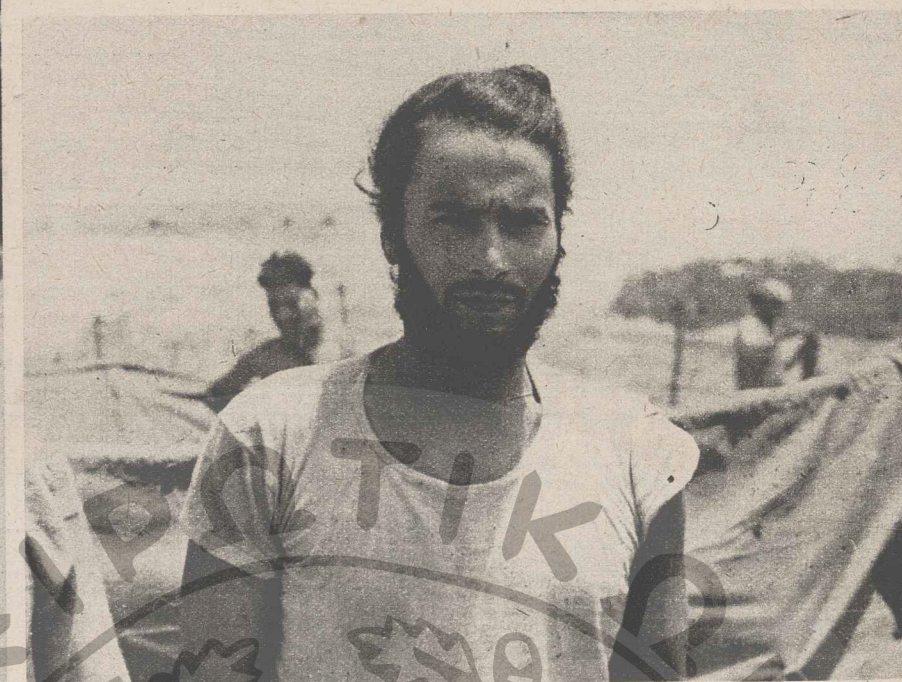
Ματροῦχ, παρεδόθη. Εἰς τὰς δύο ἀνωτέρω φωτογραφίας, βλέπομεν τοὺς αἰχμαλωτισθέντας, εὐθὺς μετὰ τὴν μεταφορὰν των εἰς τὰ μετόπισθεν, κατὰ τινὰ σταθμὸν τοῦ ταξιδίου των πρὸς τὸ μακρινὸν ἔδαφος τῆς Λιβύης.

ΙΣΩΣ Η ΉΣΥΧΙΑ των βασιζέται ἐπὶ τῆς βεβαιότητος τοῦ ἀνθρωπίνου μεταχειρισμοῦ πού τοὺς ἐπιφυλάσσουν οἱ Ἰταλοὶ, ἀνίκαναι νὰ δεῖξουν σκληρότητα πρὸς τὸν νικηθέντα ἐχθρὸν, ἀκόμη καὶ ὅταν τὰ ἀντίποινα θὰ ἦσαν δικαιολογημένα. Οἱ αἰχμάλωτοι θὰ λάβουν τροφὴν διὰ νὰ χορτάσουν.

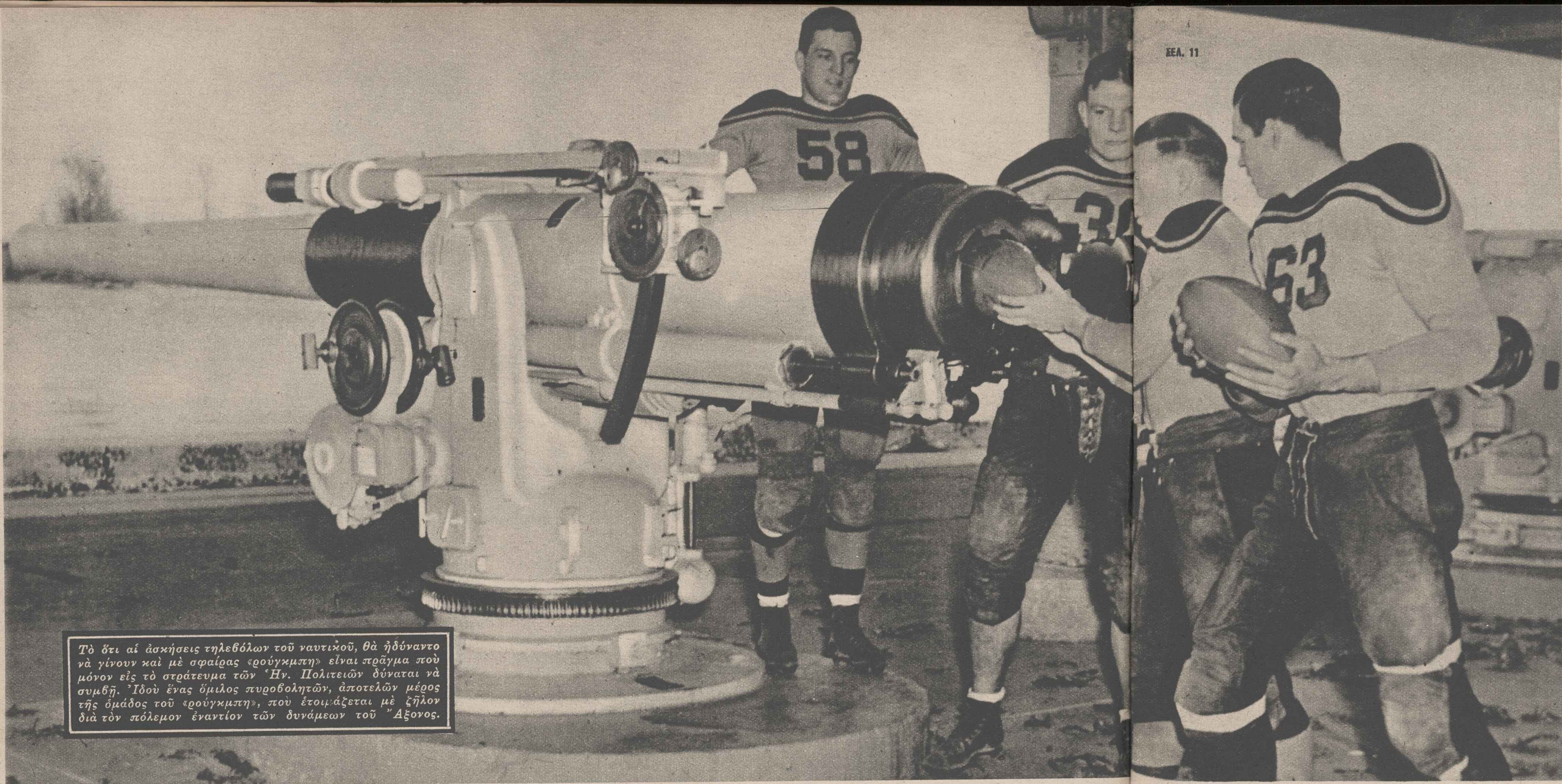
ΑΝΔΡΕΣ ΚΟΥΡΑΣΜΕΝΟΙ, πρόσωπα σχεδὸν εὐχαριστημένα, Θὰ ἔλεγε κανεὶς ὅτι οἱ στρατιῶται αὗτοι δὲν εἶναι δυσανεκτοί ἀπὸ τὸ τέλος τοῦ πολέμου των. Καθήμενοι κατὰ γῆς, ἔχουν τὴν ἐκφράσιν τῶν ἀνθρώπων, πού εἰς τὸ τέλος τέλος ἡλευθερώθησαν ἀπὸ κάποιοι φοβεροὶ ἐφιάλτην.

Εἰς τὸ ΠΡΟΣΩΠΟΝ τῶν ἰθαγενῶν, διαβάζεται ἡ ἀμηχανία, μεγαλύτερα παρὰ εἰς τοὺς λευκοὺς στρατιώτας. Ἰδοὺ ἕνα αἰχμαλωτισθέντα Ἰνδὸς μουσουλμάνου, ὁ ὁποῖος ἀσφαλῶς θὰ διερωτᾷται διατὶ καὶ διὰ ποῖον ἐπολέμησε.

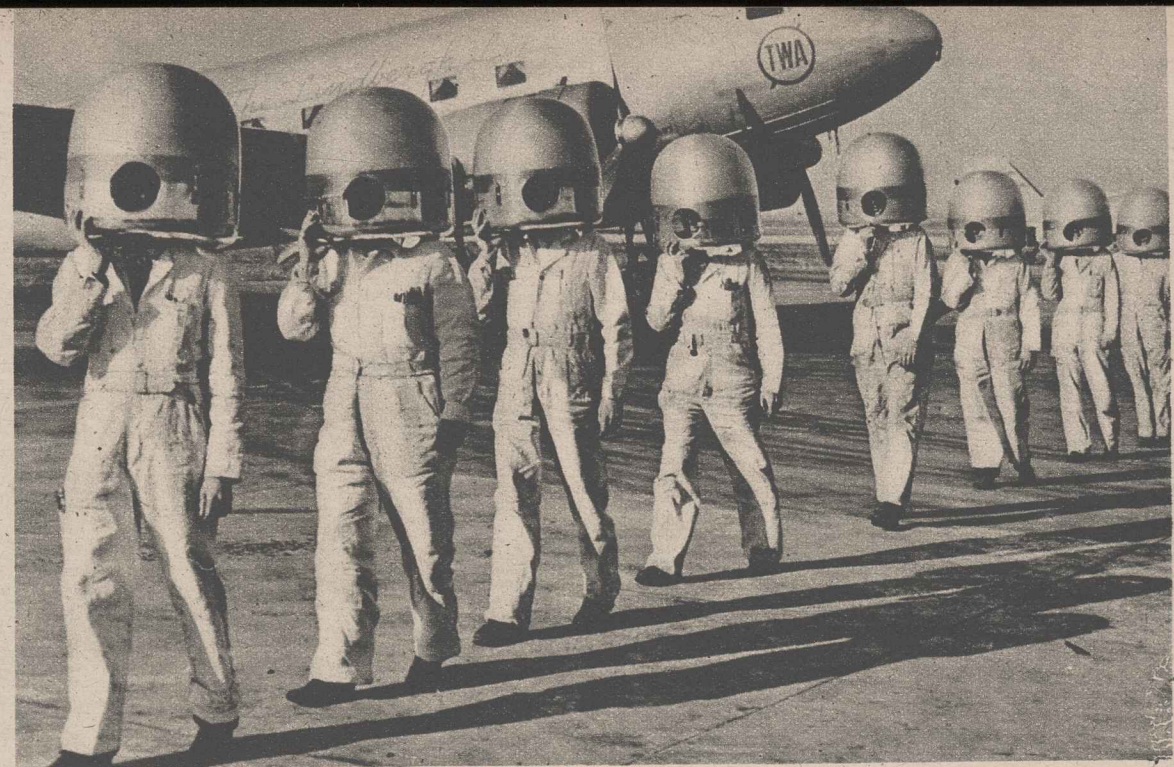

ΤΡΕΙΣ ΚΑΘΑΡΟΙ ἀφρικανοί, μετὰ σγουρὰ μαλλιά καὶ προτεταμένα χεῖλη Ἦσαν βοηθοὶ μῆδς ἀντιαρματικῆς κανονιοτοχιᾶς. Ἐπιστρατευθέντες ὡς σάρκες διὰ τὸ τηλεβόλον τοῦ ἀγγλοσάωνος αὐθέντου, ἴσως ἀναιρεῦντο εὐκόλῳ ζωὴν καὶ λάφυρα. Ἡ πραγματικότης ὅμως ἦτο διαφορετικὴ.

Τὸ ὅτι αἱ ἀσκήσεις τηλεβόλων τοῦ ναυτικοῦ, θὰ ἡδύνατο νὰ γίνονιν καὶ μὲ σφαίρας «ροῦγκμπη» εἶναι πρᾶγμα ποὺ μόνον εἰς τὸ στράτευμα τῶν Ἡν. Πολιτειῶν δύναται νὰ συμβῇ. Ἴδον ἕνας ὁμίλος πυροβολητῶν, ἀποτελῶν μέρος τῆς ὁμάδος τοῦ «ροῦγκμπη», ποὺ ἐτοιμάζεται μὲ ζῆλον διὰ τὸν πόλεμον ἐναντίον τῶν δυνάμεων τοῦ Ἀξονος.

ΕΕΑ. 11

ΔΕΝ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ περὶ ὁμάδος δυτῶν ποὺ εὐρέθησαν, ὁ θεὸς ξεύρει πῶς, εἰς ἕνα ἀεροδρόμιον ἀλλὰ περὶ παρελάσεως μηχανικῶν, ἀμερικανικοῦ ἀερολιμένος, ποὺ διατρέχουν σιγὰ τὸ πεδὶον φέροντες ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μίαν βάσιν ἑλικοῦ. Παράδειγμα, μεταξὺ χιλίων, τῆς ὑπερτιςτικῆς νοοτροπίας, τῶν ἀμερικανῶν, ποὺ βλέπουν ὡς θεάματα κάθε ἐθνικὴν ἐκδήλωσιν.

ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΘΑ ΚΑΤΑ τὴν περίοδον μεγάλων γυμνασίων καὶ μία μονὰς τοῦ ἀμερικανικοῦ στρατοῦ, ποὺ ὑποτίθεται ὅτι ἀπεμονώθη, ἀνεφοδιάζεται μὲ τρόφιμα δι' ἀλεξιπτώτων. Ἀκόμα καὶ τὰ αὐτὰ εἰς τὸν ἀμερικανικὸν στρατὸν πέφτουν ἀκέραια ἀπὸ τὸν οὐρανόν. Ὑπάρχουν τρόποι καὶ τρόποι προπαρασκευῆς εἰς τὸν πόλεμον. Ἐτοὶ τοῦλάχιστον ἔχουν τὸ ὕψος νὰ σκέπτονται οἱ ἀμερικανοὶ ἀνθυπασιῶται τῆς κάτω φωτογραφίας οἱ ὅποιοι μὲ τὰς κομψὰς των στολὰς, προτιμοῦν τὴν συντροφίαν δεσποινίδων ἀπὸ τὴν στρατιωτικὴν ζωὴν.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΜΠΟΛΕΜΟΥ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

1. Ο ΣΤΡΑΤΟΣ

Μίαν πνιγρὰν ἐσπέραν τοῦ Αὐγούστου τοῦ 1940, ἕνας περίεργος τύπος τραπεζίτου, μὲ στολὴν στρατηγού, μὲ μαστίγιον εἰς τὴν δεξιάν, μὲ εὐρείας περισκελίδας ἱπασίας, ὠμίλησε εἰς μίαν συνάθροισιν ἀνδρῶν, ἐνδεδυμένων χακί. Ἡ συγκέντρωσις ἐλάβε χώραν ὑπὸ τὸ ἐκτυφωτικὸν φῶς τῶν ηλεκτρικῶν προβολέων, εἰς μίαν γωνίαν τοῦ περιφίμου πανεπιστημιακοῦ σταδίου τῆς Canlon (Ν. Ὀρκη) ἐπὶ τῆς πρᾶσις τοῦ ὁποίου, πρὸ ὧλων ὥρων, χαριτωμέναι ἡμίγυμνα φοιτήτριαι, ἔκαμαν ἡλιοθεραπείαν. Τὸ πρόσωπον, μὲ τὴν ἐμφάνισιν τραπεζίτου (πρόσωπον λεπτόν, γυαλιὰ χρυσά, ἀριστοκρατικὸν προφίλ, χεῖλη λεπτὰ) ἦτο ὁ ἀντιστράτηγος Hugh Aloysius Drum τοῦ γενικοῦ ἐπιτελείου τοῦ ἀμερικανικοῦ στρατοῦ. Οἱ ἀκροαταὶ του: οἱ διάφοροι ἀξιωματικοί, ποὺ εἶχαν λάβῃ μέρος εἰς τὰ μεγάλα γυμνάσια, ποὺ ἔβηναν τὴν προηγουμένη ἐσπέραν εἰς τὰ περὶχωρα τοῦ Ogdensburg.

Τὸ κυανοῦν στράτευμα, ἀποτελούμενον κατὰ μέγα μέρος ἀπὸ τὰς μονάδας τῆς ἐθνοφυλακίας, εἶχεν ἀποκρούσει λαμπρῶς τὴν ἀπόπειραν εἰσβολῆς, τὴν ἐπιχειρηθεῖσαν ἀπὸ τοὺς «τακτικούς» τοῦ στρατηγού Woodruff. Καὶ ὁ στρατηγὸς Drum εἶχε προσκα-

λέσει εἰς τὴν ἀναφορὰν τοὺς ἀξιωματικούς τῶν δύο ἀντιθέτων παρατάξεων, διὰ νὰ κάμῃ ἕνα πρῶτον ἰσοζύγιον τῶν ἐπιχειρήσεων. Διὰ ν' ἀκουσθῇ καλλίτερον, ὁ Drum ἔθεσεν εἰς ἐνέργειαν ἕνα σύστημα μεγαφῶνων, ποὺ ἐχρησιμοποιεῖτο ἀπὸ τοὺς φοιτητὰς διὰ ν' ἀνακοινῶνται τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἀγωνισμάτων, καὶ ἡ φωνὴ του, γιγαντοποιουμένη ἀπὸ τὰς τρόμπας, ἀντήχει περιεργος εἰς τὸ κενὸν τοῦ ἐρηίου σταδίου, γουργουρίζουσα κατὰ τὰς διακοπάς, μὲ συρίγματα καὶ βραχνάδας. Γύρω του οἱ ἀξιωματικοί, ἄλλοι καθήμενοι, ἄλλοι ὄρθιοι, ἄλλοι ἀκουμπισμένοι εἰς τὰ ἀποδυτήρια, τὸν ἤκουαν μὲ ἀφηρημένον ὕψος, ἐξεκουμπώντες τοὺς γαγκάδες τῶν ὑποκαμίσων των, καὶ σκουπίζοντες τὸν ἰδρώτα, ποὺ ἔτρεχε ἀπὸ τοὺς ἡλιοκαμένους κροτάφους των.

Ὁ Στρατηγὸς ἦτο πολὺ δύσθυμος. Τὰ γυμνάσια εἶχαν ἐπιτύχει πλήρως. Ἡ εἰσβολὴ εἶχεν ἀποκρουσθῇ καὶ αἱ ἐπιχειρήσεις ἐξετελέσθησαν μὲ ἀξιοθαύμαστον ὁρμήν. Αὐτὸς δὲμος ἐπεθύμει νὰ εἰπῇ κάτι, ποὺ ἠλπίζεν ὅτι θὰ ἠκούετο εἰς ἀπόστασιν πολλῶν χιλιόμετρων, εἰς τοὺς κωφούς διαδρόμους τοῦ Κογκρέσου εἰς τὴν Οὐάσιγκτων, καὶ εἰς τὸν Οὐάσιγκτων καὶ εἰς τὸν Λευκὸν Οἶκον ἐπίσης, ὅπου ἐκείνην τὴν στιγμὴν συνεζήτειτο, περὶ τῆς

ἐπαναφορᾶς τῆς στρατολογίας καὶ περὶ ὑποχρεωτικῆς στρατιωτικῆς θητείας.

«Τὰ γυμνάσια αὐτά — ἔλεγεν ὁ Στρατηγός — ἔφεραν εἰς τὸ φῶς μίαν ἀπὸ τὰς πλέον δραματικὰς πλευρὰς τῆς στρατιωτικῆς μας καταστάσεως. Ἀπέδειξαν ὅτι αἱ Ἡν. Πολιτεῖαι στεροῦνται ἀνδρῶν καὶ πολεμικοῦ ὕλικου. Εἰς περιπτώσιν πολέμου μάλιστα εἰς μὲν τὰς θέσιν νὰ κινητοποιῶμεν καὶ νὰ ὀπλισωμεν μερικὰ τμήματα ἐθνοφυλακίας, διὰ νὰ σκηνοθετήσωμεν ἕνα εἶδος ἀμύνης, εἰς τὰ πλέον τραγικὰ σημεία τῆς χώρας μας...».

Οἱ ἀξιωματικοὶ ἐσκούπιζαν τὸν ἰδρώτα τοῦ μετώπου των, ἐξεκουμπώνων τὰς ζώνας των, καὶ ἐπεδοκίμαζαν ἕνα χορῶ, τὰς λέξεις του μὲ ἐπανεπιλημένα «γεᾶ, γεᾶ» τὰ ὁποῖα ἀποδιδόμενα ἀπὸ τὰ μεγάφωνα, ἔμοιαζαν ὡς αἱ συγκεκριμένα κραυγαῖ βατράχων. Εἰς τὴν Ἀμερικὴν, ἀκόμη καὶ οἱ στρατιῶται ὅταν ὁμιλοῦν πρὸς τοὺς στρατιώτας, ἀγαποῦν νὰ ἐνθαρρύνονται ἀπὸ ἐκδηλώσεις ἐπιδοκιμασίας.

«Καθ' ἣν στιγμὴν ὁλόκληρος ὁ κόσμος εἶναι ὀπλισμένος — ἐξηκολούθη ὁ Drum — ἡμεῖς χάνομεν ἀκόμη καιρὸν εἰς μάταιας συζητήσεις καὶ κλείνομεν τοὺς ὀφθαλμούς εἰς τὰ μαθήματα τῆς ἱστορίας.»

Οἱ ἀξιωματικοί, μὲ τὸν ἦτον ἐπὶ τὸν Λευκὸν Οἶκον ἐπίσης, ὅπου ἐκείνην τὴν στιγμὴν συνεζήτειτο, περὶ τῆς

πολὺ καλὰ ἐκείνῳ ποὺ ἤθελε νὰ εἰπῇ, ὁ «γέρος» (the old man.)

Ἐγνώριζαν ὅτι τὰ δύο ἀντιπαράθετα τμήματα, εἶχον λάβῃ ὡς μόνον ὀπλισμὸν, μὲ τὰς τέσσαρας παλαιὰ θωρακισμένα αὐτοκίνητα, ληφθέντα ἀπὸ ἕνα ὀπλοστάσιον τῆς Βιρ-γινίας, μεταξὺ τῶν λησμονημένων κειμηλίων τοῦ παρελθόντος πολέμου. Καὶ ἐνθυμούντο διὰ νὰ προμηθεύθουν τὰ ἄρματα μάχης, τὰ προβλεπόμενα ἀπὸ τὸ θέμα τῆς ἀσκήσεως, ἐδέησε νὰ καταφύγουν εἰς τὰ κοινὰ φορτηγὰ αὐτοκίνητα, ἐπὶ τῶν πλευρῶν τῶν ὁποίων ἐγράφη ἡ λέξις: «τάγκ». Ἐγνώριζαν, ὅτι ἐλλείψει ἀντιαεροπορικῶν τηλεβόλων, εἶχαν χρησιμοποιῇ παλαιὰ ὅπλα Springfield, ἐυρίσκόμενα, ἐκτὸς χρήσεως, τὰ ὁποῖα ἐποθετήθησαν ὡς ἀντιαεροπορικά καὶ εἰς τὸ στῆμιον των ἐκρέμασαν πίνακα μὲ τὰς λέξεις: «τηλεβόλον τῶν 50». Ἐλλείψει ἀντιαεροπορικῶν τηλεβόλων εἶχον διαμοιράσῃ εἰς τὸ στράτευμα σιδηροὺς σωλήνας, δεμένους ὅσον ἦτο δυνατόν καλλίτερον ἐπὶ παλαιῶν τροχῶν ποδηλάτων, καὶ ἐλλείψει τοπομαχικῶν εἶχον κατασκευασθῇ μεγάλοι ἐύλινοι ὀκρίβαντες ἡ ἀφίξεις τῶν ὁποίων εἰς τὴν γραμμὴν μάχης, ἔχαιρετὶσθαι μὲ ἐκκωφαντικὰς φωνὰς σκαμμάτων καὶ ἐμπαιγμῶν. Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῶν γυμνασίων, οἱ στρατιῶται ἐφό-

ρουν ὑπόδημα ἀστικῆς προελεύσεως καὶ μετετοπίσθησαν ἐπὶ ἰδιωτικῶν αὐτοκινήτων, ἐνοικιασθέντων πρὸς τόσον τὴν ὥραν, ἀπὸ μίαν ἐταιρίαν μεταφορῶν τοῦ Ρότσεστερ. Ἀγνώριζε, καὶ ἔθεσε τὸν δάκτυλον ἐπὶ τῆς πληγῆς, ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἐλλειπὴ τεχνικὴν προπαρασκευῆς τῶν στελεχῶν καὶ εἰς τὴν ἄριστην ἐκπαίδευσιν ἀναγνώρισην ἀνεπάρκειαν τῶν ζυνδῶν.

«Ἐξακολουθοῦμεν ἀκόμη νὰ συζητῶμεν — ἔλεγεν ὁ Στρατηγός — περὶ ἐθελοντισμοῦ καὶ στρατολογίας, περὶ εἰρήνης καὶ πολέμου, καὶ δὲν ἀντιλαμβάνομεθα ὅτι ἡ Ἀμερικὴ εἶναι χωρὶς ἀξιωματικούς, χωρὶς στρατιώτας, χωρὶς ὅπλα, χωρὶς πολεμικὸν ὕλικόν. Ἐχομεν ἐπεύουσαν ἀνάγκην στελεχῶν, ἔχομεν ἀνάγκην στρατιωτῶν ἔχομεν ἀνάγκην ὁπλῶν, τηλεβόλων, ἀεροπλάνων, τάγκς, καὶ παντὸς ἐκείνου ποὺ δύναται νὰ χρειασθῇ διὰ τὴν ἀμυναν τοῦ ἔθνους. Κατὰ μὲν τὴν πλειονότητα, οἱ ἀξιωματικοὶ αὐτοὶ ἦσαν πρώτης τάξεως ἀνθρωποι, οἱ ὅποιοι πρὸ τινος ἐβδομάδων εἶχον ἀφίσει τὰς ἐργασίας των καὶ τὰς συνήθεις ἀσχολίας των, διὰ νὰ λάβουν μέρος εἰς τὰ γυμνάσια. Ταπεινὸν καταστημάρακα, ταξιδιῶται, πλασιῆ, ὑπάλληλοι ἀσφαλιστικῶν ἐταιριῶν, καὶ μικροῖδιοκτῆται, ἐδέχθησαν εὐχαρίστως τὴν ἐπιστράτευσιν, ἀλλὰ τὸ εἶχαν καμὴν περισσότερον διὰ νὰ εὕρουν εἰς τὸ πεδῖον μίαν εὐχάριστον

διασκέδασιν, παρὰ διὰ ν' ἀπαντήσουν εἰς τὸ ἐπεῖγον ἐνὸς καθήκοντος ἢ εἰς μίαν ἀκατάσχετον στρατιωτικὴν ἀνάγκην. Ὁ Στρατηγὸς τὸ ἐγνώριζε, καὶ ἔθεσε τὸν δάκτυλον ἐπὶ τῆς πληγῆς, ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἐλλειπὴ τεχνικὴν προπαρασκευῆς τῶν στελεχῶν καὶ εἰς τὴν ἄριστην ἐκπαίδευσιν ἀναγνώρισην ἀνεπάρκειαν τῶν ζυνδῶν.

Κάτω ἀπὸ τοὺς ἐκτυφωτικούς προβολεῖς τοῦ σταδίου, ὁ στρατηγὸς Drum ἀπρηρίθμη μὲ κλαυθμηρίζουσαν φωνήν, πολλὰς ἀξιοθρηνητοὺς ἐλλείψεις καὶ ἐξήταξε μετὰ τοὺς διαπεραστικούς ὀφθαλμούς του, τὰ πρόσωπα τῶν ἀξιωματικῶν ποὺ τὸν περιεστοίχιζαν. Κατὰ μὲν τὴν πλειονότητα, οἱ ἀξιωματικοὶ αὐτοὶ ἦσαν πρώτης τάξεως ἀνθρωποι, οἱ ὅποιοι πρὸ τινος ἐβδομάδων εἶχον ἀφίσει τὰς ἐργασίας των καὶ τὰς συνήθεις ἀσχολίας των, διὰ νὰ λάβουν μέρος εἰς τὰ γυμνάσια. Ταπεινὸν καταστημάρακα, ταξιδιῶται, πλασιῆ, ὑπάλληλοι ἀσφαλιστικῶν ἐταιριῶν, καὶ μικροῖδιοκτῆται, ἐδέχθησαν εὐχαρίστως τὴν ἐπιστράτευσιν, ἀλλὰ τὸ εἶχαν καμὴν περισσότερον διὰ νὰ εὕρουν εἰς τὸ πεδῖον μίαν εὐχάριστον

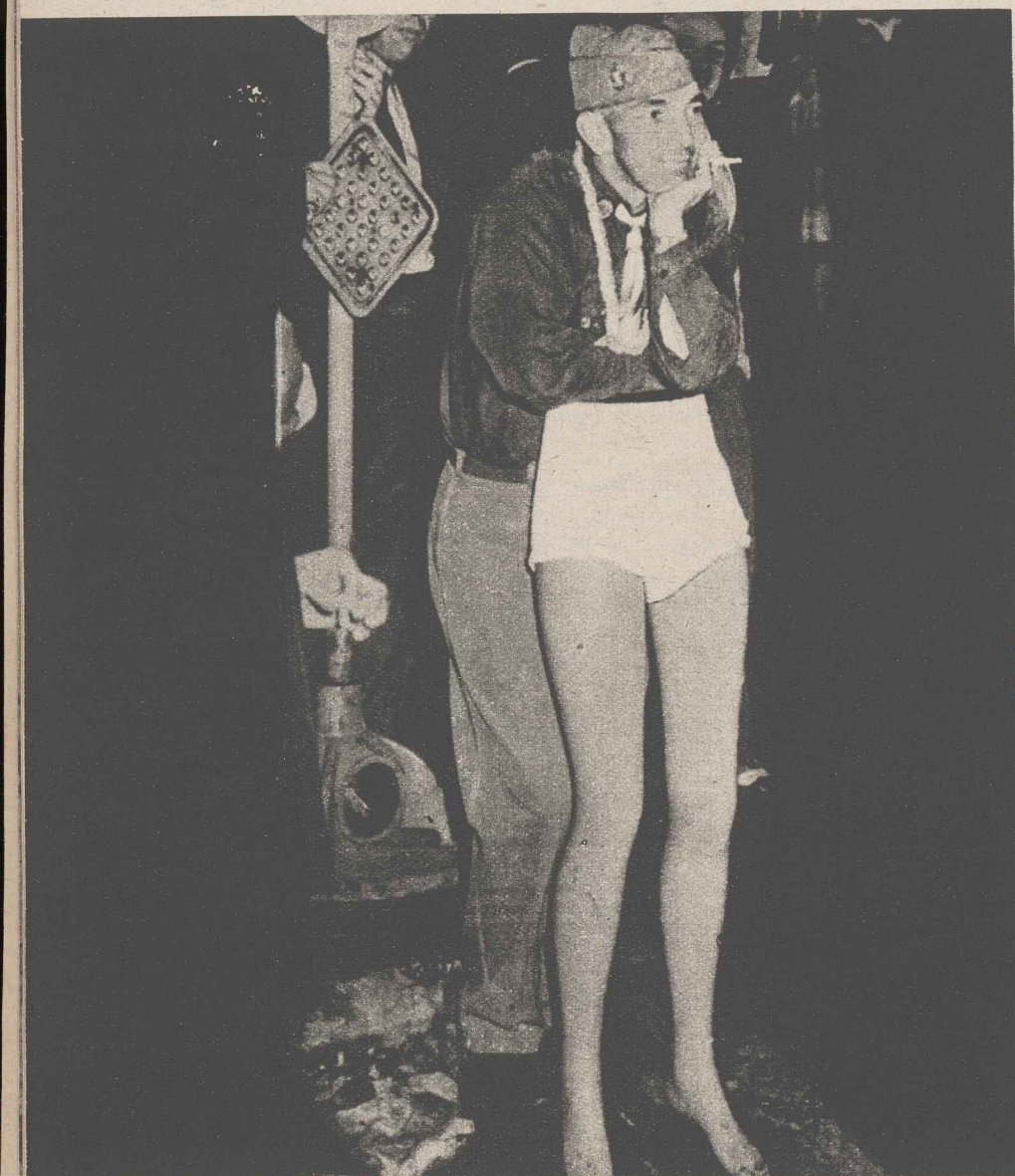
λευταῖα ὑπολείμματα ὕλικου τοῦ ἄλλου πολέμου, εἶχον σταλῇ ἐν σπουδῇ, εἰς τὸ ἄλλο μέρος τοῦ Ἀτλαντικοῦ, διὰ νὰ βοηθήσουν τοὺς Ἀγγλους, οἱ ὅποιοι ἀναχωρήσαντες ὅπως ἀνεχώρησαν ἀπὸ τὴν Δουγκέρκην, εἶχον ἀπομείνῃ χωρὶς ἕνα ὅπλον καὶ χωρὶς πολεμοφόδια. Καὶ τὸ ὄλιγον ἐκείνο πολεμικὸν ὕλικόν, τὸ ὁποῖον ἤρχισε νὰ κατασκευάζει ἡ ἀμερικανικὴ βιομηχανία, εἶχε προαγορασθῇ ἀπὸ τὰς Ἀγγλικὰς στρατιωτικὰς ἀποστολάς, τὰς ἐγκατεστημένας εἰς τὴν Οὐάσιγκτων, ὡς εἰς τὸν οἶκον των. Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἀνδρας, ἦτο κοινὸν μυστικὸν ὅτι παρὰ τοὺς ἐπιδεικτικούς ἀριθμούς, ἀναφερομένους ἀπὸ τὰς ἐπισήμονας ὁπλιστικὰς, ὁ ἀμερικανικὸς στρατὸς εὕρισκετο εἰς ἀξιοθρηνητὸν κατάστασιν ἀνεπαρκείας, καὶ ὅτι ἐν καιρῷ ἀνάγκης, θὰ ἐδουλοῦτο νὰ θέσῃ ἐπὶ πόδας δύο μεραρχίας, πτωχικὰ ἐξοπλισμένας.

Ὅταν ὁ στρατηγὸς Drum ὤμιλει εἰς τὸ στάδιον, ἡ κατάσταση ἦτο πράγματι δραματικὴ. Σύμφωνα μὲ τὰ δεδομένα τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, κατὰ τὴν 30 Ἰουνίου 1940, αἱ στρατιωτικαὶ δυνάμεις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν περιελάμβανον:

Τακτικὸν στρατόν: ἀξιωματικοί: 14594 καὶ 24944 ἀνδρες. Ἐθνοφυλακία: ἀξιωματικοί: 14775 καὶ 226837 στρα-

ΦΥΣΙΚΑ ο φεμινισμός των αγγλοσαξωνικών χωρών, έπωφελήθη πάραυτα της ατμοσφαιρας του πολέμου, που βασιλεύει εις τας 'Ην. Πολιτείας, διά να βεβαιώση ακόμη μίαν φοράν τὸ δικαίωμα των εις τὴν ζωὴν. Γυναίκα αὐτονομικὰ σώματα συνεστήθησαν εις ὅλην τὴν χώραν καὶ ἐδῶ παρειαρισκόμεθα εις τὰς ἀσκήσεις σκοποβολῆς, τῶν τεσσάρων αὐτῶν δυνάτων ἀστυνομισσῶν, αἱ ὁποῖαι ὅμως, εἶναι ἴσως ἀνίκαναι νὰ τηγανίσουν αὐγὰ.

Ο ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ αὐτὸς τῆς Ἐθνοφρουρᾶς, δὲν ἔθεώρησε ἀτιμωτικὸν διὰ τὴν στολὴν του, νὰ φωτογραφηθῇ μετ' τοῦ εἶδος αὐτοῦ τῆς ἐμπροσθέντας, πού ἀναπαριστᾷ τὸ σχῆμα ἐνὸς ἡμιγύμνου γυναικείου σώματος. Καὶ αὐτὸ εἶναι ἓνα παράδειγμα τῆς νοοτροπίας καὶ τῆς ἐπιπολαιότητος τῶν Ἀμερικανῶν.

Αἱ ΚΑΤΑΤΑΞΕΙΣ εις τὴν ἀμερικανικὴν ἀεροπορίαν δὲν ἔδωσαν καὶ δὲν δίδουν τὰ ἀποτελέσματα πού ἐπερίμεναν ὁ πρόεδρος Ροῦσβελτ, οὕτε μετὰ προπαγανδιστικὰ μονόφυλλα ὅπως αὐτά, τὰ ὁποῖα φέρονται ἀπὸ νέας, διατεθειμένας νὰ δείξουν καὶ τὰς κνήμας των, κατὰ τὴν περιδείαν των.

ΣΕΛ. 12

ΣΕΛ. 13

τιώται. Δυνάμεις τῆς ἐφεδρείας: ἀξιωματικοί, 3200 καὶ 116636 στρατιῶται. Σύνολον 625516 ἄνδρες.

Οἱ ἀριθμοὶ ὅμως αὐτοὶ πρέπει νὰ ληφθοῦν μετὰ μεγάλην ἐπιφύλαξιν. Πράγματι, ἀπὸ τὸν λεγόμενον τακτικὸν στρατόν, μόνον ὀλίγοι ἐκατοντάδες ἀξιωματικῶν καὶ μερικαὶ χιλιάδες στρατιωτῶν ἀποτελοῦντες τὰς φρουράς τῶν Φιλιππίνων, τοῦ ἰσθμοῦ τοῦ Παναμᾶ, καὶ τῶν ἄλλων μονίμων φρουρῶν, ἠδύναντο νὰ λησθῶν ἀρκετὰ μορφωμένοι, διὰ τὰ περιορισμένα καθήκοντα των ὡς ἐθνοφρουρῶν, ἐνῶ οἱ ἄλλοι, κατὰ μεγάλην πλειονότητα ἦσαν τοποθετημένοι εις τὰς διαχειρήσεις καὶ δὲν εἶχον ποτὲ λάβει ὄπλον εις τὰς χεῖρας των.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ἐθνοφρουράν ἐπρόκειτο περὶ συντροφιάς ἀναψυχῆς, τὰ μέλη τῆς ὁποίας, εὐθυμοὶ ἀστοί, ἐνεδύοντο τὴν στρατιωτικὴν στολὴν, 48 φορές τὸ ἔτος, καὶ ἔμεναν 15 ἡμέρας εἰς τὸ στρατόπεδον.

Ὁ κύριος ὅμως σκοπὸς των, ἦτο νὰ διοργανώσουν κάποιον θορυβώδη δημόσιον χορόν, διὰ τὰς γυναικούλας τῆς περιοχῆς, ἡ ἐπεδεικτικὰς παρελάσεις, ἐν τῷ μέσῳ ἀποκρηστικῶν ἐπιδείξεων, μετ' εὐρείαν συμμετοχὴν ἡμιγύμων γυναικῶν. Τέλος αἱ δυνάμεις τῆς ἐφεδρείας, ὕψισταντο μόνον ἐπὶ τοῦ χάρτου καὶ περιελάμβανον ἱκανὸν ἀριθμὸν ἐπιτιμῶν συνταγματάρχων, οἱ ὁποῖοι δὲν εἶχον διοικήσει ποτὲ οὐτὲ ἓνα οὐλαμόν, καὶ οἱ ὁποῖοι ἐγγράφοντο ὀλίγων ἀπὸ ὁποιοῦνδήποτε ταπεινὸν δέκανεα ἄλλων στρατῶν.

Αὐτὸς ἦτο ὁ στρατὸς τῶν Ἑν. Πολιτειῶν, κατὰ τὸ εὐδαίμον ἔτος 1940, καθ' ἣν ἐποχὴν οἱ Ἀγγλοὶ ἐγκατέλειπον τὴν Γαλλίαν εἰς τὴν θλιβεράν μοίραν τῆς καὶ ὁ Ροῦσβελτ ἔτριψε τὰ δόντια του, κάμων χονδροειδεῖς προκλήσεις εἰς τὰς δυνάμεις τοῦ Ἀξονος.

Ἦτο ἀνάγκη ἐπομένως νὰ γίνῃ ἐπείγοντως ἡ ἀναδιοργάνωσις τῶν στελεχῶν, καὶ ἡ προπαρασκευὴ τοῦ ἀνθρωπίνου ὕλικου, διὰ ν' ἀναχθοῦν αἱ ἐνόπλιαι δυνάμεις εἰς ἕνα ἐπίπεδον τουλάχιστον κατ' Ἀμερικανικὸν ἑλπίαν ἐπιφάνειαν πολεμικῆς ἐπαρκειᾶς. Ἡ Χώρα ὅμως ἐδεικνύετο σαφῶς ἀντίθετος εἰς ὁποιοῦνδήποτε πρόγραμμα πού θὰ τὴν ἀπέστατο ἀπὸ τὴν γαλήνην τῆς. Καὶ ὁ λευκὸς Οἶκος ἐδέχθη νὰ καταφύγῃ εἰς ὅλην τὴν ἐπιρροήν του διὰ νὰ ἐπιτύχῃ, ἀπὸ τὸ Κογκρέσον νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἓνα σχέδιον νόμου, διὰ νὰ ἐγκαθιδρύσῃ, ἔστω καὶ προσωρινῶς καὶ μετὰ πολλοὺς περιορισμούς, ἓνα σύστημα στρατολογίας, πού νὰ ἔλυσεν τὸ πρόβλημα. Θυελλώδεις συζητήσεις ἔλαβαν χώραν, κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ὁποίων, ἡ προεδρικὴ κατοικία περιεκυκλοῦτο μονίμως ἀπὸ γυναικας μετ' ἐμπροσθέλλας, πού διεμαρτύροντο. ἐναντίον τῆς πολιτικῆς τοῦ Ροῦσβελτ. Καὶ μόνον κατόπιν ἐπανειλημμένων παρασκηνιακῶν ἐλιγμών, συνοδευθέντων ἀπὸ φιλειρηνιστικὰς διαβεβαιώσεις, ὁ Λευκὸς Οἶκος κατόρθωσε νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἐγκρίσιν τοῦ Selective Training and Service Act, τὸ ὁποῖον ἐγκρίθη τὴν 14 Σεπτεμβρίου 1940,

ὡπερᾶν ἀπὸ τὸν Πρόεδρον καὶ ἐτέθη ἐν ἰσχύῳ μετὰ δύο ἡμέρας. Διὰ πρώτην φοράν εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν Ἑν. Πολιτειῶν, ἐπεβάλλετο ἡ ὑποχρεωτικὴ στρατιωτικὴ θητεία ἐν καιρῷ εἰρήνης. Αὐτὸ δέ, κατὰ τὸν Ροῦσβελτ, ἔπρεπε νὰ ἐπιφέρῃ εἰς τὰς δυνάμεις τοῦ Ἀξονος «σοβαρώτατον πλῆγμα» καὶ νὰ ἔχῃ, εἰς ὅλον τὸν κόσμον, ψυχολογικὰς συνεπείας ἀνυπολόγιστου σημασίας.

Τὸ μέτρον αὐτό, ἐδίδεν ἐξ' ἄλλου, εἰς τὸ γενικὸν ἐπιτελεῖον τῶν Ἑν. Πολιτειῶν τὴν ἐπιθυμουμένην δυνατότητα, νὰ πραγματοποιηθῇ τὰ σχέδια του, περὶ στρατιωτικῆς ἀναδιοργανώσεως τῆς Χώρας.

Ὁ νόμος πρόβλεπεν τὴν ἐγγραφήν εἰς στρατολογικοὺς καταλόγους, ὅλον τοῦ ἄρρενος πληθυσμοῦ τῶν Ἑν. Πολιτειῶν, ἀπὸ 21 μέχρι 35 ἐτῶν καὶ τὴν ἐγκαθίδρυσιν ἐνὸς «ἐθνικοῦ λαχείου» ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κληρώσεων τοῦ ὁποίου θὰ ἐκανονίζετο ἡ προοδευτικὴ τάξις τῆς προσκλήσεως τῶν ἐγγεγραμμένων. Ἡ διάρκεια τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας καθωρίσθη εἰς 12 μῆνας καὶ τὸ ἀνώτατον ὅριον τῶν καταταχθεσομένων κατ' ἔτος ἀνδρῶν, εἶχεν ὁρισθῇ εἰς 900 χιλ. ἀνδρῶν.

Τὰ «ὑπὲρ τῆς ἀπομονώσεως» μέλη τοῦ Κογκρέσου, εἶχον ἐπιμελῆ νὰ περιληφθῇ εἰς τὸν νόμον, ἡ ὑποχρέωσις τοῦ Προέδρου, νὰ μὴ σκορπίσῃ τὰς δυνάμεις αὐτάς ἔξω τῆς ἀμερικανικῆς Ἡπείρου, ἢ τῶν ἐδαφῶν καὶ κτήσεων τῶν Ἑν. Πολιτειῶν, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν Φιλιππίνων.

Τέλος δὲ μία ἐκκεντρικὴ διάταξις τοῦ νέου νόμου, ἐπέβαλλε τὴν ὑποχρεωτικὴν θητείαν καὶ εἰς τοὺς ξένους ἐπίσης, τοὺς διαμένοντας εἰς τὰς Ἑν. Πολιτείας καὶ σήμερον εὐρίσκονται εἰς τὰς τάξεις τοῦ ἀμερικανικοῦ στρατοῦ, χιλιάδες νέοι Ἴταλοὶ καὶ Γερμανοὶ, οἱ ὁποῖοι, ἐφ' ὅσον διετήρησαν τὴν ἀρχικὴν των ὑπηκοότητα, θὰ ἔπρεπε νὰ θεωροῦνται πολλοὶ ἐχθρικοὶ κρατῶν. Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὅποιον δι' ἡμᾶς δύναται νὰ θεωρηθῇ ἀνόητον καὶ χονδροειδές, διὰ τὴν παιδικὴν νοοτροπίαν τοῦ Ἀμερικανικοῦ λαοῦ εἶναι συνήθες καὶ ὁμαλόν. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, πολλοὶ οἰκογένηται Ἴταλῶν μεταναστῶν, εὐρίσκονται τεμαχισμένοι καὶ διηρημένοι, κατὰ τὸν πλέον σκληρὸν τρόπον. Ὁ πατήρ, μὴ ὑποκείμενος πλέον εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑποχρέωσιν, ὡς ὑπερβάς τὸ 35^{ον} ἔτος, εὐρίσκεται εἰς στρατόπεδον συγκεντρώσεως, ὑπὸ τὴν ἰδιότητα «ξένου ἐπικινδύνου ἐχθροῦ», ἐνῶ οἱ υἱοὶ του, ὅχι ὀλιγώτερον Ἴταλοὶ καὶ τὸ πνεῦμα καὶ τὰ αἰσθήματα, ἐκλήθησαν ὑπὸ τὰ δῦλα, καὶ ἐσυσσωματώθησαν εἰς κινητοποιημένας μονάδας.....

Ὁλίγας ἐβδομάδας μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ νέου νόμου, τὴν 29 Ὀκτωβρίου 1940, ἡ πρώτη «ἐθνικὴ κλήρωσις» ἐνεκαίνιστο εἰς τὴν Οὐάσιγκτον εἰς μίαν αἴθουσαν τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν. Ὁ ὑπουργὸς Slimson (καὶ αὐτὸς ἐπίσης ἐπίτιμος συνταγματάρχης, χωρὶς νὰ ἔχῃ ἰδῇ ποτὲ οὐτὲ διμοιρίαν) μετ' ἐμμένους τοὺς ὀφθαλμούς, ἔσυρε τὸν πρῶτον ἀριθμὸν

Εἰς τὰς Ἑν. Πολιτείας γυμνάζονται ἐπίσης εἰς τὸ νὰ ἀντέχουν καὶ εἰς τὰ ἀσφυγιόγωνα ἀερία. Τὸ γεγονός ὅμως εἶναι ὅτι πρόκειται περὶ ἀβλαβῶν ἀερίων, τὰ ὁποῖα προκαλοῦν μόνον ἓνα ἐλαφρὸν κάψιμον εἰς τὰ μάτια καὶ ἴσως καὶ ὀραίαν φωτογραφίαν.

ὍΤΑΝ Αἱ Ἑν. Πολιτετεῖται δὲν εὐρίσκοντο ἀκόμη εἰς πόλεμον, ἦτο ὥρα ἡ διοργάνωσις διαδηλώσεων διαμαρτυρίας ἐναντίον τῶν δυνάμεων τοῦ Τριμεροῦς καὶ ὅλοι ἠσθάνοντο τοὺς αὐτοὺς τῶν ἐξαιρετικῶν πολεμοχαρεῖς. Ἐπειτα, ὅπως βλέπετε κατω, ὅταν ἤρχισαν αἱ πρῶται καταρρυθμίσεις καὶ ἐπεβλήθη ἡ στρατολογία ἐχρειάσθη ἡ ἐπέμβασις τῆς ἀστυνομίας, διὰ νὰ ὑπενθυμίσῃ εἰς τὰς ἀνυποτάκτους μάζας, ὀλίγην ἀγάπην διὰ τὴν Πατρίδα.

(τό 158) από ένα παλαιόν δοχείον εκ κρουσάλλου, πού είχε χρησιμοποιηθή και άλλωτε εις αναλόγους κληρώσεις, κατά τόν άλλον πόλεμον. Καί τά πρώτα τμήματα τών κληρωτών ήρχισαν νά προσέρχονται.

Είς τό σημείον όμως αυτό ήρχισαν τά βάσανα. Δέν υπήρχον στρατώνες και αί χιλιάδες τών νέων έδéhσε νά περάσουν τόν δριμύν χειμώνα υπό πτωχάς σκηνάς, εις προχείρους κατακηνώσεις, καθιστάμενας αδιαβάτους από την χιόνα και την λάσπην, και πέριξ τών οποίων δέν υπήρχον πεδία άσκήσεων. Δέν υπήρχον στολαί, και οι στρατιώται έδéhσε νά φορέσουν πολιτικά ένδύματα και άλλα. Δέν υπήρχον έκπαιδευται και έδéhσε νά διανείμουν ζωίμιας και διακριτικά βαθμών εις την τύχην, και οι βαθμοῦχοι αυτοί παρ' άλλήν, την καλήν διάθεσιν πού έδεικνουν, δέν κατόρθωναν νά άναπληρώσουν την έλλειψιν τών άξιοματικών και βαθμοφόρων διά την έκπαιδευσιν τών άνωδρών. Δέν υπήρχον σπια, και αί πρώται τακτικά άσκήσεις πού ήρχισαν την έπομένην άνοιξιν, με την έπιστροφήν της καλοκαιρίας, έγιναν, άφού έμοίρσαν εις τούς νεοσυλλέκτους ράβδους και σκουπόξυλα.

Ο Ρούσσελτ όμως έν τώ μεταξύ έξηκολούθη νά φουά πυρ από τούς ράθωνας και αί στατιστικά τού ύπουργείου τών στρατιωτικών έξηκολούθουν νά δημοσιεύουν άνελλιπώς, την αύξησιν τών ένδικών δυνάμεων. Την 30 'Ιουνίου 1941, τά δεδομένα τά δημοσιευθέντα από τού ύπουργείου Στίμσον άνέφερον:

Τακτικός στρατός: 'Αξιοματικοί 15035, στρατιώται 491700.

Έθνοφυλακή: άξιοματικοί 21274, στρατιώται 262722.

Έφεδρικοί δυνάμεις: άξιοματικοί 122020, στρατιώται 609064.

Σύνολον. 1521895 άνδρες, 'Αλλά και οι άριθμοι αυτοί, όπως και οι τού προηγούμενου έτους, έδιδον πεινχράν άπόδειξιν της πραγματοποιηθείσης προόδου εις την πολεμικήν προπαρασκευήν της χώρας. Τό στρατεύμα πράγματι, ήτο μέχρι της στιγμής άνευ έκπαιδεύσεως και κακώς έφωδισμένον. Οι άξιοματικοί ή κατ'α μεγάλην πλειονότητα ήσαν έπιστρατευθέντες διά βραχείας και άλλαι μικρότεροι ύπηρεσίας 118.000 άνδρες. Καί αί δυνάμεις αὐταί εύρίσκοντο έπι ποδός και ήσαν ώπλισμένα, κατά τόν παρελθόντα Δεκέμβριον, όταν ό ύστατος έκβιασμός, ό επιχειρηθείς από τόν Ρούσσελτ έναντι της 'Ιαπωνίας, επέσπευσε την έναρξιν τών έχθροπραξιών μεταξύ τών 'Ην. Πολιτειών και τών Δυνάμεων τού Τριμερούς.

Από την έποχήν εκείνην, κατά τούς τελευταίους 8 μήνας, αί μεταγενέστεραι στρατιωτικά προετοιμασία τών 'Ην. Πολιτειών, έλαβον χώραν με μεγάλην μυστικότητα, πού δέν μάς έπιτρέπει νά παραθέσωμεν άλλους άριθμούς και άλλα επίσημα δεδομένα. 'Αν όμως συναρμολογήσωμεν υπομονητικώς, πληροφορίας, δηλώσεις ή οχόλια, δημοσιευ-

χισαν νά επιβάλλουν σοβαράς ποινάς διά νά σταματήσουν την επιδημίαν της άπειθαρχίας, πού είχε άναπτύξη εις τούς κόλπους τού στρατεύματος.

Ο Ρούσσελτ όμως δέν έθουρβείτο και όταν επέστρεψε εις την Ούασινγκτόνα από την μυστηριώδη συνάντησιν του με τόν Τσώρτσιλ, συνέκλεσε τούς κυριωτέρους άντιπροσώπους τού Κογκρέσου και έζήτησε την άμεσον επικύρωσιν ένός νομοθετικού διατάγματος, διά την παράτασιν της περιόδου της ύποχρεωτικής σθετίας. Τό μέτρον αυτό έψηφίσθη από τού Κογκρέσον με πλειοψηφίαν μιάς μόνον ψήφου: (203 έναντι 202) και από την Γερουσίαν με 37 ψήφους έναντι 19. Την 18 Αυγούστου, ό Πρόεδρος τού ύπεγραψεν, δίδων εις αυτό την ισχύν νόμου. 'Η ύποχρεωτική σθετία παρέτείνετο από 12 εις 30 μήνας διά τούς κληρωτούς, διά τούς έθνοφρουρούς και διά τούς έφέδρους, ένδ' οι «τακτικοί» οι καταταχθέντες διά τρία έτη, θα έκκρατούντο υπό τά άλλα 4.112 έτη.

Ο στρατηγός Mershall, άρχηγός τού Γενικού Έπιτελείου, ήδύνατο νά είναι εύχαριστήμενος. Είχε μεταβή ό Γενικός προσωπικός ένώπιον τών διαφόρων έπιτροπών τού Κογκρέσου διά νά συνηγορήσιν, εις δραματικών τόνων, διά την άνάγκην νά προπαρασκευασθί τού Έθνους εις τόν πόλεμον, και ήδύνατο επί τέλους, νά προικίση με τάς δεούσας δυνάμεις τούς στρατιωτικούς σχηματισμούς, οι οποίοι έως τότε ύφιστανό μόνον θεωρητικώς εις τά σχέδια της κυβερνήσεως. 'Η θεωρητική πράγματι σύστασις τού άμερικανικού στρατού, προέβλεπε την χρησιμοποίησιν 100 χιλ. άξιοματικών και 4.400 χιλ. άνδρών διά τάς έπομένας μονάδας και ειδικότητας: Τέσσαρες στρατιαί (28 μεραρχία) 456.000 άνδρες. Τεθωρακισμένα μονάδες: 4 μεραρχία (43 χιλ. άνδρών). 'Αεροπορικά δυνάμεις τού στρατού: 167.000 άνδρες. Πυροβολικών: 61.000 άνδρες. 'Αντικατοπορικά ύπηρεσίαί: 81.000 άνδρες. Λιμενική και παράκτιος άμυνα: 46.000 άνδρες. Μόνιμον προσωπικόν φρουρών: 160.000 άνδρες.

Υπερπόντιοι φρουραί: 120.000 άνδρες. 'Υπηρεσίαί άποθηκών και άνεφοδιασμού 150.000 άνδρες. 'Υγειονομικά και άλλα μικρότεροι ύπηρεσίαί 118.000 άνδρες. Καί αί δυνάμεις αὐταί εύρίσκοντο έπι ποδός και ήσαν ώπλισμένα, κατά τόν παρελθόντα Δεκέμβριον, όταν ό ύστατος έκβιασμός, ό επιχειρηθείς από τόν Ρούσσελτ έναντι της 'Ιαπωνίας, επέσπευσε την έναρξιν τών έχθροπραξιών μεταξύ τών 'Ην. Πολιτειών και τών Δυνάμεων τού Τριμερούς.

Από την έποχήν εκείνην, κατά τούς τελευταίους 8 μήνας, αί μεταγενέστεραι στρατιωτικά προετοιμασία τών 'Ην. Πολιτειών, έλαβον χώραν με μεγάλην μυστικότητα, πού δέν μάς έπιτρέπει νά παραθέσωμεν άλλους άριθμούς και άλλα επίσημα δεδομένα. 'Αν όμως συναρμολογήσωμεν υπομονητικώς, πληροφορίας, δηλώσεις ή οχόλια, δημοσιευ-

θέντα εις τας έφημερίδας ή άναφερθέντα από αξιόπιστα πρόσωπα, δυνάμεθα νά βεβαιώσωμεν, με μεγάλας πιθανότητας προσεγγίσεως εις την ακρίβειαν, ότι ή πραγματική δύναμις τού άμερικανικού στρατού, ή δυνάμην νά κινητοποιηθή άμέσως, είναι άκόμη πολύ κατωτέρα και αὐτάν τών 29 μεραρχιών, τών άναφερθεισών από τού 'Υπουργείου τών Στρατιωτικών, κατά τό παρελθόν φθινόπωρον. Δέν υπάρχει άμφιβολία ότι αί στρατιωτικά βιομηχανίαί εγκαθίσταν έντατικώς, ότι αί στρατιωτικά σχολαί προητοίμασαν νέους άξιοματικούς καλλίτερον μορφωθέντας και ή έγκύνησιν τών άνδρών έκαμε αισθητάς προόδους. 'Εκείνο όμως τού οποίου έλεγεν ό στρατηγός Drum εις την μεγάλην άναφοράν της Canion, κατά τό πνιγρόν εκείνο άπόγευμα τού Αυγούστου τού 1940, έξακολουθεί νά έπιβεβαιούται από τά γεγονότα. Τά στρατεύματα δέν σχηματίζονται έντός μιάς ήμέρας, έντός ένός μηνός, όταν έντός ένός έτους,

Τέλος ή 'Αμερική φαίνεται άνακατώνεται εις όλους τούς θορύβους τού ταϊλανδικού πλήθους, σάν τόν ήχον τών κουδουνιών. Τά παιδιά εις την γόνιμον αύτήν χώραν κυκλοφορούν παντού εις άριθμόν πού έκπλήσσει καί χαροποιεί. 'Όταν σκεφθώμεν ότι ό πληθυσμός της Ταϊλανδίας ήζήσε κατά 63 %, κατά τά τελευταία τριάντα έτη, άνελθών από 8 έκατομ. εις 15 έκατομ. ψυχών, δυνάμεθα νά φαντασθώμεν πόσα παιδιά έχει ή κάθε οικγενεία.

Εις τας πολλές άγοράς, μεταξύ τών μαζών τών πιστών πού σπεύδουν εις τούς ιερούς χώρους, επί τών λέμβων, με τάς οποίας είναι γεμάτοι οι ποταμοί, εις τούς άνθισμένους κήπους, όπου φύονται τά πλέον περιεργά τροπικά φυτά, όπουδήποτε τέλος, επί της ξηράς, επί τού ύδατος, μυριάδες παιδιών τρέχουν, κολυμβούν, παίζουν. Χωρίς νά ύπολογίσωμεν τά μικρά, πού δέν δύνανται νά κινηθούν και μεταφέρονται επί τών ώμων τών μητέρων των καί συχνά και τών πατέρων.

Μόνον ή λευκή φυλή κρατεί τά μικρά εις τούς βραχίονας. Μία λευκή μητέρα, πού κρατεί τό τέκνον της εις τούς βραχίονας της, δέν μπορεί νά κάμη άλλο τι. Πρέπει νά χωρίσθί από τό θηλάζον τέκνον της νά τό τοποθετήσιν εις κάποιον γωνίαν, νά τό άφίση μόνον του άν θέλη νά έλευθερώσθι τά χέρια της διά τάς εργασίας της. Εις τό Σιάμ, όπως και εις την 'Ιαπωνίαν, την Κίνα και τάς 'Ινδίας, τό μικρόν κατοικεί διαρκώς εις τούς ώμους τών μεγάλων, πού άσχολούνται εις τάς εργασίας των. Κατ' αὐτόν τόν τρόπον ό σιαμαίος έρχεται εις έπαφήν με τόν κόσμον, μόλις γεννηθί, ζει την ζωήν εκείνου πού τόν φέρει, γυρίζει όλα, πάντοτε, ποντού, και βλέπει από τό ύψος τού θρονίσκου του. 'Ετσι συνειθίζει εις όλα και εις τό τέλος καταλαμβάνει τά πάντα εις ήλικίαν καθ' ήν ό Εύρωπαιός δέν καταλαμβάνει άκόμη τίποτα. Οι ώμοι τών γονέων του είναι τό πρώτον σχολειόν του, τό σχολειόν της μοναχικής παρατηρήσεως. Είναι πολύ πιθανόν ότι ή σοβαρότης, ή χαρακτηρίζουσα τά παιδιά της 'Ασίας, ή ήρεμία εκείνη, πίσω από την οποίαν κρύπτεται άκόμη και ή κατ'άπληξιν και ή περιέργεια διά τά νέα πράγματα, πού τόσον θορυβωδώς έκδηλοῦται από τά παιδιά τών ευρωπαίων, εξαρτώνται από την συνήθειαν πού έλαβαν εις τάς άρχας τού βίου των, νά βλέπουν όλα εκείνα πού συμβαίνουν χωρίς νά λέγουν τίποτα.

Ο μικρός λοιπόν ταϊλανδός, αρχίζει νά αναμνησται εις τά ζητήματα και τάς πράξεις τών μεγάλων, από τούς μητρικούς ώμους. Καί έπειδή αί ταϊλανδαί μητέρες θηλάζουν τά τέκνα των επί δύο ή τρία έτη, και όταν άκόμη αυτά αρχίζουν νά τρώγουν ρύζι, μπανάνας κλπ. ή σχολή της μοναχικής παρατηρήσεως είναι μακρά. 'Όταν καταβούν, από τά περιοδεύοντα παρατηρητήρια των, γνωρίζουν όλα τά παιγνίδια και όλα τά τραγούδια τών παιδιών, διότι είδαν νά τά παίζουν και ήκουσαν νά τά τραγουδούν οι μεγαλύτεροι άδελφοί

Η ΑΦΕΛΕΙΑ και ή εύκολία με τάς οποίας αί 'Ην. Πολιτείαί έτοιμάζουν τάς ένόπλους δυνάμεις φανερώνονται άκόμη μίαν φοράν, από τάς δύο αυτές φωτογραφίας. 'Ανω τό πεζικόν άποκρούει με τά μυδραλλιοβόλα, μίαν άεροπορικόν έπιδρομήν, Κάτω άθλητική όρμη. Οι μεγολοκαμωμένοι αυτοί νέοι, άναρριχώνται εις ένα έμπόδιον 4 μέτρων.

ΤΑΞΙΔΙΟΝ ΑΝΑ ΤΗΝ ΤΑΪ-ΛΑΝΔΙΑΝ

του Luigi Barzini

Ε' ΣΙΑΜΑΙΑ ΠΑΙΔΙΑ

Η άργυρόρηχη φωνή τών παιδιών, άνακατώνεται εις όλους τούς θορύβους τού ταϊλανδικού πλήθους, σάν τόν ήχον τών κουδουνιών. Τά παιδιά εις την γόνιμον αύτήν χώραν κυκλοφορούν παντού εις άριθμόν πού έκπλήσσει καί χαροποιεί. 'Όταν σκεφθώμεν ότι ό πληθυσμός της Ταϊλανδίας ήζήσε κατά 63 %, κατά τά τελευταία τριάντα έτη, άνελθών από 8 έκατομ. εις 15 έκατομ. ψυχών, δυνάμεθα νά φαντασθώμεν πόσα παιδιά έχει ή κάθε οικγενεία.

Εις τας πολλές άγοράς, μεταξύ τών μαζών τών πιστών πού σπεύδουν

εις τούς ιερούς χώρους, επί τών λέμβων, με τάς οποίας είναι γεμάτοι οι ποταμοί, εις τούς άνθισμένους κήπους, όπου φύονται τά πλέον περιεργά τροπικά φυτά, όπουδήποτε τέλος, επί της ξηράς, επί τού ύδατος, μυριάδες παιδιών τρέχουν, κολυμβούν, παίζουν. Χωρίς νά ύπολογίσωμεν τά μικρά, πού δέν δύνανται νά κινηθούν και μεταφέρονται επί τών ώμων τών μητέρων των καί συχνά και τών πατέρων.

Μόνον ή λευκή φυλή κρατεί τά μικρά εις τούς βραχίονας. Μία λευκή μητέρα, πού κρατεί τό τέκνον της εις τούς βραχίονας της, δέν μπορεί

νά κάμη άλλο τι. Πρέπει νά χωρίσθί από τό θηλάζον τέκνον της νά τό τοποθετήσιν εις κάποιον γωνίαν, νά τό άφίση μόνον του άν θέλη νά έλευθερώσθι τά χέρια της διά τάς εργασίας της. Εις τό Σιάμ, όπως και εις την 'Ιαπωνίαν, την Κίνα και τάς 'Ινδίας, τό μικρόν κατοικεί διαρκώς εις τούς ώμους τών μεγάλων, πού άσχολούνται εις τάς εργασίας των. Κατ' αὐτόν τόν τρόπον ό σιαμαίος έρχεται εις έπαφήν με τόν κόσμον, μόλις γεννηθί, ζει την ζωήν εκείνου πού τόν φέρει, γυρίζει όλα, πάντοτε, ποντού, και βλέπει από τό ύψος τού θρονίσκου του. 'Ετσι συνειθίζει εις όλα και εις τό τέλος καταλαμβάνει τά πάντα εις ήλικίαν καθ' ήν ό Εύρωπαιός δέν καταλαμβάνει άκόμη τίποτα. Οι ώμοι τών γονέων του είναι τό πρώτον σχολειόν του, τό σχολειόν της μοναχικής παρατηρήσεως. Είναι πολύ πιθανόν ότι ή σοβαρότης, ή χαρακτηρίζουσα τά παιδιά της 'Ασίας, ή ήρεμία εκείνη, πίσω από την οποίαν κρύπτεται άκόμη και ή κατ'άπληξιν και ή περιέργεια διά τά νέα πράγματα, πού τόσον θορυβωδώς έκδηλοῦται από τά παιδιά τών ευρωπαίων, εξαρτώνται από την συνήθειαν πού έλαβαν εις τάς άρχας τού βίου των, νά βλέπουν όλα εκείνα πού συμβαίνουν χωρίς νά λέγουν τίποτα.

Ο μικρός λοιπόν ταϊλανδός, αρχίζει νά αναμνησται εις τά ζητήματα και τάς πράξεις τών μεγάλων, από τούς μητρικούς ώμους. Καί έπειδή αί ταϊλανδαί μητέρες θηλάζουν τά τέκνα των επί δύο ή τρία έτη, και όταν άκόμη αυτά αρχίζουν νά τρώγουν ρύζι, μπανάνας κλπ. ή σχολή της μοναχικής παρατηρήσεως είναι μακρά. 'Όταν καταβούν, από τά περιοδεύοντα παρατηρητήρια των, γνωρίζουν όλα τά παιγνίδια και όλα τά τραγούδια τών παιδιών, διότι είδαν νά τά παίζουν και ήκουσαν νά τά τραγουδούν οι μεγαλύτεροι άδελφοί

νά κάμη άλλο τι. Πρέπει νά χωρίσθί από τό θηλάζον τέκνον της νά τό τοποθετήσιν εις κάποιον γωνίαν, νά τό άφίση μόνον του άν θέλη νά έλευθερώσθι τά χέρια της διά τάς εργασίας της. Εις τό Σιάμ, όπως και εις την 'Ιαπωνίαν, την Κίνα και τάς 'Ινδίας, τό μικρόν κατοικεί διαρκώς εις τούς ώμους τών μεγάλων, πού άσχολούνται εις τάς εργασίας των. Κατ' αὐτόν τόν τρόπον ό σιαμαίος έρχεται εις έπαφήν με τόν κόσμον, μόλις γεννηθί, ζει την ζωήν εκείνου πού τόν φέρει, γυρίζει όλα, πάντοτε, ποντού, και βλέπει από τό ύψος τού θρονίσκου του. 'Ετσι συνειθίζει εις όλα και εις τό τέλος καταλαμβάνει τά πάντα εις ήλικίαν καθ' ήν ό Εύρωπαιός δέν καταλαμβάνει άκόμη τίποτα. Οι ώμοι τών γονέων του είναι τό πρώτον σχολειόν του, τό σχολειόν της μοναχικής παρατηρήσεως. Είναι πολύ πιθανόν ότι ή σοβαρότης, ή χαρακτηρίζουσα τά παιδιά της 'Ασίας, ή ήρεμία εκείνη, πίσω από την οποίαν κρύπτεται άκόμη και ή κατ'άπληξιν και ή περιέργεια διά τά νέα πράγματα, πού τόσον θορυβωδώς έκδηλοῦται από τά παιδιά τών ευρωπαίων, εξαρτώνται από την συνήθειαν πού έλαβαν εις τάς άρχας τού βίου των, νά βλέπουν όλα εκείνα πού συμβαίνουν χωρίς νά λέγουν τίποτα.

Ο μικρός λοιπόν ταϊλανδός, αρχίζει νά αναμνησται εις τά ζητήματα και τάς πράξεις τών μεγάλων, από τούς μητρικούς ώμους. Καί έπειδή αί ταϊλανδαί μητέρες θηλάζουν τά τέκνα των επί δύο ή τρία έτη, και όταν άκόμη αυτά αρχίζουν νά τρώγουν ρύζι, μπανάνας κλπ. ή σχολή της μοναχικής παρατηρήσεως είναι μακρά. 'Όταν καταβούν, από τά περιοδεύοντα παρατηρητήρια των, γνωρίζουν όλα τά παιγνίδια και όλα τά τραγούδια τών παιδιών, διότι είδαν νά τά παίζουν και ήκουσαν νά τά τραγουδούν οι μεγαλύτεροι άδελφοί

Ο μικρός λοιπόν ταϊλανδός, αρχίζει νά αναμνησται εις τά ζητήματα και τάς πράξεις τών μεγάλων, από τούς μητρικούς ώμους. Καί έπειδή αί ταϊλανδαί μητέρες θηλάζουν τά τέκνα των επί δύο ή τρία έτη, και όταν άκόμη αυτά αρχίζουν νά τρώγουν ρύζι, μπανάνας κλπ. ή σχολή της μοναχικής παρατηρήσεως είναι μακρά. 'Όταν καταβούν, από τά περιοδεύοντα παρατηρητήρια των, γνωρίζουν όλα τά παιγνίδια και όλα τά τραγούδια τών παιδιών, διότι είδαν νά τά παίζουν και ήκουσαν νά τά τραγουδούν οι μεγαλύτεροι άδελφοί

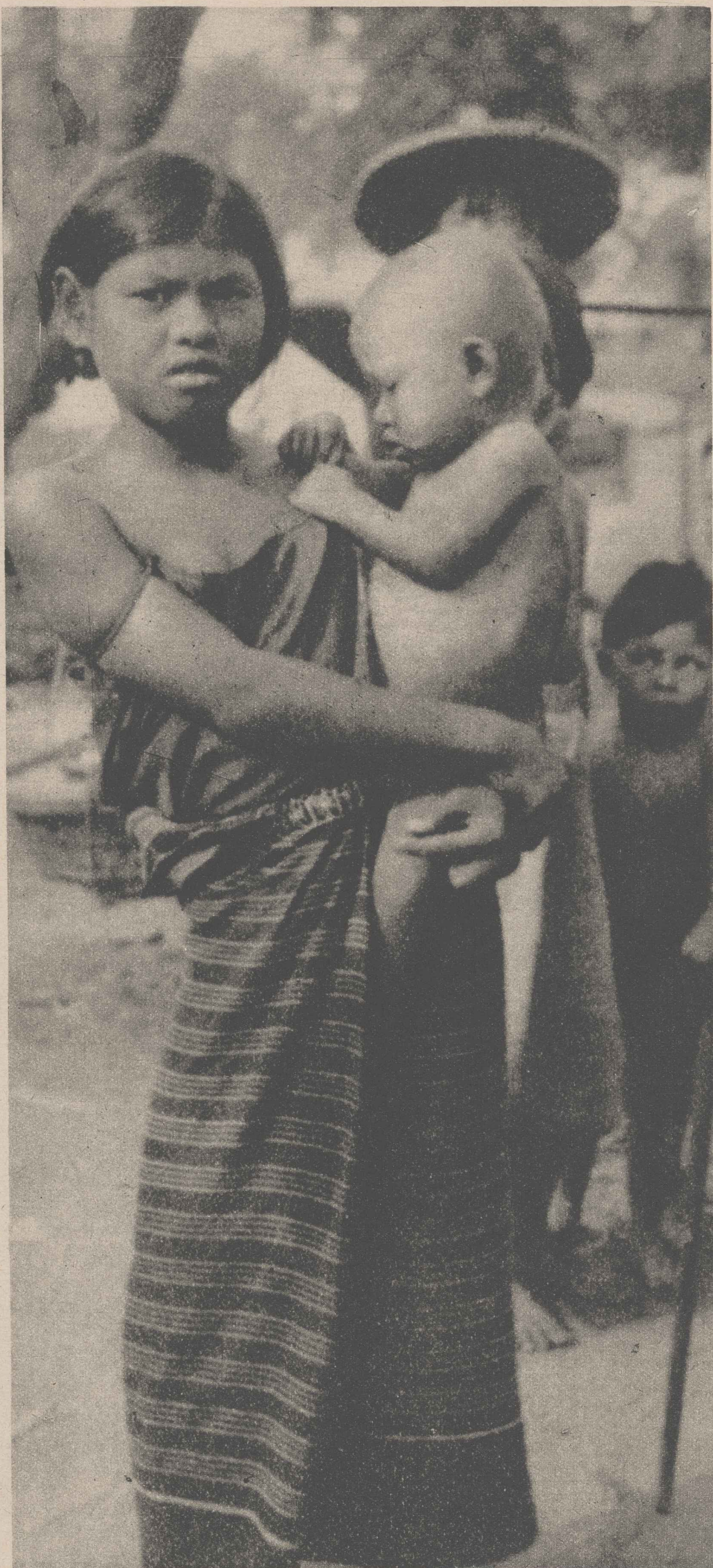
Ο μικρός λοιπόν ταϊλανδός, αρχίζει νά αναμνησται εις τά ζητήματα και τάς πράξεις τών μεγάλων, από τούς μητρικούς ώμους. Καί έπειδή αί ταϊλανδαί μητέρες θηλάζουν τά τέκνα των επί δύο ή τρία έτη, και όταν άκόμη αυτά αρχίζουν νά τρώγουν ρύζι, μπανάνας κλπ. ή σχολή της μοναχικής παρατηρήσεως είναι μακρά. 'Όταν καταβούν, από τά περιοδεύοντα παρατηρητήρια των, γνωρίζουν όλα τά παιγνίδια και όλα τά τραγούδια τών παιδιών, διότι είδαν νά τά παίζουν και ήκουσαν νά τά τραγουδούν οι μεγαλύτεροι άδελφοί

Ο μικρός λοιπόν ταϊλανδός, αρχίζει νά αναμνησται εις τά ζητήματα και τάς πράξεις τών μεγάλων, από τούς μητρικούς ώμους. Καί έπειδή αί ταϊλανδαί μητέρες θηλάζουν τά τέκνα των επί δύο ή τρία έτη, και όταν άκόμη αυτά αρχίζουν νά τρώγουν ρύζι, μπανάνας κλπ. ή σχολή της μοναχικής παρατηρήσεως είναι μακρά. 'Όταν καταβούν, από τά περιοδεύοντα παρατηρητήρια των, γνωρίζουν όλα τά παιγνίδια και όλα τά τραγούδια τών παιδιών, διότι είδαν νά τά παίζουν και ήκουσαν νά τά τραγουδούν οι μεγαλύτεροι άδελφοί

Ο μικρός λοιπόν ταϊλανδός, αρχίζει νά αναμνησται εις τά ζητήματα και τάς πράξεις τών μεγάλων, από τούς μητρικούς ώμους. Καί έπειδή αί ταϊλανδαί μητέρες θηλάζουν τά τέκνα των επί δύο ή τρία έτη, και όταν άκόμη αυτά αρχίζουν νά τρώγουν ρύζι, μπανάνας κλπ. ή σχολή της μοναχικής παρατηρήσεως είναι μακρά. 'Όταν καταβούν, από τά περιοδεύοντα παρατηρητήρια των, γνωρίζουν όλα τά παιγνίδια και όλα τά τραγούδια τών παιδιών, διότι είδαν νά τά παίζουν και ήκουσαν νά τά τραγουδούν οι μεγαλύτεροι άδελφοί

ΑΥΤΟΣ ΕΙΝΑΙ ένας δμιλος μαλαισιών γυναικών, πού παρακολουθούν μίαν παράστασιν πλανοδίων σαλτιπάγγων. 'Η μαλαισιακή παροιμία τού Σιάμ είναι αρκετά πολυάριθμος, ύπερβαίνοντα τάς 200 χιλ. κατοίκων, εύρίσκονται όλοι όμως κατά τό μάλλον ή ήττον εις άθλιας κοινωνικάς συνθήκας. Χαρα κτηριστική είναι ή πρὸς τά δεξιά γυνή, ξανθή και με λευκόν δέρμα, είναι μία λευκαίθη, τύπος κοινός εις όλας τάς φυλάς όλων τών χρωμάτων.

ΓΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΩΝ ταϊλανδών είναι μεταξύ των πλέον ευθύμων και φιλοπαιγμώνων του κόσμου, ή παρούσα όμως της φωτογραφικής μηχανής τα καθιστά αιφνιδίως αξιοπρεπή και μεσά σεβασμού. Ίδου αυτά εις μίαν στάση, σοβαρά ως εις μάθημα Ιστορίας. Και αυτή ακόμη ή νεαρωτάτη μητέρα ξεύρει πώς να φερθή ενώπιον μιάς φωτογραφικής μηχανής.

σανον επί της κορυφής του κρανίου. Με μεγάλας εορτάς κόπτεται ο θύσανος αυτός κατά την εποχήν της έφηβείας. Καί έπειδή οι Σιαμαίοι νυμφεύονται εις ηλικίαν 14 ή 15 ετών, το κόψιμον του θυσάνου σημαίνει ότι οι γάμοι πλησιάζουν. Κάτόπιν αναπτύσσονται τα μαλλιά και αναπτύσσονται επίσης και τα παιδιά.

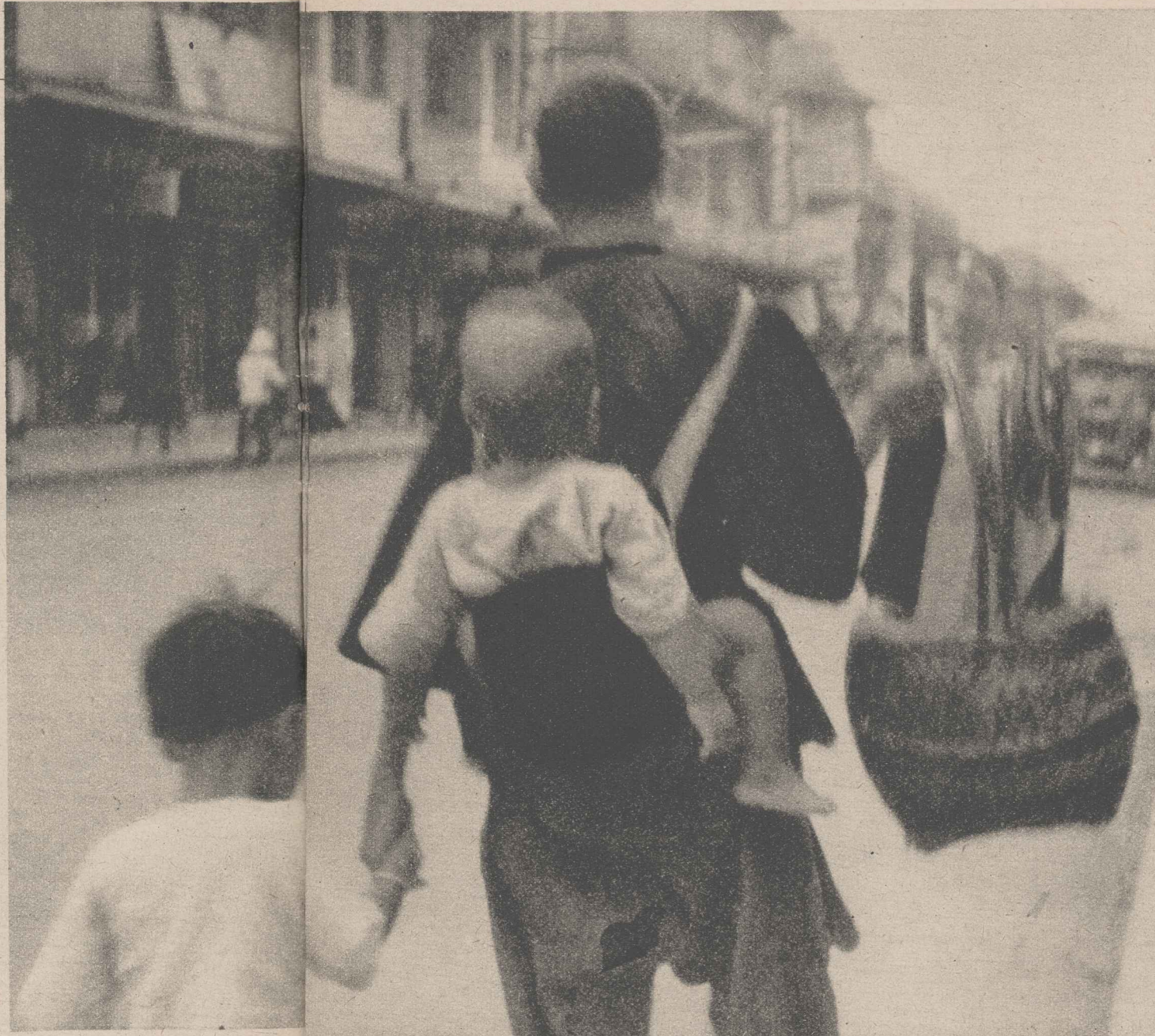
Τάς εορτάς, τά παιδιά του Μπάγκκοκ, τυλιγμένα εις ελαγκούτι με ζωηρά χρώματα δμοιάζουν με λουλούδια, όπως και τα παιδιά των Ιαπωνών, το κλίμα όμως καταντά τα ένδύματα περιττά, ή σχεδόν, διά τα παιδιά των ταϊλανδών. Καί όμως φέρουν κάτι που δεν βγάζουν ποτέ, ούτε και όταν κάμνουν λουτρόν, και αυτό είναι μία άργυρά πλάκα κρεμασμένη εις τον λαιμόν, επί της οποίας είναι σκαλισμένοι μαγικοί χαρακτήρες διά να άποτρέπουν τα πνεύματα. Η πλάκα αυτή είναι κάποτε το μοναχικόν ένδυμα των.

Τό χρώμα όμως του δέρματος των έχει την χάριν να κάμνη εύπρεπή όποιανδήποτε γυμνότητα, όπως μπορούμεν να το διαπιστώσωμεν και εις τάς ιδικάς μας πλάζ, όπου και το πλέον τολμηρόν γυναικείον γυμνόν, παύει να είναι προκλητικόν όταν είναι ήλιοκαμένον. Τα μελαψά παιδιά που χαροποιούν τάς όχθας του Μενάμ και του Μένονγκ, με την πρωτότυπον και αινιγματικήν εκείνην ωραιότητα των άσιατικών παιδιών, έχουν συχνά την εμφάνισιν μικρών βουδιστικών ειδώλων. Όταν φθάσουν εις ηλικίαν έπτά ή όκτώ ετών, τά μικρά ειδώλα στέλλονται καθ' ομάδας να άγιοποιηθούν. Δηλαδή στέλλονται όλα εις τά βουδιστικά μοναστήρια, διά να λάβουν θρησκευτικήν μόρφωσιν, που άποτελεί μέγα μέρος της ήθικής δυνάμεως του λαού. Δι' αυτόν τον λόγον αί μόναι των ταϊλανδών είναι τόσον πολυάριθμοι και γεμάτοι από εύθυμίαν. Από δέκα όμως ετών ή μόνή που κατά το παρελθόν άπετέλει την μόνην σχολήν, δεν φθάνει πλέον.

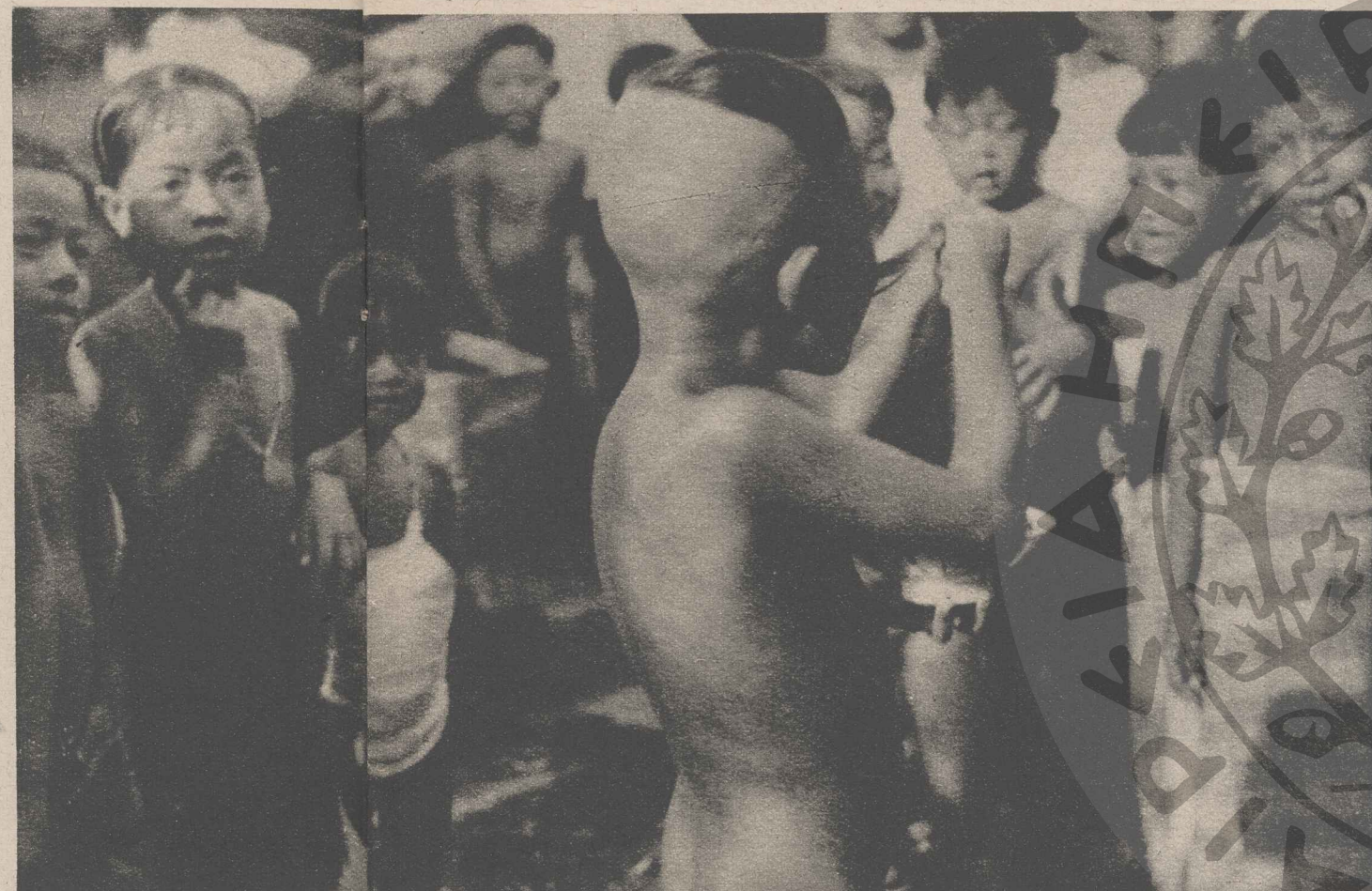
Η δημιουργία ενός συγχρόνου κράτους, είναι ζήτημα μελέτης. Πρέπει όλαί άπιστήμαί να καλλιεργηθούν, να δημιουργηθούν πολλοί τεχνικοί, ειδικοί, τέχνιται, στρατιώται δι' όλα τά όπλα, και ή έθνική μόρφωσις να φθάση το εύρωπαϊκόν επίπεδον. Καί τά παιδιά της Ταϊλανδίας εφώρμυσαν έναντίον όλων των κορυφών των γνώσεων. Είναι ώραϊον, είναι μεγάλον, είναι εύγενές, αλλά διά τά παιδιά είναι ίσως πιο διασκεδαστικόν να παίζουν. Τα άσιατικά όμως παιδιά έχουν μίαν έξαιρετικήν προτίμησιν διά τά παιγνίδια όπομονής, μεταξύ των οποίων το μέγιστον όλων είναι ή μελέτη, και είναι εύπειθή, με καλήν θέλησιν και σοβαρά.

Μεγάλα σχολικά κτίρια άπορροφούν τώρα την νεολαίαν των σιαμαίων, ή όποία διοργανώθη κατά τον φασιστικόν τρόπον και λαμβάνει στρατιωτικήν μόρφωσιν. Μόλις κόψουν τον θύσανον των, τά παιδιά της Ταϊλανδίας φορούν την στολήν των και άρχίζουν την μεγάλην πορεία των προς το μέλλον.

LUIGI BARZINI

ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΘΑ εις Μπάγκκοκ, την πρωτεύουσαν της Ταϊλανδίας, ή όποία με το έκατομύριον των κατοίκων της είναι ή ταϊλανδική μητρόπολις. Εις το Μπάγκκοκ, ζεί επίσης και το μεγαλύτερον μέρος του ήμισέως έκατομμυρίου κινέζων που μετηνάστευσαν εις Τάι και έμονοπάλησαν όλον το έμπορίον. Εις την φωτογραφίαν μας, κινέζος, εις περίπατον με τά τέκνα του.

ΕΔΩ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΘΑ εις την καρδίαν της κινεζικής συνοικίας του Μπάγκκοκ και ό μικρός αυτός κινέζος, γυμνός όπως ό σκόληξ, (το κλίμα της Ταϊλανδίας είναι τροπικόν) τρώγει με μεγάλην χαράν όλίγον ρύζι, υπό τά βλέμματα των συντρόφων του που τον τριγυρίζουν γλύφοντας τά δάκτυλα των. Άλλοι προτιμούν να παρακολουθούν την φωτογραφικήν μας μηχανήν.

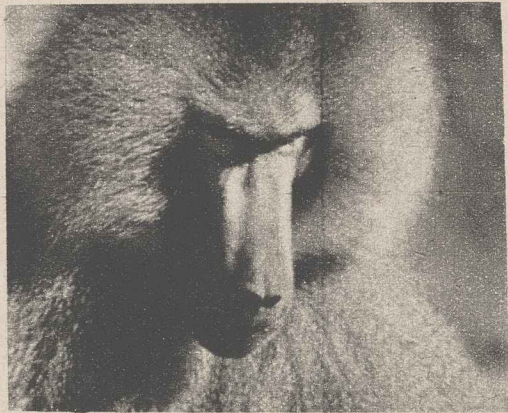

ΚΑΙ ΟΙ ΚΙΝΕΖΟΙ επίσης συνειθίζουν να φέρουν τά μικρά των επί των ώμων των όλην την ήμέραν, όπως βλέπομεν εις την φωτογραφίαν μας την κινέζαν αυτήν της Άϊουθίας.

ΟΧΙ ΔΕΝ ΒΡΕΧΕΙ οι κινέζοι όμως χρησιμοποιούν την όμπρέλλαν, μόνον διά να προφυλαχθούν από τάς άκτίνας, του τροπικού ήλιου του Σιάμ, όπως κάμνει αυτή ή γυναίκα.

ΕΝΑ ΤΣΑΝΤΑΚΙ

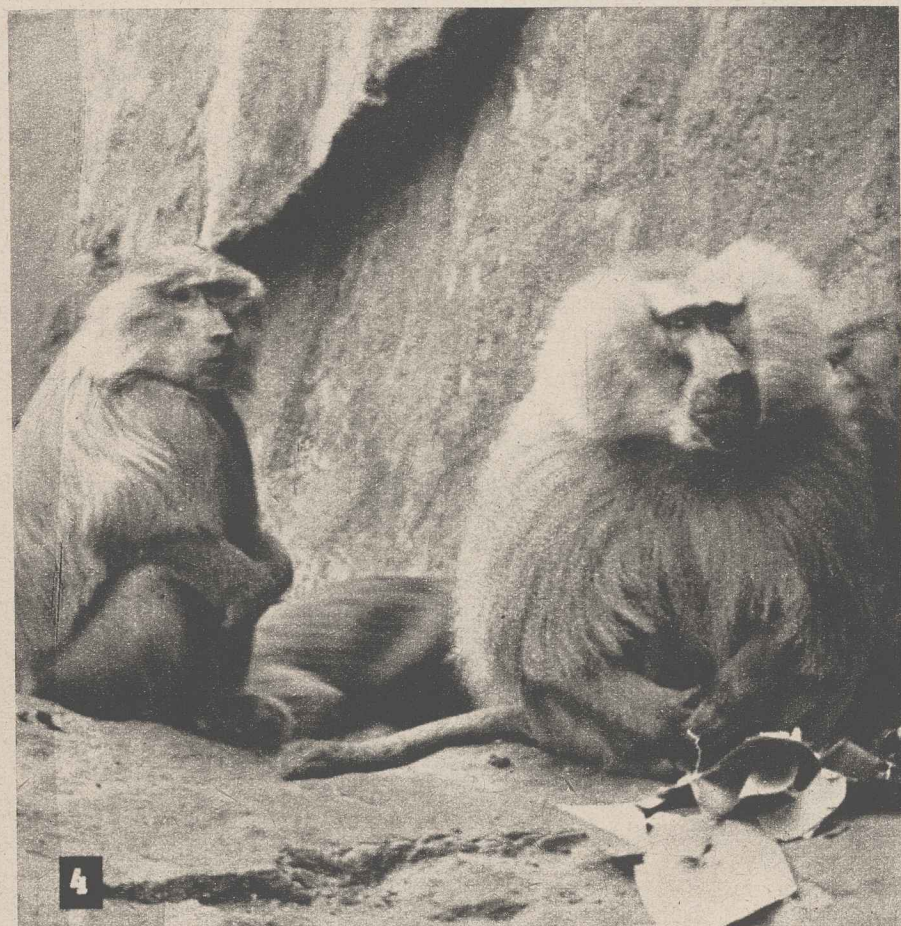
ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΟΥΣ ΠΙΘΗΚΟΥΣ

Ο περιφραγμένος χώρος του ζωολογικού κήπου, όπου είναι οι πίθηκοι, συχνάζεται περισσότερο από τους άλλους. Μεταξύ πιθήκων και θεατών, εγκαθίστανται σύντομες σχέσεις, όπως εις τας αιθούσας των θεάτρων, όταν παριστάνουν οι ταχυδακτυλουργοί και οι ύπνωτισταί. Γενικώς οι πίθηκοι δεν ζητούν ένα ώρολόγι ή ένα μανδήλι, διά να τὸ ἐξαφανίσουν μέσα σ' ένα μπουκάλι μεταλλικοῦ νεροῦ. Οἱ πίθηκοι περιμένουν τοὺς θεατάς, με πασατέμπο. Μισοῦν ἐκείνους πού διασκεδάζουν, όταν τοὺς κοροϊδεύουν με τὰ ἄδεια κουτιά σπέρτων ή με χαλίκια τιλιγμένα σὲ χαρτί ἀπὸ καραμέλλες. Συχνά κατινίζουν καὶ κανένα ταιγάρο, κάποτε προτιμοῦν νὰ τὸ φάγουν. Ἀγαποῦν πολὺ τὰ μεγάλα πούρα, πού τὰ μασοῦν σὰν τσοκολάτα. Εἶναι πολὺ περίεργοι. Κινοῦνται με μεγάλην εὐκίνησιαν πάνω στὰ μακρὰ χέρια των Μοιάζουν με νευρικές καὶ κατωματωδὲς γρηούλες. Παραφυλάγουν, τρέχουν, ἀνεβοκατεβαίνουν. Χθὲς εἶδαμε νὰ πέφτῃ ἕνα τσαντάκι μες στὸ περίφραχτο τῶν πιθήκων. Ἡ κυρία θεατῆς ἔμπηξε μιά φωνή. Καὶ γιὰ πρώτη φορὰ εἶδαμε τοὺς πιθήκους νὰ γελοῦν, κί ἀμέσως νὰ μαλλώνουν μεταξὺ των γύρω ἀπὸ τὸ τσαντάκι σὰν γρηούλες. Ὁ πὺ γέρος νόμιζε ὅτι ἐπρόκειτο γιὰ πα-

νεράκι ταξιδιοῦ. Τὸ ἄνοιξε κί ἀντί νὰ βρῇ σαλάμι, βρῆκε ἕνα γράμμα, τὸ μύρισε κ' ἔπειτα με μεγάλη προσοχή τὸ ἔφερε στὰ μάτια του σὰν γιὰ νὰ τὸ διαβάσῃ. Ὅπως ὅλοι οἱ πίθηκοι τῶν ζωολογικῶν κήπων, ἦτο ἀναλφάβητος, ἀκόμα κί ἂν ἔπαιρνε ὕφος μορφωμένης γρηᾶς. Ἐπειτα γιὰ νὰ δείξῃ ὅτι ἦτο διακριτικός τὸ ἔσχιζε κάτω ἀπὸ τὰ μάτια τῆς κυρίας. Ὁτὸ μιά ἀνακούφισις γιὰ ὅλους τοὺς παρόντας. Τὸ γράμμα, ἂς τὸ ποῦμε ὑπὸ ἐχεμύθειαν, φαίνεται νὰ ἦτο ἐρωτικό. Τὸ τσαντάκι τὸ πῆραν στὰ χέρια των τρεῖς ἄλλες μαιμούδες, καὶ τὸ ἄδειασαν με προσοχήν. Ἡ μία πῆρε ἀμέσως τὸ μανδηλάκι καὶ φύσηξε τὴν μύτην της. Ἀπὸ καιρὸ τὸ ἐπιθυμοῦσε. Τὸ μικρὸ καθρεπτάκι, τὸ διαφιλονικούσαν οἱ δύο ἄλλες, κ' ἐν τῷ μεταξὺ τὸ πῆρε μιά ἄλλη πὺ ἐξυπνη. Τὸ ροῦζ τὸ νόμισαν, στήν ἀρχὴ γιὰ γλύκισμα, ἀλλὰ μόλις τὸ ἔβαλαν εἰς τὸ στόμα των, ἀπεγοητεύθησαν. Στὸ τέλος τὸ τσαντάκι τὸ ἄρπαξε ἕνα εὐκίνητο μικρὸ μαιμούδακι κ' ἔτελειώσε εἰς τὸ κεφάλι ἐνὸς ἄλλου κομψευομένου. Τὸ τσαντάκι εἰς τὸν ζωολογικὸν κήπον ἦτο ἕνα εἶδος κωμωδίας εἰς τρία μέρη. Μία κωμωδία πού ἐπαίχθη ἀπὸ πραγματικὸς πιθήκους. Αὐριον δὲν θὰ ἐπαναληφθῇ τὸ θέαμα.

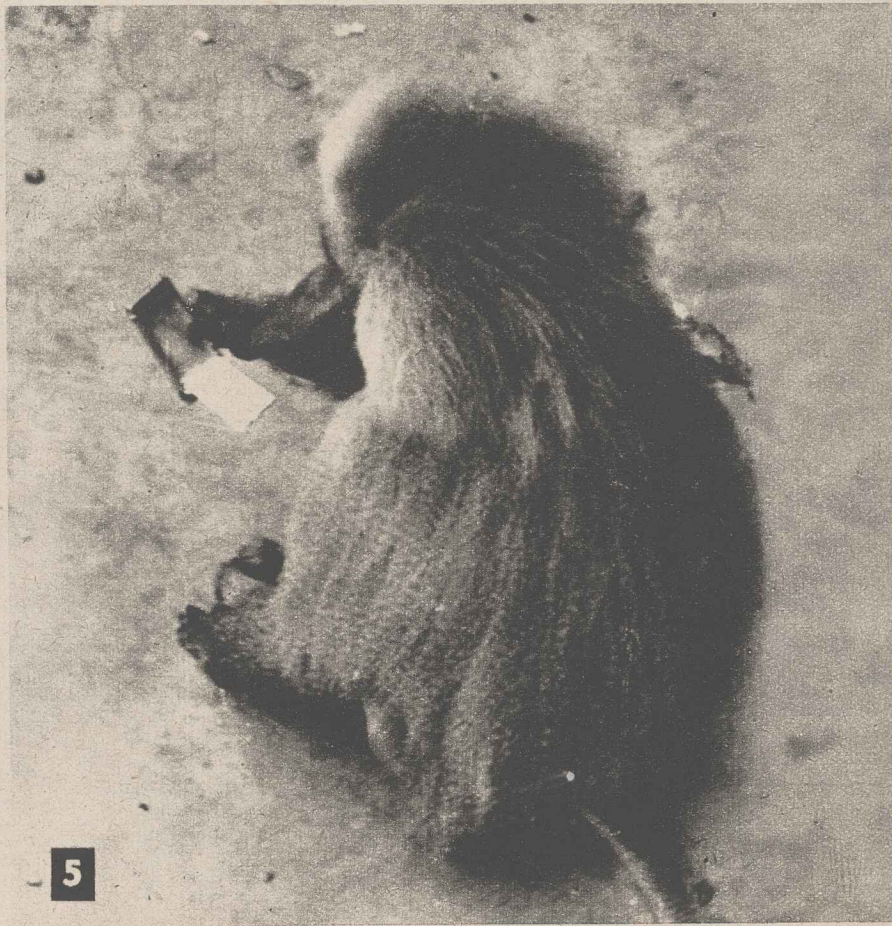
Σ. V.

ΜΙΑ ΚΥΡΙΑ ἄφησε τὸ τσαντάκι της νὰ πέσῃ μέσα εἰς τὸ περίφρακτον τῶν πιθήκων. Σὲ λίγο ὅλη ἡ φυλὴ διεπληκτίζετο διὰ τὴν κατοχὴν του.

4

ΤΟ ΘΑΥΜΑΣΙΟΝ αὐτὸ δείγμα τοῦ δάσους, ἄφηκε νὰ φωτογραφηθῇ μετὸ σχισμένο γράμμα. Τίμιος εὐπατρίδης μετὰ τὰ σημεῖα τῆς εὐγενείας του.

5

ΕΝΑ ΚΑΘΡΕΠΤΑΚΙ καὶ δύο πίθηκοι. Πῶς νὰ εἶναι; Ἀσφαλῶς ὦραϊοι. Κρίμα πού τὸ πουδρερὸ εἶναι χωρὶς ποντόν, γιὰτὶ ἴσως θὰ τὸ χρησιμοποιοῦσαν.

1

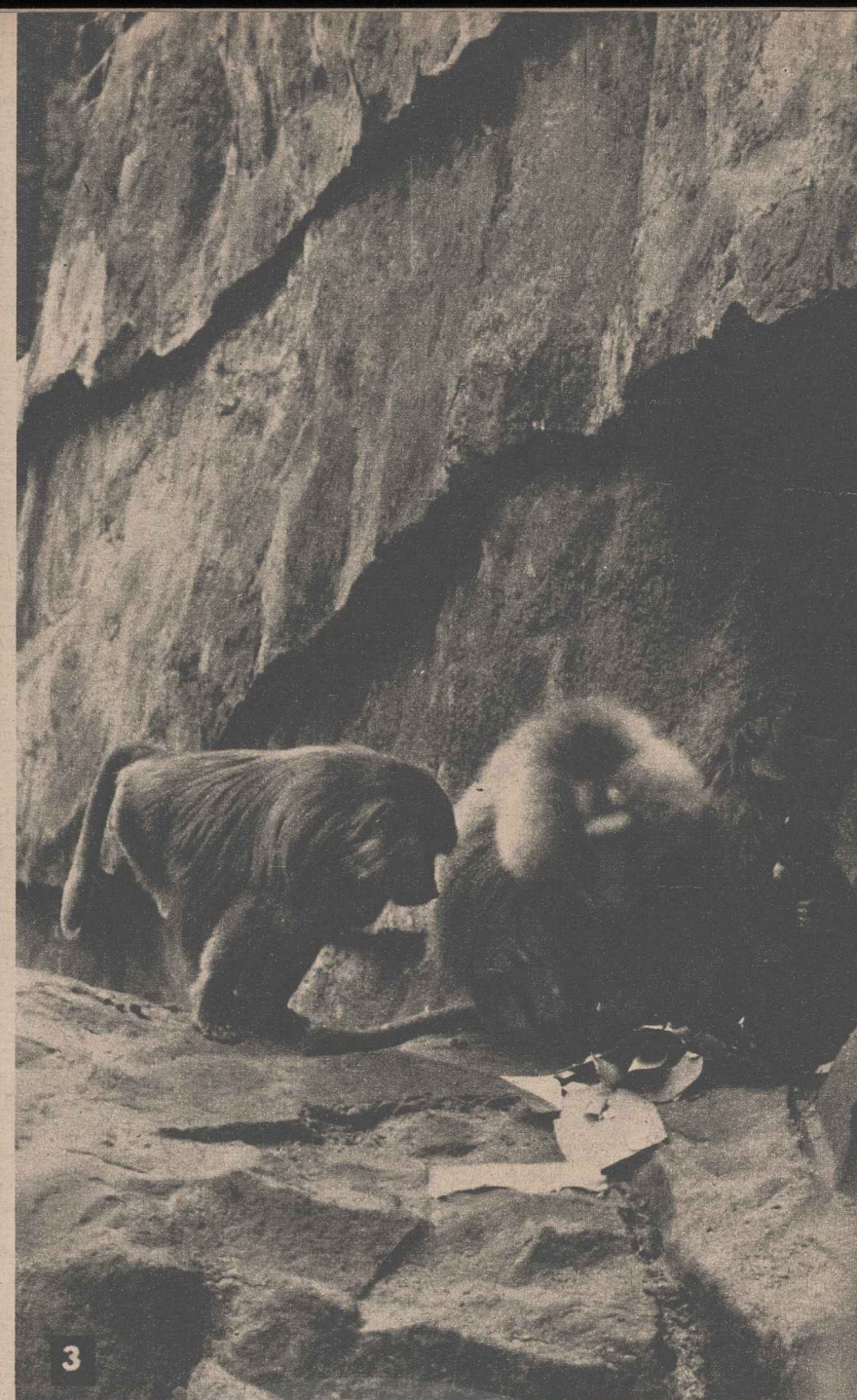
2

ΚΑΙ ΟΙ ΠΙΘΗΚΟΙ εἶναι περίεργοι; Καὶ βέβαια, καὶ πρὸ παντός γιὰ ἕνα ἀρωματισμένον γράμμα. Ἐμαζεύθησαν καὶ προσπαθοῦν νὰ τὸ διαβάσουν.

6

ΑΦΟΥ ΦΥΣΗΞΕ τρεῖς φορές τὴν μύτη του, ἄφισε τὸ μανδηλάκι. Θὰ τὸ ξαναπάρῃ στὸ φαγητό, σὰν πετσέτα, γιὰ νὰ σκουπίσῃ τὸ σαγόνι του.

3

ΚΑΛΛΙΤΕΡΑ νὰ μὴ ἐκθέσουν τὴν ὑπόληψιν τῆς κυρίας. Ὁ ἄρρην ἐφέρθη ὡς εὐπατρίδης καὶ ἔσχιζε τὸ γράμμα, χωρὶς οὔτε καν τὸ διαβάσῃ.

7

ΤΟ ΤΣΑΝΤΑΚΙ, τελείως ἄδικο καὶ ἀναποδογυρισμένο μετεβλήθη σὲ καπέλλο. Κρίμα πού ὁ ἀριθμὸς εἶναι λίγο μεγάλος γιὰ τὸ κεφάλι του.

ΤΕΛΟΣ

ΧΑΜΕΝΟΣ ΚΑΙΡΟΣ

ΕΙΣ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ

ΕΝΑ ΤΑΞΙΔΙ ΤΟΥ
ΕΛΕΥΘΕΡΤΟΥ ΤΗΣ
ΦΙΛΑΝΔΙΑΣ, ΔΕ-
ΚΑΤΕΣΣΑΡΩΝ ΧΙ-
ΛΙΑΔΩΝ ΧΙΛΙΟΜΕ-
ΤΡΩΝ, ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΡ-
ΔΙΑΝ ΤΗΣ ΑΣΙΑΣ.

Ολίγοι γνωρίζουν ότι ο στρατάρχης Μαννερχάιμ, ο άνθρωπος που ηλευθέρωσε την Φιλανδία από τον ρωσικόν ζυγόν το 1919, πού την υπερίστισε κατά τόν περίφημον χειμώνα 1939-1940, και πού, μόλις τὸ πρᾶγμα κατέστη δυνατόν, ἐπανελάβε τὰ ὅπλα διὰ ν' ἀποσπάσῃ ἀπὸ τοὺς Ρώσους, τὴν κλαπέισαν Καρέλιαν, καὶ διὰ νὰ δώσῃ ἐπὶ τέλους εἰς τὴν Φιλανδίαν τὴν ἀσφάλειαν τῆς ἐναντίον τοῦ αἰώνιου ἐχθροῦ, ὅλλοιοι γνωρίζουν ὅτι ὁ ἀνὴρ αὐτὸς δὲν εἶναι μόνον στρατιώτης. Ὁ Βαρώνος φὸν Μαννερχάιμ εἶναι καὶ διακεκριμένους ἐπιστήμων, μέγας ταξιδιώτης καὶ ἐξερευνητής, ὁ ὁποῖος τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1941, ἔλαβε τὸ μετάλλιον Χέντι τῆς Σουηδικῆς Γεωγραφικῆς Ἑταιρίας.

Ἡ κυρία ἐξερεύνησις τοῦ Μάννερχαϊμ ἔλαβε χώραν πρὸ τριανταπέντε ἢ τριανταεξέτι ετών, ἀλλὰ λόγῳ διαφόρων περιστάσεων, δὲν ἐδημοσιεύθη εἰς μεγάλον τόμον (Across Asia from West to East in 1906-1908) παρὰ μόνον τὴν ἄνοιξιν τοῦ 1940, καὶ αὐτὸ δικαιολογεῖ τὴν ἄγνοίαν εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκεται τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ κοινού, ὅσον ἀφορᾷ τὴν πλευρὰν αὐτὴν τῆς προσωπικότητος τοῦ στρατάρχου. Μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ βιβλίου μόνον οἱ ἐιδικοὶ ἐπιστήμονες ἐγνώριζαν τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐξερευνησέων τὰς ὁποίας ἐξετέλεσε, καὶ εἶχον προσκλήθῃ νὰ ἐξετάσουν τὰς σημειώσεις του. Κυρίως ὅμως ὁ ἐπιστημονικὸς κόσμος ἐγνώρισεν αὐτάς, ἐκ τῶν θερμῶν ἐγκωμίων τὰ ὁποῖα εἶχε κάμῃ ὁ Σβέν Χέντιν.

Τὸ ταξίδιον τὸ ἐκτελέσθην ἀπὸ τὸν Στρατάρχη, καὶ τὸ ὁποῖον περιγράφεται εἰς τὸ ὄπ' αὐτοῦ δημοσιευθὲν βιβλίον, ἔχει ἐπίσης καὶ ἕνα ἐιδικὸν χαρακτήρα καὶ ἂν δὲν ἦτο ἕνα πραγματικὸν ἐξερευνητικὸν ταξίδιον, πλοῦσιον εἰς ἐπιστημονικὰ ἀποτελέσματα διὰ πολλὰ τμήματα ἀκόμη ἄγνωστα τῆς Ἀσίας, θὰ προσέδιδε τὴν φήμην ἐκτελέσεως ἐνὸς πρωταθλήματος. Διότι ὁ Στρατάρχης διέσχισεν ἑφίππος ὁλόκληρον τὴν Ἀσίαν, ἀπὸ τὸ Ἀντιτζιάν εἰς Πεκίνον, ἐκτελὼν διαδρομὴν δεκατεσσάρων χιλιάδων χιλιομέτρων. Τὸ Ἀντιτζιάν, κατὰ τὸ 1906 ἦτο τὸ τελευταῖον σημεῖον εἰς τὸ ὁποῖον ἔφθαναν οἱ ἀντολικοὶ ρωσικοὶ σιδηρόδρομοι, τῶν ὁποίων ἡ πλέον ἀνατολικὴ γραμμὴ ἦτο ἡ γραμμὴ Βουχάρας-Σαμαρκάνδα-Τασκέντ. Ἐντὸς δύο ἐτών ὁ Στρατάρχης διέσχισε ἑφίππος τὴν ἀπὸ Ἀντιτζιάν εἰς Πεκίνον ἀπόστασιν, μὲ τὴν συνοδείαν δύο κοζάκων, ἐκλεγέντων διὰ τὴν δεξιότητα των. Καὶ παρ' ὅλον τοῦτο μόνον ὁ Στρατάρχης κατόρθωσε νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὸ ταξίδιον του. Ὁ πρῶτος κοζάκος ἐπέστρεψε μετὰ ἑπτὰ μῆνας, εἰς τὸ σπίτι τοῦ, ὁ δεύτερος ἔδειξε μεγαλύτεραν ἀντοχήν, καὶ ἔφθασε, σχεδὸν μεχρὶ τῶν περικύρων τοῦ Πεκίνου, ἀλλ' ἦτο τελείως ἐξη-

τλημένος καὶ ἐπέστρεψε σιδηροδρομικῶς, εἰς τὴν πατρίδα του. Ὁ μόνος ἐκ τῶν τριῶν, πού εἰσῆλθεν ἑφίππος εἰς τὸ Πεκίνον, ἦτο ὁ Μαννερχάιμ πρᾶγμα πού ἀποδεικνύει ὅτι ἡ ἀντοχὴ παιδεία θριαμβεῖ, ἀκόμη καὶ ὅταν νομίζεται ὅτι αἱ φυσικαὶ δυνάμεις καὶ ἡ σωματικὴ εὐρωστία εἶναι τὰ μόνα ἀπαιτούμενα προσόντα.

Τὸ ταξίδιον τοῦ Μαννερχάιμ δὲν ὑπῆρξε μόνον ἀθλητικὸν ταξίδιον, ἀν καὶ μόνον αὐτὸ, ὅπ' αὐτὴν τὴν ἀποψιν, θὰ ἦτο ἀρκετὸν διὰ ν' ἀποτελέσῃ πρωτάθλημα. Ὁ Βαρώνος ἀνεγώρησεν ἀρχικῶς διὰ στρατηγικοὺς λόγους καὶ εἶχε λάβῃ ἐντολὴν ἀπὸ τὸ ρωσικὸν ἐπιτελεῖον, διότι τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἀνῆκεν εἰς τὸν τσαρικὸν στρατόν. Δὲν ἔφθασε ὅμως μόνον αὐτὸ εἰς τὸν Μάννερχαϊμ, ὁ ὁποῖος ἠθέλησε νὰ προσθέσῃ εἰς τὴν ἀποστολὴν καὶ σκοποὺς ἐπιστημονικοὺς, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προγράμματος τοῦ παρασκευασθέντος ἀπὸ τὴν ἑταιρίαν Φίννο-Οὐγκρα καὶ ἀπὸ τὸ Ἐθνικὸν Μουσεῖον τῆς Φιλανδίας. Διὰ τοῦτον αὐτὸν ὅλον τὸ ἐπιστημονικὸν μέρος τοῦ ταξιδίου ἀφερέθηκε ἀπὸ τὸν Βαρώνον εἰς τὴν χώραν του. Ἀπὸ τὸ Ἀντιτζιάν, ὁ Μαννερχάιμ μετέβη εἰς τὸ Ὀχ καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὸ μέγα Κασγκάρ, εἰς τὸ Κινεζικὸν Τουρκεστάν. Ἀπὸ τὸ Κασγκάρ εἰς Γιαρκέντ καὶ εἰς τὴν Ὄσιν τοῦ Χοτάν, κατόπιν ἐκ νέου εἰς Κασγκάρ, κ' ἐκείθεν εἰς Ἀσκού καὶ εἰς Κούλτσαι. Ἀπὸ τὴν Κούλτσαι, διὰ τῆς ὁδοῦ τῶν Καραβανίων, ὁ Βαρώνος ἔφθασε εἰς Τούρφαν, κατόπιν εἰς Χαναὶ καὶ εἰς Τούν Χουάγκ, διὰ νὰ ἐπισκερθῇ τὰ περίφημα «Σπήλαια τῶν χιλίων Βούδων», πολὺ ὀλίγον γνωστὰν τότε, καὶ ἐξερευνηθέντων ἀκολουθῶς τὸσον ἀπὸ καλλιτεχνικῆς ὁσον καὶ ἀπὸ θρησκευτικῆς πλευρᾶς, πρὸ παντὸς δὲ ἀπὸ τὸν μεγάλον ταξιδιώτην Ἄουρελ Στάιν. Ἀπὸ τὰ Σπήλαια τῶν Χιλίων Βούδων, ὁ Βαρώνος ἠκολούθησε τὴν ὁδὸν τῆς μετάρης, τὴν παλαιὰν ὁδὸν τῶν Καραβανίων, ἀκολουθεῖσάν ἀπὸ τοὺς Ἑλληνας καὶ τοὺς Ρωμαίους, τὴν ἰδίαν πού ἠκολούθησε καὶ ὁ Μάρκο Πόλο, κατὰ τὸ ταξίδιον του εἰς τὴν Αὐλὴν τοῦ Καμπλάι Χάν. Ἀπὸ ἐδῶ ὁ Βαρώνος ἐλοδορόμησε, διὰ νὰ μεταβῇ νὰ ἐπισκερθῇ τὰ φυλάς Γεγκούρ εἰς τὰ ὄρη Νάν-Χάν, φυλάς πολὺ ὀλίγον γνωστὰς, καὶ διήλθε κατὰ μήκος τῶν συνόρων τοῦ Θιβέτ. Ἀπὸ τὸ Θιβέτ διηυθύνθη πρὸς βορρᾶν, εἰσῆλθεν εἰς τὸ Χαναὶ καὶ ἔφθασε τέλος, διὰ μέσου τῆς βορείου Κίνας εἰς τὸ Πεκίνον, κατόπιν ταξιδίου δύο ἐτών.

Τὰ ἐπιστημονικὰ ἀποτελέσματα τοῦ ταξιδίου του, χρησιμεύουν, μαζὺ μὲ τὰς μελέτας τῶν ἄλλων ἐξερευνητῶν, πού ἐπισκέφθησαν τὴν Ἀσίαν κατόπιν αὐτοῦ, διὰ ν' ἀποτελέσουν τὴν ἱστορίαν ἐκείνην τῆς ἀσιατικῆς Ἡπείρου, ἡ ὁποία παρ' ὅλα αὐτὰ δὲν εἶναι ἀκόμη πλήρης. Τὰ ἀποτελέσματα αὐτὰ τίθενται μαζὺ μὲ τὰς μελέτας τοῦ Στάιν, τοῦ Σβέν Χέντι, τοῦ ντὲ Φίλιππι, καὶ τοῦ Τούτση. Χάρης εἰς τὴν συμβολὴν ἐνὸς ἐκάστου ἐκ τῶν ἀσκητῶν τῆς ἐπιστήμης καὶ τὸ ἐνστικτον τῆς ἐρεῖνης, δυνάμεθα σήμερον νὰ ἔχωμεν τὴν ἀληθινὴν ὁψιν τῆς Ἀσίας. Διότι, κατὰ περίεργον γεγονὸς ἐνὸς αἰῶνος εἰς τὴν Ἀσίαν εἶναι πολὺ γνωστὰ, τὸ ὁκῶδες ἑσωτερικὸν τῆς εἶναι σχεδὸν ἄγνωστον. Ἡ ἑσωτερικὴ ἐρεῖνη τῆς Ἡπείρου δὲν εἶναι οὕτε ἀν ἔργον τοῦ τέλους τοῦ 19ου αἰῶνος ἀλλὰ τῶν ἀρχῶν τοῦ 20ου.

ΟΙ ΣΚΕΛΕΤΟΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΓΛΙΑΝ

ΟΙ ΣΚΕΛΕΤΟΙ ΕΙΣ
ΣΥΜΠΟΣΙΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ
ΑΓΓΛΙΑΝ ΠΑΡ' ΟΛΑ
ΟΣΑ ΛΕΓΟΥΝ, ΟΙ ΑΓ-
ΓΛΟΙ ΔΕΝ ΕΠΙΤΡΕ-
ΠΟΥΝ ΤΑΣ ΚΡΙΤΙΚΑΣ.

Εἰς τοὺς Ἀγγλους ἤρσε πάντοτε νὰ ἔχουν ἐξαίρεσις, ἐννοοῦμεν δὲ μὲ ἐξαίρεσις ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι τίθενται ἀνοικτὰ ἐναντίον τοῦ ρεύματος, λέγουν μαῦρον, ὅταν ὅλοι λέγουν ἄσπρο, καὶ κατηγοροῦν, χωρὶς κανένα σεβασμὸν τὴν ἀγγλικὴν πολιτικὴν, ἐπὶ ὑποκρισία καὶ ἄτιμία. Ἡ ὑπαρξὶς καὶ ἡ καλὴ χρησιμοποίησις τῶν ἐξαίρεσεων αὐτῶν, εἶναι πολὺ χρήσιμος, καὶ ὅχι μόνον δὲν ἀφαίρει τίποτα ἀπὸ τὴν γενικὴν πολιτικὴν τῆς χώρας, ἀλλ' ἀπ' ἐναντίας ἀνανακλὰ καὶ προσθέτει. Χωρὶς κάποιον διαμαρτυρόμενον, ἡ πλειοψηφία πού ὑποστηρίζει, χωρὶς ἐνδοσμον τὴν ἀγγλικὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν, ἀκόμη καὶ τὴν πλέον σκληράν, ἐγωιστικὴν καὶ ἄτιμον, ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τῆς μέχρι σήμερον, δὲν θὰ ἦτο πλέον πλειοψηφία, δηλαδὴ κατὰ μὲ κοινοβουλευτικὴν ἀξίαν, ἀλλὰ μία ὁλότης, δηλαδὴ κατὰ πλὴν κοινοβουλευτικῶς δὲν ἔχει καμμίαν ἀξίαν.

Ὅλοι οἱ διαμαρτυρόμενοι πολιτικοί, τοὺς ὁποῖους συναντῶμεν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Ἀγγλίας, ὅχι μόνον δὲν ἤλλαξαν ποτὲ κατὰ τὸ παραμικρόν, τὴν πολιτικὴν τῆς χώρας των, ἀλλὰ συνέτελεσαν εἰς τὸ νὰ κρατηθῇ ἡ ἀκαμπτὸς γραμμὴ τῆς. Τὸ σύστημα αὐτὸ, ὁδοῦμεν ἐκ τῶν ἔξω, ἀσφαλῶς μπορεῖ νὰ φανῇ ἐπικίνδυνον καὶ αὐτὸ θὰ συνέβαινε, εἰς μίαν ὁμαλὴν κοινωνίαν. Ἀλλ' ὅτι διὰ τὴν Ἀγγλίαν δὲν εἶναι ἐπικίνδυνον ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι ἐπιτρέπεται εἰς εὐρυτάτην κλίμακα καὶ ἐνίοτε ἐνθαρρύνεται. Ἀναφέρωμεν ἕνα σύγχρονον παράδειγμα τοῦ Μπ. Σ. (Μπέρναρ Σδου, φυσικά) ὁ ὁποῖος ἐπὶ σαράντα περίπου ἔτη, κάμνει τὸν διαβολικὸν δικηγόρον, ἐναντίον τῆς ἀγγλικῆς πολιτικῆς, σήμερον ὡς σοσιαλιστῆς καὶ ἀντίθετος τοῦ ἐμβολιάσματος, αὐρίων ὡς ἐρασιτέχνης κομμουνιστής, καὶ τέλος ὡς ἐρασιτέχνης φασιστής. Παρ' ὅλον αὐτό, εἰς τὴν Ἀγγλίαν δὲν συλλέγει παρὰ μειδίσματα, ἀκόμη καὶ ἀπὸ τὰς καλὰ πληροφορημένας τάξεις πού ξεύρουν τί συμβαίνει. Ἄν ἐνεργοῦν τοιοῦτοτρόπως, τὸ κάμνουν ἐπειδὴ ξεύρουν ὅτι ὁ Μ. Σ. δὲν εἶναι ἐπικίνδυνος, ἀλλὰ χρήσιμος. Ἄν ὁ Μ. Σ. ἦτο ἐπικίνδυνος, ἂν ἡ εἰς τὴν Ἀγγλίαν κυβερνώσα ὀλιγαρχία, ὁποῖα ἔξω, μόνον ἐπὶ μίαν στιγμὴν, ὅτι ὁ Μ. Σ., ἀντὶ νὰ περιορίζεται εἰς τοὺς σαρκασμοὺς, ἐπεχείρει πράγματικά νὰ ἔξη μίαν πολιτικὴν θεωρίαν ἀντίθετον πρὸς τὴν θεωρίαν τῆς ἐθνικῆς πολιτικῆς, πού εἶναι ἡ πολιτικὴ τῆς κυριαρχοῦσας ὀλιγαρχίας, δὲν θὰ συνέλγε πλέον μειδίσματα, ἀλλὰ θὰ ἐξηφανίζετο αὐθόρως ἀπὸ τῆς σκηνῆς. Ὁ Μ. Σ. δὲν ἔχει ἄλλην ιδιότητα, ἀπὸ τὴν ἰδιότητα πού εἶχεν ὁ σκελετὸς εἰς τὰ ρωμαϊκὰ συμπτώσια, ὁ περίφημος σκελετὸς, πού ἦτο ἱσως μία λεπτὴ ἀπόδειξις στωικῆς φιλοσοφίας, ἀν θέλετε, πού δὲν ἠμπούδιζε ὅμως τοὺς ρωμαίους νὰ τρώγουν καλὰ.

SATURNO

Ἄν ὅμως τὸ σύστημα αὐτὸ δὲν παρουσιάζει εἰς τὴν πραγματικότητα οὐδένᾳ πραγματικὸν κίνδυνον, ἀντιθέτως παρουσιάζει θετικὰ πλεονεκτήματα. Τὸ σπουδαιότερον εἶναι ὅτι κάμνει νὰ πιστεύεται εἰς ὅλον τὸν κόσμον ὅτι εἰς τὴν Ἀγγλίαν βασιλεύει ἡ πνευματικὴ καὶ πολιτικὴ ἐλευθερία, καὶ ἡ μεγαλύτερα ἀνεκτικότης διὰ τὰς ἀντιθέτους γνώμας. Εἰς τὴν Ἀγγλίαν μποροῦν νὰ λεχθῶν τὰ πάντα, οἱ Ἀγγλοὶ ἀγαποῦν νὰ κρίνουνται. Δοκιμάσατε ὅμως νὰ εἰπῇτε τὴν πραγματικὴν ἀλήθειαν καὶ ὅχι τὰ φληναφήματα τοῦ σκελετοῦ, καὶ θὰ ἰδῇτε ἂν δὲν θὰ προκαλέσετε κεραυνόν.

Ἐγνώρισα κάποιον πού ἠθέλησε νὰ δοκιμάσῃ καὶ πού προεκάλεσε πραγματικὴν καταστροφὴν. Ἐκεῖνο πού συντελεῖ εἰς τὸ νὰ κάμῃ ἀκόμη περισσότερο ἀκινδύνους, τοὺς ἐθνικοὺς σκελετοὺς τῆς Ἀγγλίας, εἶναι ὅτι πρέπει νὰ εἶναι ὅχι μόνον ἐπαγγελματικῶς Ἀγγλοὶ, ἀλλὰ καὶ Ἀγγλοὶ ὀρισμέναν κοινωνικῶν, τάξεων, ἐξ ἐκείνων πού κοινωφοροῦν περίε τῶν ἐξήκοντα οἰκογενειῶν καὶ περιλαμβάνονται εἰς τὰς τάξεις ἐκείνας, πού δυνατόν νὰ συνάψουν, ὑπὸ ὀρισμένας προϋποθέσεις, σχέσεις μὲ τὰς περιφημοὺς οἰκογενεάς, καὶ νὰ γίνουν ἀλληλέγγυοι μετ' αὐτῶν. Αἱ τάξεις αὐταὶ εὐρίσκονται εἰς τὴν πλουσίαν ἀριστοκρατίαν, εἰς μίαν ὀρισμένην τάξιν διανοουμένων μοπέμ, καὶ ἐνίοτε καὶ εἰς τὰς ἐφημερίδας καὶ τὸ θέατρον. Εἰς τοὺς προνομίους ἐπιτρέπεται, μέχρις ἐνὸς σημείου, νὰ θεθοῦν ἐναντίον τοῦ ἐθνικοῦ πολιτικοῦ ρεύματος, καὶ ἀκόμη καὶ νὰ δηλώσουν ὅτι ἡ ἀγγλικὴ πολιτικὴ ὀδηγεῖται ἀπὸ κακοποιούς καὶ ἀπατεῶνας. Ἐπιτρέπεται διότι οἱ δεσμοί, τοὺς ὁποῖους ἔχουν αὐτοὶ μὲ τὴν διευθύνουσαν ὀλιγαρχίαν εἶναι τοιοῦτοι, ὥστε νὰ δύνανται νὰ εἶναι ἀπολύτως βέλαιοι ὅτι ἡ ἀντιπολιτεῖσις των καὶ αἱ κριτικαὶ των δὲν θὰ προχωρήσουν ποτὲ πέραν μιᾶς καθαρᾶς προφορικῆς δράσεως καὶ ὅτι κατὰ τὸ κλείσιμον τῶν λογαριασμῶν, θὰ εἶναι ἀκόμη περισσότερο ἀλληλέγγυοι μὲ αὐτοὺς, κατὰ τὴν τελευταίαν πράξιν τοῦ κοινού ἐγκλήματος. Ὅταν ὅμως ὁ διαμαρτυρόμενος δὲν εἶναι οὐτε ἀριστοκράτης πλούσιος καὶ ὀκνηρός, οὔτε ἡ καλλιτέχνης ἡ ἀκίνδυνος συγγραφεύς, τότε τὰ πράγματα εἶναι πολὺ διαφορετικά. Ὁ Λούδ Τζῳρτζ, ἤρχισε τὸ στάδιον του, ἀνελθὼν ἐπὶ λίθου καὶ φανάζων εἰς τὸ πλῆθος (εἰς τὴν οὐαλλικὴν διάλεκτον) ὅτι ὁ πόλεμος ἐναντίον τῶν Βόερς ἦτο ἔγκλημα πού ἠτιμάζε τὴν Ἀγγλίαν. Παρ' ὅλην ὅμως τὴν πρόνοιαν πού εἶχε, νὰ ὀμύλῃ εἰς τὴν Οὐαλλικὴν διάλεκτον, ἐνεκλείσθη ἀμέσως εἰς τὰς φυλάκας. Τὸ μάθημα τὸν ὠφέλησε καὶ ἔπειτα ἀπὸ 15 ἔτη ἦτο ἡδὴ ὁ Λούδ Τζῳρτζ τῶν Βεροσσιλίων. Ὅχι, κανεὶς Ἀγγλὸς δὲν θὰ τεθῇ ποτὲ εἰς τὰ σοβαρὰ ἐναντίον τῆς ἀγγλικῆς ἐθνικῆς πολιτικῆς, μὲ τὴν πρόθεσιν νὰ τὴν ἀλλοιώσῃ, πρὸ παντὸς εἰς ὅτι ἀφορᾷ τὰς σχέσεις τῆς μὲ τὰ ἄλλα ἔθνη. Ἰσως κάποιος, διὰ νὰ πειράξῃ, δύο ἢ τρεῖς ἄλλους Ἀγγλους, θὰ γράψῃ ὅτι εἶναι πολιτικὴ ἀπατεῶνων. Τὸ βιβλίον του ὅμως θὰ τυπωθῇ καλὰ, (δι' ἐξόδον του) θὰ δεθῇ θαυμάσια καὶ θὰ τεθῇ ὑπὸ τὴν γενικὴν ἀπαγόρευσιν (law) τοῦ τύπου καὶ τῆς κοινῆς γνώμης, μέχρις ὅτου περιέλθῃ εἰς χεῖρας κάποιου ἐνέου, πού θὰ εἶναι ὁ μόνος πού θὰ τὸ διαβάσῃ.

Τὸ ἀντιαεροπορικὸν μυδραλλιοβόλον, εἶναι φοβερὸς ἀντίπαλος διὰ τὰ ἐχθρικά ἀεροπλάνα, πού θὰ παρεκινδύνουν νὰ πλησιάσουν τὸ σκάφος.

ΑΝΤΙΑΕΡΟΠΟΡΙΚΗ ΑΜΥΝΑ ΑΠΟ ΤΟΥ ΚΑΤΑΣΤΡΩΜΑΤΟΣ

Μία ἀεροναυτικὴ μονομαχία ἐπὶ τοῦ καταστρώματος, παρουσιάζει τὴν πράγματι ἐπικὴν φάσιν τοῦ συγχρόνου πολέμου, (θὰ ἐλέγαμεν σχεδὸν μυθικὴν), καὶ καταπλήσσει ἡ πραγματικῶς τεραστιά διαφορά, πού ὀφίσταται μετὰ τοῦ μεγαλείου, τοῦ σχεδὸν ἀποκαλυπτικοῦ δὲ ἀποτελεσμάτων τῆς, καὶ τῆς κεραυνοβόλου βραχυτύτης τοῦ χρόνου, καθ' ὃν ἔλαβε χώραν. Ἐπὶ τοῦ καταστρώματος, ἀπὸ τῆς στιγμῆς τῆς ἀναγγελίας τοῦ

Δὲν πρόκειται περὶ νέου τύπου μουσικοῦ ὄργανου, ἀλλὰ περὶ τοῦ γεμίσματος μυδραλλιοβόλου 20 χιλιοστ, δηλαδὴ μικροῦ διαμετρήματος.

Ὁ σκοπὸς αὐτὸς προφυλαγμένος, ἐντὸς θεωρακισμένου πυργίσκου, ἀγρυπνεῖ προσεκτικῶς, ἀναμένων νὰ τεθῇ εἰς ἐνέργειαν τὸ μηχανήμα σκοποβολῆς.

πλάνα, πόσα, «Ἰπτάμενα φρούρια» ἐγνώρισαν, κατὰ τὸ μοῖραῖον αὐτὸ ἥμισυ λεπτόν, τὸ τρομακτικὸν πῦρ τῆς ἀντιαεροπορικῆς ἀμύνης τῶν πλοίων μας. Ὁφείλεται δὲ αὐτὸ εἰς τὴν ἀφθονίαν τῶν ἀντιαεροπορικῶν τηλεβόλων, τῶν εὐρίσκομένων ἐπὶ τῶν καταστρώματων τῶν ἰταλικῶν πλοίων, πρᾶγμα πού ἐπιτρέπει ὄγκον βολῶν πού καθιστοῦν ἐξαιρετικῶς δυσχερῇ τὴν κατακόρυφον ἐφόρμησιν καὶ τὴν χαμηλὴν πτήσιν.

Διὰ νὰ κατορθώσῃ ὁ ἐπιτιθέμενος νὰ πληξῇ, πρέπει νὰ πλησιάσῃ εἰς ἀπόστασιν τοιαύτην ἀπὸ τὸ πλοῖον, ὥστε νὰ δύναται νὰ κτυπηθῇ μὲ τὴν σειρὰν του ἀπὸ τὰ ἀντιαεροπορικὰ ὅπλα τοῦ σκάφους, τὰ ὁποῖα συνήθως εἶναι τὰ ἐξῆς: Μυδραλλιοβόλου μικροῦ διαμετρήματος (ἀπὸ 12 μέχρι 15 χιλιοστ.) μὲ ἀκτίνα δράσεως ὀχὶ ἀνωτέραν τῶν δύο χιλιάδων μέτρων. Μυδραλλιοβόλου μέσου διαμετρήματος (ἀπὸ 20 μέχρι 25 χιλιοστ.)

με ἀκτίνα δράσεως πού φθάνει τὰς τρεῖς χιλιάδας μέτρα. Μυδραλλιοβόλου μεγάλου διαμετρήματος (μέχρι 40 χιλιοστ.) μὲ ἀκτίνα δράσεως πού φθάνει τὰ 4 χιλιόμετρα.

Τηλεβόλα ἀπὸ 60 μέχρι 70 χιλιοστ. μὲ ἀκτίνα δράσεως μέχρι 6 χιλιόμετρων. Τηλεβόλα ἀπὸ 88 μέχρι 105 χιλιοστ, μὲ ἀκτίνα δράσεως μέχρι δέκα χιλιόμετρων.

Ἡ παρουσία τῶν ὅπλων αὐτῶν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τῶν ἰταλικῶν πλοίων, ἀποκλείει ἀεροπορικὰς ἐπιθέσεις ὑπὸ εὐνοϊκῆς συνθήκας. Αὐθόρως τεραστίως τὸν κίνδυνον τῶν ἐπιτιθεμένων καὶ συχνάκις τοὺς πλήττει, ὅτε φορὰν πού προχωροῦν πέραν ἀπὸ τὰ ὅρια τῆς συνέσεως. Τὰ ὅπλα αὐτά, ἀριθμοῦντα τριάκοντα καὶ ἐνίοτε καὶ τεσσαράκοντα μονάδας ἐπὶ τῶν μεγάλων ναυτικῶν μονάδων, δύνανται ἐντὸς λεπτοῦ νὰ ἐκσφενδονίσουν πρὸς τὸν στόχον περίπου 2000 βλήματα.

Ναυτικὸν τηλεβόλον, προσωρισμένον, διὰ ναυτικὴν δρᾶσιν, ἡ μεγάλῃ του ὅμως δυνατότης ἀνυψώσεως, τὸ καθιστὰ καὶ ἀντιαεροπορικὸν ὄπλον.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΣΥΓΚΟΜΙΔΗΝ ὁ βάμβαξ ἀπλώνεται εἰς τὸν ἥλιον ἐπὶ τῶν μεγάλων αὐτῶν ἐσχάρων, καὶ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἀναποδογυρίζεται διὰ νὰ ἐξατμίῃ τελείως τὴν ὑγρασίαν ποῦ ὑπάρχει ἀκόμη ἐντὸς του. Ἡ νοικοκυρὰ μειδιά εὐχαριστημένη καὶ χειροζυγίζει μὲ τὰ χέρια τὸ βαμβάκι. Εἰς

ΒΑΜΒΑΞ ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΤΟΡΙΑΝ

Ἡ Λιτόρια σήμερον δὲν εὐρίσκεται ἐκεῖ ὅπου ἀνεφύει πρὸ δέκα ἐτῶν, ἐπὶ τῶν νικηθέντων τελμάτων, μὲ τὸν Κοινοτικὸν τῆς πύργου, ποῦ ἀγρυπνεῖ ἐπὶ τῆς ἀναγεννηθείσης ζωῆς, μὲ τὰς δύο ὥραιας πλατείας τῆς καὶ μὲ τοὺς εὐθεῖς καὶ λιθοστρώτους δρόμους τῆς, ἐκεῖ ὅπου ἐπὶ χιλιάδας ἐτῶν δὲν ὑπῆρχε παρὰ εἰδεχθῆς λάσπη, μὲ τὰ σύγχρονα γραφεῖα τῆς, δλα πιστοποιοῦντα καθημερινῶς τὴν ἐπιτέλεισιν τοῦ θαύματος. Ἡ Λιτόρια σήμερον εἶναι ἐδῶ, ἐπὶ τῆς ἀπεράντου αὐτῆς ἐκτάσεως γῆς, τῆς λυτρωθείσης, ὅπου συλλέγεται δραστηρίως ὁ βάμβαξ. Εἶναι ἐδῶ μεταξύ τῶν διασταυρουμένων διαλέκτων τῆς Ἱταλίας, εἰς τὰ κτήματα αὐτὰ ποῦ ἀ-

νεπτύχθησαν περίξ τῶν ἀπομεμονωμένων σπιτιῶν, ποῦ ὁμοιάζουν μικροὺς ναοὺς τῆς θρησκείας τῆς ἐργασίας καὶ τῆς οἰκογενειακῆς ἀγιότητος, εἰς τὴν θέαν τοῦ πλήθους αὐτοῦ τῶν ὀλίγων ἀνδρῶν, πολλῶν γυναικῶν καὶ πλείστων παιδιῶν, μεταξύ τῶν πρασίνων φυτῶν τῶν στεφανωμένων ἀπὸ ἄσπρου. Ὅλα σήμερον εἶναι χαρωπὰ καὶ θορυβώδη, ὅπως τὰ παιδιά, ποῦ ξεφυγαν ἀπὸ τὸ σχολεῖον διὰ νὰ λάβουν μέρος εἰς τὴν ἐργασίαν καὶ εἰς τὴν ἐορτήν. Ἡ διδασκάλισσα δὲν θὰ τὰ μαλλώσῃ αὐρίον, ἡ διδασκάλισσα ποῦ διδάσκει καὶ συμβουλεύει καὶ ποῦ κάθε ὥραν ἀποδεικνύει τὴν μεγάλην τῆς ὑπομονήν, εἰς τὰς αὐλὰς τῆς μεγάλης ἐκείνης οἰκίας, ἐκεῖ εἰς τὸ βάθος ὅπου πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἦτο μία καλύβη, περιπλανωμένων βοσκῶν. Θὰ ὑποδεχθῇ αὐρίον τοὺς μαθητὰς τῆς, σκεπασμένους ἀκόμη ἀπὸ κατάλευκον βαμβάκι καὶ θὰ ζητήσῃ πληροφορίαν ἐπὶ τῆς συγκομιδῆς καὶ θὰ λάβῃ χιλίας ἀπαντήσεις, ποῦ ἴσως μὲ τὸ βαμβάκι δὲν ἔχουν τίποτε τὸ κοινόν, ποῦ ἐκφράζουν ὅμως τὸσον καλὰ τὴν νέαν ζωὴν καὶ τὴν ἀνθρώπινην χαράν, πρωτόγονον καὶ αἰώνιον, διὰ κάθε νίκην. Καὶ τὸ ἔτος αὐτό, ἡ νίκη τῶν βαμβακοκαλλιεργητῶν ὑπῆρξε δυσκολωτέρα λόγῳ τῆς ἐξακολουθητικῆς ὀμίχλης καὶ τῆς χαλάζης. Μέχρι τοῦ παρελθόντος Σεπτεμβρίου ἤλπιζαν ὅτι ἡ συγκομι-

δὴ θὰ ὑπερέβαινε τὴν προηγούμενην ποῦ εἶχε φθάσῃ τοὺς 480 στατήρας κατὰ στρέμμα. Οἱ χωρικοὶ ὅμως δὲν βλέπουν τὴν καλλιεργημένην γῆν καὶ τὰ φυτὰ ὅταν θέλουν νὰ κάμουν προγνώστικα, βλέπουν τὸν οὐρανόν, ἐκεῖ ὕψιλά, τὸν Θεόν, ἀπὸ τὴν θέλησιν τοῦ ὁποῦ ἐξαρτᾶται τὸ πᾶν, εἰδικῶς δὲ διὰ τὰ ἀγροτικὰ πράγματα. Παρ' ὅλας τὰς κακοκαιρίας ὅμως, ἡ συγκομιδὴ τοῦ βάμβακος ὑπερέβη τοὺς τέσσαρας στατήρας κατὰ στρέμμα. Συγκομιδὴ πραγματικῶς καλὴ. Ἡ καλλιέργεια τοῦ βαμβακος εἶναι ἐκ τῶν πλεόν προσφάτων εἰς τὰς ἐξυγιανθείσας περιοχάς. Τὸ 1937, ἀπὸ τὰς πρώτας δοκιμαστικὰς φυτεῖας συνελήσαν 85 στατήρες βάμβακος, τὸ 1938 ἡ συγκομιδὴ ἔδεκαπλασιάσθη ἀνελθοῦσα εἰς 821 στατήρας, τὸ 1939 ἔκαμε καὶ ἄλλο πηδημα πρὸς τὰ ἄνω μὲ 4500 στατήρας. Σήμερον, μόνον εἰς τὰ κτήματα τὰ ἐξαρτώμενα ἀπὸ τὸν Ἑθνικὸν Ὀργανισμόν Πολεμιστῶν, 2082 στρέμματα εἶναι προσωρισμένα διὰ τὸν βάμβακα, τὰ ὅποια ὁμαλῶς, δυνατόν ν' ἀποδώσουν περίπου 10000 στατήρας προϊόντος. Διὰ νὰ ὑπολογίσωμεν, ἀπὸ τὸ δεδομένον αὐτό, δλοκληρον τὴν ἐπιβλητικὴν παραγωγικὴν μάζαν τῆς ἐξυγιανθείσης περιοχῆς, ἀρκεῖ νὰ ἀναφέρωμεν ὅτι αἱ καλλιέργειαι βάμβακος, κατέχουν τὸ 30% τῶν ἐκτάσεων τῶν προσωρισμένων διὰ βιο-

μηχανικὰς καλλιεργείας, αἱ ὁποῖαι πάλιν κατέχουν τὸ 10% τῆς ὅλης ἐπιφανείας. Ἐν συμπεράσματι, οἱ 10000 αὐτοὶ στατήρες τοῦ βάμβακος, δίδονται ἀπὸ τὸ 3% τῶν γαιῶν. Τὸ ἑσπέρας, ἐγκαταλείποντες τοὺς ἀγρούς, χαίρετῶντες τὰ σπιτάκια τῶν κτημάτων, ποῦ χάνονται εἰς τὸ σκότος εἰς τὰς ἀναμνήσεις τοῦ παρελθόντος, ἡ κυκλώπειος ἐξυγίανσις, ἡ δωρηθεῖσα ζωὴ, πέντε πόλεις, καὶ 18 χωρία κτισθέντα, 3000 κτήματα μὲ ἄλλα τόσα σπιτάκια, μὲ 1400 χιλιόμετρα δρόμων, μὲ 18000 μέτρα διωρύγων, αἱ ἐξήντα χιλιάδες ἄνθρωποι ἀφοσιωμένοι εἰς γόνιμον καὶ παραγωγικὴν ἐργασίαν, ἐκεῖ ὅπου ἐπὶ 20 αἰῶνας, μόνον μερικαὶ ἑκατοντάδες δυστυχοῦσιν, ἐμαραινόντο καὶ ἀπέθνησκον ἀπὸ μαλάριαν, ὅλα εἶναι εἰς τὴν σκῆψιν μας, ὡς ραντισμένα ἀπὸ ἐλαφρόν καὶ ἄσπρον βαμάκι. Τὸ τραῖνον μᾶς μεταφέρει πρὸς τὴν Ρώμην, καὶ ἡ διαδρομὴ μᾶς ποτισμένη καὶ γεμάτη, μαρτυρεῖ τὸ πρόσφατον ρωμαϊκὸν μεγαλεῖον, ὅπως τὸ ὑδραγωγεῖον τοῦ Κλαυδίου, μαρτυρεῖ τὸ ἀρχαῖον. Εἶναι ἀδύνατον ν' ἀντιστῶμεν εἰς τὰς γλυκεῖας ἐπιθέσεις τῆς παραδόσεως καὶ τῆς ἱστορίας. Μᾶς φαίνεται ὅτι βλέπομεν τὰς εἰκοσιτρεῖς πόλεις ποῦ ἐκτίσθησαν τὸν 4ον π. χ. αἰῶνα εἰς τὸ Ἄγκρο Ποντίνο (ὀνομάζετο ἔτσι ἡ ἐξυγιανθεῖσα περιοχή). Μᾶς φαίνεται ὅτι βλέπομεν τὴν Νύμφην ν' ἀγωνιᾷ καὶ

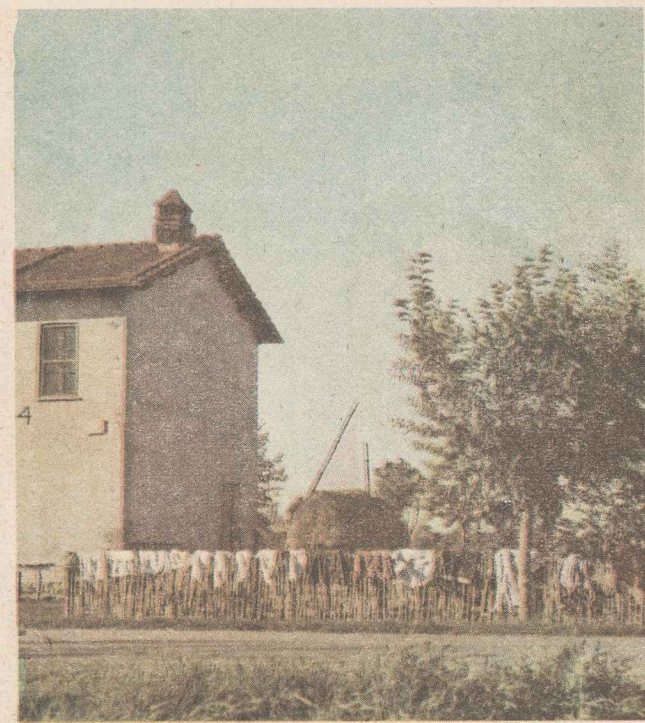
αὐτὸ μετεμορφώθησαν οἱ κόποι, μηνῶν, αὐτὸς εἶναι ὁ καρπὸς τῶσαν φροντίδων.

νὰ ἐμφανίζεται ἐν τῷ μέσῳ ἀρχαίων καὶ μεσαιωνικῶν ἐρειπίων, καὶ νὰ ρίπτεται ἐντὸς τῆς λίμνης. Κατὰ τὴν παράδοσιν ἡ ὥραιότατη θυγάτηρ τοῦ μυθικοῦ βασιλέως ἐκείνου τοῦ τόπου, ἡ Νύμφη, δὲν ἤθελε νὰ ὑπανδρευθῇ ἕνα μαῦρον βασιλέα, εἰς τὸν ὁποῖον τὴν ὑπεσχέθησαν, ἐπειδὴ ὁ μαῦρος αὐτὸς εἶχε κατορθώσει, μὲ τὰς μαγικὰς τοῦ δυνάμεις νὰ κάμῃ τὰ ὕδατα, ποῦ ἐκάλυπταν τότε τὸ Ἄγκρο Ποντίνο, νὰ φύγουν πρὸς τὰ ὄρη. Καὶ ἡ Νύμφη προετίμησε ν' ἀποθάνῃ. Ἡ παράδοσις ὅμως δὲν ἤθελε νὰ τὴν κάμῃ ν' ἀποθάνῃ. Ἡθελε καὶ θέλει νὰ ζῇ πάντοτε ἡ Νύμφη εἰς τὴν λίμνην, ποῦ ἔχει τὸ χρῶμα τοῦ οὐρανοῦ. Ἀργὰ κατὰ τὸ δειλινόν, ἡ νύμφη ἀναδύεται ἀπὸ τὰ ὕδατα καὶ πηγαίνει νὰ καθίσῃ, μελαγχολικὴ καὶ γλυκεῖα ἐπὶ τῶν πλησίον βράχων. Καὶ οἱ χωρικοὶ ποῦ τὴν βλέπουν, ζαλίζονται ἀπὸ τὴν ὥραιότητά της, καὶ πίπτουν κατὰ γῆς, καὶ μὲ κόπον συνέρχονται. Κάποτε δὲν σηκώνονται πλέον. Ἔτσι ἡ λατινικὴ παράδοσις φαντάζεται καὶ ἐξευγενίζει, ἀκόμη καὶ τὴν μαλάριαν, ποῦ εἰς τὸ τέλος ἐξουδετερώθη ἀπὸ τὴν θέλησιν καὶ τὴν ἐργασίαν τῆς γενεᾶς μας. Σήμερον χιλιάδες νέων νυμφῶν, ἐπὶ τῆς μωραμένης γῆς τοῦ Ἄγκρου, εὐλογοῦν τὴν ζωὴν καὶ στεφανώνονται ἀπὸ στάχεις καὶ βαμβάκι.

NICOLA BALISTRERI

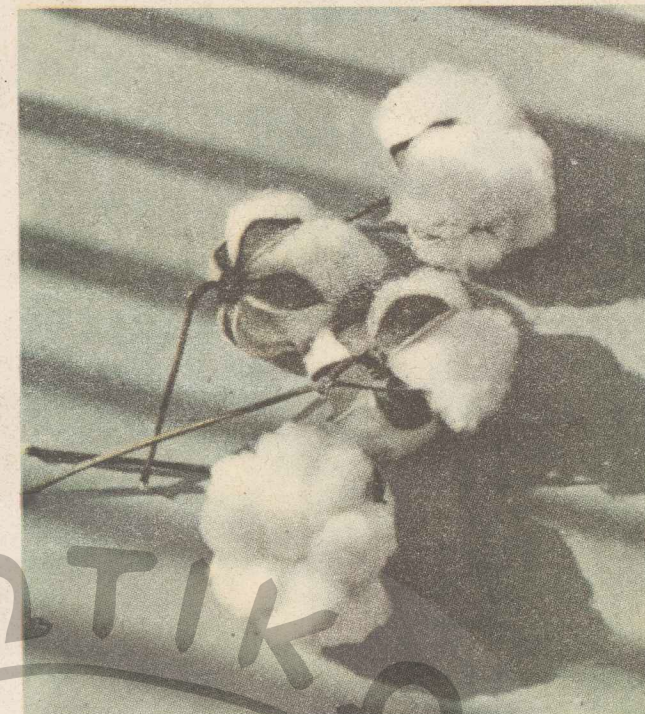
ΤΟ ΕΔΑΦΟΣ προετοιμάζεται μὲ τὸ ἄροτρον διὰ τὴν σποράν. Ἡ ἀφθονία τῆς συγκομιδῆς ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἐπιμέλειαν καὶ ἀπὸ τὴν ἐφαρμογὴν ὅλων τῶν κανόνων.

ΚΑΤΟΙΚΙΑ οἰκογενείας καλλιεργητῶν. Ὅλα εἶναι καινούργια. Τὸ σπίτι, τὰ μικρὰ δένδρα. Οἱ χωρικοὶ εἶναι ἡδη βαθειὰ προσηλωμένοι ἐκεῖ, ἔβαλαν ρίζας εἰς τὴν γῆν αὐτήν.

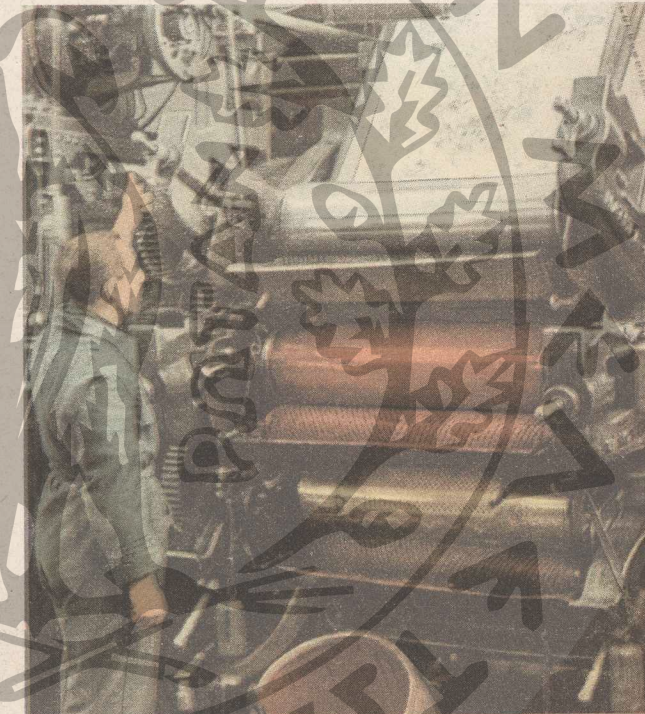
ΕΦΘΑΣΕΝ ἡ στιγμή τῆς συγκομιδῆς. Ὅλη ἡ οἰκογένεια εἶναι εἰς τὸν ἀγρὸν, ἀκόμη καὶ τὰ μικρὰ παιδιά.

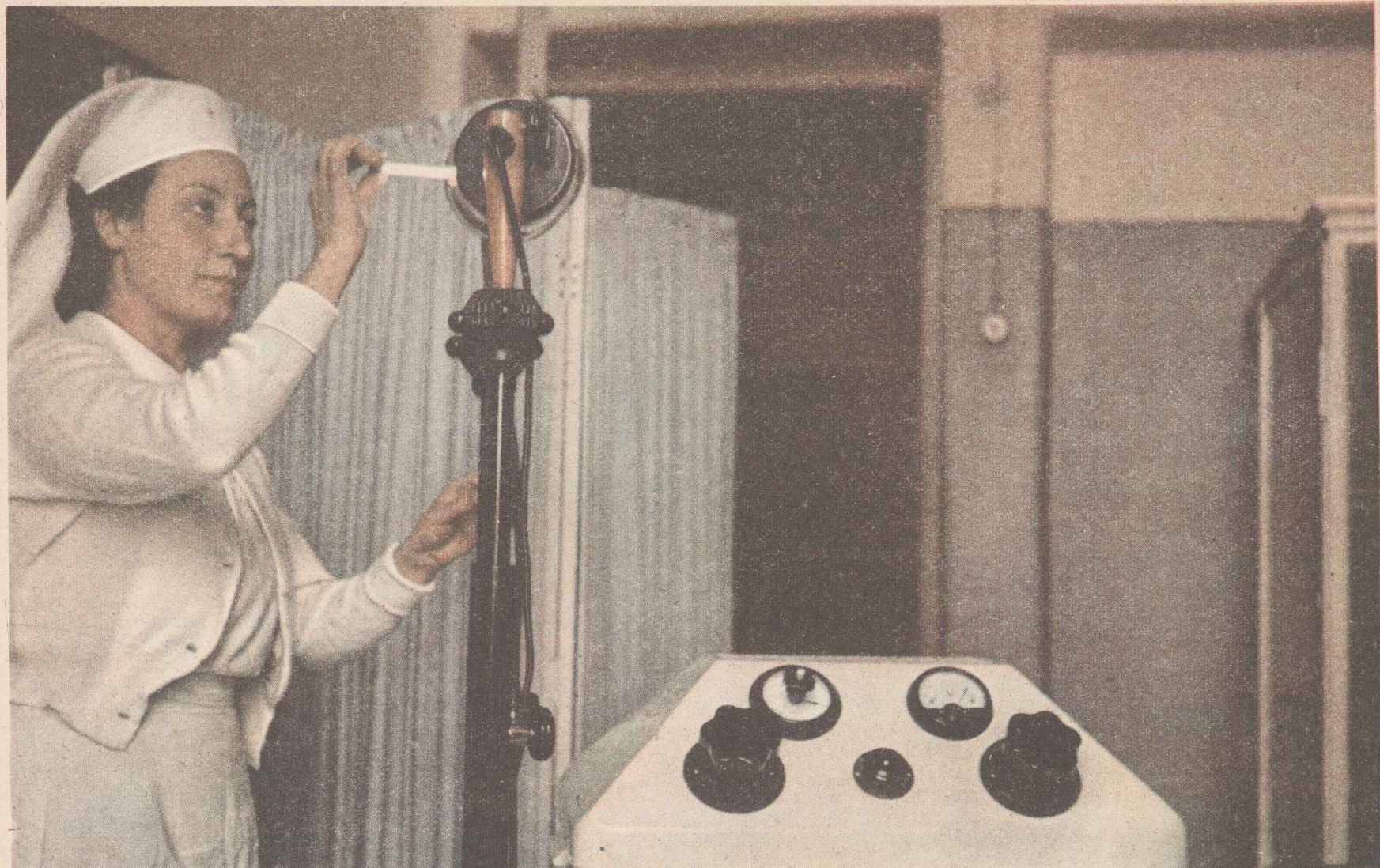
ΟΤΑΝ ὁ ΚΟΚΚΟΣ εἶναι ὥριμος ἀνοίγει καὶ παρουσιάζεται τὸ χνούδι. Ὁ θύσανος εἶναι καλός, δυνατός.

ΔΕΙΓΜΑΤΑ τοῦ προϊόντος ἐξετάζονται εἰς τὸ ἐργαστήριον, διὰ νὰ ἴδουν τὴν ποιότητα. Ἀπὸ τὰς μελέτας αὐτὰς συλλέγονται στοιχεῖα διὰ τὰς μεθόδους καλλιεργείας.

ΑΦΟΥ ὁ ΒΑΜΒΑΞ γίνῃ νῆμα καὶ ὑφανθῇ, μεταφέρεται εἰς τὰ ἐργοστάσια διὰ νὰ χρωματισθῇ. Ὁ εἰδικὸς ἐργάτης κλείει τὸν κύκλον, ποῦ ἤρχισεν ὁ καλλιεργητής.

Η ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑ εκάλεσεν εις την υπηρεσίαν της και την φυσικήν. Τεχνητός ήλιος, ακτίνες Χ είναι το αποτέλεσμα της συνεργασίας αυτής. Από τινος εισήλθε θριαμβευτικώς μεταξύ των φυσικών θεραπειών, και η Μαρκονιθεραπεία, η θεραπεία δια βραχέων κυμάτων ονομασθείσα τοιούτοτρόπως προς τιμήν του μεγάλου Ιταλού, που αφιέρωσε την ζωήν του εις την μελέτην των κυμάτων αυτών. Καί εις την θεραπείαν μερικών τροπικών ασθενειών εφαρμόζεται αποτελεσματικώς η Μαρκονιθεραπεία. Η νοσοκόμος δοκιμάζει αν μεταξύ των δύο ηλεκτροειδών διέρχεται το ρεύμα.

ΕΙΣ ΜΙΑΝ ΣΧΟΛΗΝ δια τας τροπικάς ασθενείας είναι ουσίωδες δια την διδασκαλίαν η ύπαρξις πολλών πλαστικών αναπαραστάσεων. Επειδή τα όργανα ώστε να καθίσταται δυνατόν ν' αναπαρίστανται μικροσκοπικώς αι κέντρα όπου ενδημούν αι ασθενείαι αυτά είναι μακράν, οι σπουδασταί αλλοιώσεις. Όταν αυτά δεν είναι όραται εις τον γυμνόν οφθαλμόν, δι' αυτού του τρόπου, δύνανται ν' αντιληφθούν την φύσιν των αλλοιώσεων. αλλά μόνον μέσω μεγεθυντικών εργαλείων, βοηθεί το μικροσκόπιον.

ΠΟΛΛΑΙ ΟΜΩΣ ΑΣΘΕΝΕΙΑΙ δεν βλάπτουν κατά τόσον εμφανή τρόπον τα διδασκαλικάν η ύπαρξις πολλών πλαστικών αναπαραστάσεων. Επειδή τα όργανα ώστε να καθίσταται δυνατόν ν' αναπαρίστανται μικροσκοπικώς αι κέντρα όπου ενδημούν αι ασθενείαι αυτά είναι μακράν, οι σπουδασταί αλλοιώσεις. Όταν αυτά δεν είναι όραται εις τον γυμνόν οφθαλμόν, δι' αυτού του τρόπου, δύνανται ν' αντιληφθούν την φύσιν των αλλοιώσεων. αλλά μόνον μέσω μεγεθυντικών εργαλείων, βοηθεί το μικροσκόπιον.

Μάθημα δια τας νοσοκόμους της κλινικής των Τροπικών Ασθενειών εις Ρώμην. Αφού άκολουθήσουν τα μαθήματα αυτά αι νοσοκόμοι θα βοηθήσουν τους Ιατρούς των πλωτών νοσοκομείων και των άποικιών, όπου πολεμούν οι στρατιώται, που στέπει και άμυνθούν και έναντιον της τρομεράς μάστιγος των τροπικών ασθενειών. Είς την πρώτην σειράν, άριστερά, η Πριγκίπισσα του Πεδεμοντίου, παρακολουθούσα το μάθημα του καθηγητού Γιακόνα της κλινικής της Νεαπόλεως.

ΑΙ ΤΡΟΠΙΚΑΙ ΑΣΘΕΝΕΙΑΙ

Η παθολογία των τροπικών ασθενειών είναι συναρπαστική, διότι δια τα πολιτισμένα κράτη, αποτελεί ούτως ειπείν την γόνιμον και άγαθοποιόν κατοχήν των πρωτογόνων λαών και των παρθένων ακόμη περιοχών της γης.

Μετά την ανακάλυψιν της Αμερικής, κατά την εποχήν των μεγάλων περιφερειακών ταξιδίων, οι εξερευνηταί ανέφεραν εις τας εκθέσεις των την παρουσίαν περιέργων ασθενειών, ενδημικών εις τας μακρινάς περιοχάς όπου είχαν μεταβή. Έναντίον των ασθενειών αυτών, που ήσαν νέαι δι' αυτούς, και από τας όποιας προεβλήθησαν και μερικοί εκ των εξερευνητών, οι ευρωπαίοι εθρίσκοντο περισσότερο άσπολοι και από αυτούς τους Ιθαγενείς.

Πολύ βραδύτερον, οι έπιστήμονες του παλαιού κόσμου, κατέρθωσαν να καταπολεμήσουν τας ασθενείας, που έλθον, τας κατά τα άλλα γονίμους και υγιείς περιοχάς αυτάς, τας όποιας ο άνθρωπος εξεμεταλλεύθη άργότερον. Αυτό αποτελεί έν από τα ώραιότερα κεφάλαια της Ιστορίας της έπιστήμης, κεφάλαιον το όποιον έγράφη από τους έπιστήμονας, οι όποιοι παρ' όλον ότι άνήκον εις διαφόρους χώρας, δεν είχαν παρά ένα και μόνον σκοπόν, ένα κοινόν Ιδεώδες: τόν θρίαμβον της υγείας, την νίκην του καλού επί του κακού. Ή άποικιακή Ιατρική αποτελεί το πλέον συναρπαστικόν κεφάλαιον της γενικής Ιατρικής. Είς τί άσχολεΐται; Άσχολεΐται με όλας τας μολυσματικές και παρασιτικές ασθενείας, τας ενδημούσας εκεί όπου αι κλιματολογικά συνθήκαι, ή θερμοκρασία ή ύγρασία και άλλοι παράγοντες, ευνοούν την ανάπτυξιν των. Μεταξύ των τροπικών ασθενειών δυνάμεθα να περιλάβωμεν την πανώλην, την χολέραν, την κολομβιακήν νόσον, την άσθένειαν του ύπνου, τόν κίτρινον πυρετόν, τόν πυρετόν της Μάλτας, όπως

επίσης και διαφόρους μορφάς της δυσεντερείας, διαφόρους πυρετούς, ασθενείας του δέρματος κλπ. ειδικάς εις όρισμένας περιοχάς και όρισμένα κλίματα. Η ανάπτυξις των διεθνών σχέσεων, του εισαγωγικού και εξαγωγικού έμπορίου, των μεταναστευτικών ρευμάτων, από της μιάς χώρας προς την άλλην, συνετέλεσαν εύρέως εις την εξάπλωσιν των ασθενειών αυτών και εις τας πλέον άπομεμακρυσμένας από τών έστίων των μολύνσεων χώρας. Είναι όμως προφανές εις την περίπτωσιν αυτήν, ότι μία άσθένεια έχει περισσοτέρας πιθανότητας αναπτύξεως και διαδόσεως, εκεί όπου αι κλιματολογικά και υγιεινά συνθήκαι είναι αι ίδιαι ή ανάλογαι με τας συνθήκας της χώρας της προελεύσεως της άσθενείας.

Η τεραστία επίθεσις της έπιστήμης έναντιον των μολυσματικών, μισματικών και παρασιτικών νόσων, έμείωσε αισθητώς τας καταστροφάς των. Σήμερον είναι γνωστός ο παθογενής παράγων και τα μέσα διαδόσεως των πλείστον εξ αυτών, πράγμα που επιτρέπει εις τόν άνθρωπον ν' άμυνθή, τουλάχιστον εκεί όπου εισεχώρησεν ο πολιτισμός. Είς την Αίθιοπία, όπου μία άγνωστος άσθένεια άπεδεκάτιζεν τα Ιταλικά στρατεύματα, και παρεκάλυψε την πορείαν των, οι Ιατροί κατέβαλον υπερανθρώπους προσπάθειας. Χάρις εις μίαν έξυγνισιν εις εύρείαν κλίμακα, και με την εφαρμογήν των μεθόδων του Καθηγητού Καστελλάνη της Ρώμης, ειδικού των τροπικών ασθενειών, το Ιταλικόν σώμα κατεπολέμησεν αποτελεσματικώς την νόσον. Ο καθηγητής Καστελλάνη αφιέρωσε τόν βίον του εις τόν κλάδον αυτόν της Ιατρικής και είναι πραγματικός σοφός. Είναι ο κυνηγός μικροβίων, διδάσκαλος της όλκής του Κόχ, του Γκράσλ του Παστέρ, του Bruce και του Ρός. Αποσταλείς από την άγγλικήν κυβέρ-

νησιν, εις την περιοχήν Ουγκάντα, όπου μία περίεργος άσθένεια έδεκάτιζε τούς κατοίκους, ανέκάλυψε έντός του έγκεφαλοσπονδυλικού υγρού των άσθενούντων, το μικρόβιον, το υπεύθυνον δια τόν θάνατον τώσον Ιθαγενών. Τι ήτο η άσθένεια αυτή; Εκδηλώνεται κατ' άρχάς με ένα παράδοξον κάματον που έμποδίζει κάθε εργασία και ο όπριος έντός όλίγου μεταβάλλεται εις ένα λήθαργον, άκατασχέτου ύπνου και τώσον αίφιν διού ώστε ο άσθενής διατηρεί την στάσιν των όποιον είχε κατά την στιγμήν καθ' ήν κατελήφθη από την ύπνυλιν. Μένει επί παραδείγματι με άνοικτόν το στόμα, αν κατελήφθη κατά την ώραν του φαγητού. Κατά τόν θανάσιμον αυτόν ύπνον — διότι δεν θα έξυπνίση πλέον — το σώμα του καταλαμβάνεται από ψυχρότητα πτώματος, ή όποια προηγείται του θανάτου. Αυτή είναι η άσθένεια του ύπνου. Ο Καστελλάνη ανέκάλυψε τότε ότι ο παράγων της τρομεράς αυτής μάστιγος ήτο ένα τρυπανόσωμα άνήκον εις την ίδιαν οικόγένειαν έκείνων που προκαλούν την συφίλδα, και όμοιον με έκείνον που ανέκάλυψε ο Bruce εις το αίμα των άλόγων των προσβεβλημένων από ναγκάνα. Και όπως και εις την άσθένειαν αυτών των άλόγων, η νόσος μεταδίδεται από άνθρωπον εις άνθρωπον, δια της μίας τοστέ. Είς τόν καθηγητήν Καστελλάνη όφείλεται επίσης και η ανακάλυψις έκείνων που όνομαζούν «άντιδρασιν άπορροφήσεως», βασικός σπουδαιότητος δια την διάγνωσιν των μικτών μολύνσεων. Όσαύτως αι μελέται επί του κολομβιακού πυρετού επί των συνεχών τροπικών πυρετών κλπ.

Είς τόν καθηγητήν Καστελλάνη άνετέθη εις Ρώμην η διεύθυνσις της κλινικής των Τροπικών νόσων, ίδρύματος του όποιου η 'Ιταλία είχε άπόλυτον ανάγκην, διότι η μελέτη του σοβαρού αυτού κλάδου της Ιατρικής, δεν είχαν παρακολουθήσει προηγου-

μένως κατά τρόπον μεθοδικόν και το άποικιακόν μέλλον της 'Ιταλίας άπήτη τόν καταρτισμόν ειδικού σώματος Ιατρών, προωρισμένων να γίνουν Ιεραπόστολοι της έπιστήμης και οι άπόστολοι της άποικιακής υγιεινής. Η απόδειξις της σπουδαιότητος, την όποιαν παρουσιάζει δια την 'Ιταλίαν ο καταρτισμός των έκλεκτών αυτών νέων, ειδικών των τροπικών ασθενειών, μας έδόθη προσφάτως από το τεράστιον έργον έξυγιάνσεως και άποικισμού, το συνετελεσθέν εις την Αίθιοπία, από τούς Ιατρούς τούς καταρτισθέντας εις την σχολήν της Ρώμης. Η σχολή αυτή ώράνασεν έπίσης ειδικάς σπουδάς δια νοσοκόμους των άποικιών.

Θα έρωτηθί όμως, πώς είναι δυνατόν να μελετηθούν εξ άποστάσεως, εις την πρωτεύουσάν, αι άσθενείαι, των μακρινών περιοχών, δια τας όποιας δεν κατέχουν κλινικόν υλικόν;

Έν πρώτοις αν η κατάσταση ήτο τοιαύτη πρό τινων ακόμη έτών, δεν είναι πλέον και σήμερον, άφ' ής εποχής τας άποικιακάς συμφέροντα της χώρας ανεπύχθησαν και διαρκής κίνησις συνδέει την μητρόπολιν με τας πλέον μακρινάς άποικίας της. Έξ άλλου έφθασεν εις τόν Ιατρών Καστελλάνη, δια να κατάρτιση ένα καλόν άποικιακόν Ιατρόν, το ειδικόν μουσειόν του, η μεγάλη του πείρα, αι μεγάλοι προπαρασκευαί του, και τα πολλά μικροσκόπια του. Με τα υλικά αυτά, ήτο εις θέσιν να προετοιμάη καλούς άποικιακούς Ιατρούς, ικανούς να βασίζονται επί των γνώσεων των.

Αυτή είναι σήμερον η τροπική παθολογία εις την 'Ιταλίαν. Υπό την κατεύθυνσιν του διδασκάλου, ο όποιος διοργανώνη τα πλέον περίφημα Ινστιτούτα του κόσμου ο κλάδος αυτός της έπιστήμης έποθετήθη εις την πρώτην γραμμήν της Ιατρικής διδασκαλίας.

G. B.

ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ

ΚΗΡΙΝΑ ΠΡΟΠΛΑΣΜΑΤΑ ή χρησιμότης των οποίων διά την διδασκαλίαν, έξιςούται με τας πραγματικές περιπτώσεις. Πρόκειται περί τελείων έγχρώμων αναπαραστάσεων των ανατομικο-παθολογικών συμπτωμάτων των προξενθέντων από τας τροπικάς νόσους. Είς τας ύαλινας προθήκας βλέπομεν αναπαρασταθέντα, τὰ αποτελέσματα ώρισμένων τροπικών άσθενειών, των οποίων τὰ μικρόβια άνεγκλύφθησαν από τόν καβηγητήν Καστελλάνη.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΙΣ έλεφαντιάσεως νοσηράς μορφής, ή όποία έκδηλοϋται διά τής σκληρόνσεως και έξογκώσεως των κυτταροειδών ιστών των άκρων.

ΤΟ ΓΕΓΟΝΟΣ τής ημέρας είναι ή επίσκεψις του διευθυντού. Οί νέοι ίατροί μελετοϋν προσεκτικώς τας περιπτώσεις που τούς έχουν έμπιστευθή και κατά την επίσκεψιν του διευθυντού, λαμβάνουν πολύτιμα μαθήματα που δέν θά λησμονήσουν ποτέ. Ο Καστελλάνη, ό έξοχος καθηγητής τής κλινικής των τροπικών άσθενειών τής Ρώμης, καθ' έν χρόνον έξετάζει τούς άσθενείς. Οί ίατροί και αί νοσοκόμοι, περίε του, τόν άκούουν μετά προσοχής.

ΤΕΛΟΣ

ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΩΝ ΛΟΥΤΡΩΝ

Τι νά έγιναν άραγε τὰ στρογγυλά σωσίβια. Τὰ σωσίβια εκείνα με τὸ άστρο και με τ' όνομα του άγίου των ψαράδων, τυλιγμένα σε τρεις κορδέλλες, τὰ σωσίβια που χρησιμοποιούνταν για κιονόκρανα στην παλιά άρχιτεκτονική των λουτρών, τὰ ίδια που ώδηγοϋσαν στ' άνοικτά τής κυρίες του παλιού καιρού, τής κυρίες εκείνες με σεβαστές περιφέρειες, που άρμένιζαν σαν νά έπρόκειτο νά παρευρεθούν σε κηδεία. Τυλιγμένες, με μανίκια και πανταλόνια φαρδύα, με τὰ σχοινένια ποπούτσια, με τής κάλτσες από διπλό νήμα, με τή μεγάλη ψάθα κατεβασμένη ως τὰ μάτια, αντιμετώπιζαν τή θάλασσα, μ' ένα αίσθημα τρόμου και λύπης. Σίγουρα τὰ ψάρια, στής σπάνιες συναντήσεις τους μ' αυτές τής κολυμβήτριες, θά τρώμαζαν. Κάθε τόσο μιά φάλαινα άντεμετώπιζε την λείαν, σ' άπόσταση πέντε μέτρων απ' τή παραλία, αλλά βρίσκονταν πάντα κάποιος ξακουσμένος ίππότης, που την τελευταία στιγμή έσωζε τὸ θύμα. Κάποτε δέν προλάβανε και ή κυρία γυρνούσε, πίσω απ' τὸ σωσίβιο, μ' ένα πόδι λιγώτερο. Οί κοσμικοί χρονογράφοι τής έποχής, διηγούμενοι τὸ δυστύχημα έγραφαν για τήν φάλαινα ή τὸν ψαράν ότι ήταν καθάρματα.

Οί καιροί όμως αλλάζουν, άκούμε νά μουρμουρίζουν οί κύριοι στής διάφορες παραλίες. Και τὸ κεραμένο μάτι του παλιού εϋπατρίδη κλαίει για τής πληγές που κάμνει ή ήλιοθεραπεία, στους ώμους των κοριτσιών, για τὰ πολύ κοντάρουχα, κλαίει για τής χήνες από λάστιχο, κλαίει για τούς καθηγητάς κολυμβητικής, που διδάσκουν βουτιές απ' τὰ ψηλά. Έκείνος έμεινε στο ναυτικό κρινολίνο, στα σχοινένια παπούτσια, στα χωριστά διαμερίσματα, οί κύριοι άριστερά, οί κυρίες δεξιά, στον άρχαίο Ποσειδώνα που τραβά κουπί με τή τρίαίνα. Και άπορούν γιατί τὰ θαλάσσια λουτρά δέν είναι πιά εκείνη ή πένθιμη διασκέδαση του παλιού καιρού, εκείνες ή θαλασσινές κηδείες γεμάτες σωσίβια και μαύρα ρουχα.

Τὸ σύγχρονο λουτρό είναι υπερδυναμικό. Ντούς, βουτιές, τριπλά τηδήματα, μασάζ, τατουάζ, ηλεκτρικές έντριβές, ήλιοθεραπείες, πεντικιούρ, πατινάζ, γυμναστική χορός, μάσκα για τὸ μακροβούτι, γυαλιά προφυλακτικά των ματιών, όμπρέλλες, έργαλεία και διάφορα σύνεργα για νά πλέουν, φακοί μεγεθυντικοί για νά μελετᾶται ὁ βίος των ψαριών, λαστιχένια παπούτσια. Πάν στή θάλασσα σαν σε παράσταση, ὁ κάθε λουόμενος έχει δικό του τρόπο νά επιδεικνύη τὰ προσόντα του. Υπάρχει μεγάλη ποικιλία μπανιερών, σαν σ' ένα χορὸ μεταμφιεσμένων. Η πρόδος δέν περιωρίσθηκε στο σχέδιο του κουστουμιού, στην πρωτοτυπία τής σκούφιας, ή του στηθοδέσμου. Και ή επιδερμίδα έχει τὸ χρώμα τής μόδας, τὸ κοκκινωπό, τὸ σκούρο, ή τὸ χρυσομπρούτζινο. Βλέπουμε χέρια και πόδια γυαλισμένα σαν μαόνη, μπράτσα χρώματος χελώνας, κορμούς από έββενο. Τὰ δόντια είναι ὅλα από πορσελάνα.

Και οί φωνές, και οί όνομασίες των πιστών, των σκυλιών, ὅλα άλλαξαν. Είναι δημόσια λουτρά ή μιά τεράστια σκηνή. Ώρισμένες στιγμές φαίνεται πως κ' ή θάλασσα άλλαξε μιά φανταστική θάλασσα κατωμένη σαν σίτι μόδας. Άκούστε άκούστε κύριες μου, τὸ παράνομο του κυρίου του παλιού καιρού, που τὰ βρίσκει ὅλα άσχημα και κούφα, ὅπως λείει αὐτός.

V. S.

ΔΥΟ ΛΟΥΟΜΕΝΑΙ εις τὸν ὀβελόν, μία ξανθή και μία μελαχροινή. Τὸ θέαμα τής θαλάσσης είναι μαγευτικό σήμερα Υπάρχουν κύματα πέντε μέτρων, που σπάνουν εις τούς βράχους και κάμνουν τας δεσποινίδας νά γελοϋν.

ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ

ΔΙΑΒΟΛΙΚΗ ΕΦΕΥΡΕΣΙΣ, τὰ ποτηράκια από αλουμίνιο. Τὰ μάτια τῶν ὡραίων λουομένων μοιάζουν ὅτι ἐβουλώθησαν ἀπὸ μίαν περίεργον θαυματοποιόν. Αἱ κομψαὶ λουόμεναι καταλαμβάνονται συχνὰ ἀπὸ τὸ πάθος γιὰ τερατωδίας καὶ ἀστεία, γι' αὐτὸ ζητοῦν τὰς πρὸ δυσκόλους διασκεδάσεις.

ΜΙΑ ΣΤΙΓΜΗ πρὶν ἀπὸ τὴν προσποιητὴν καταβύθισιν. Τὸ ἀμέριμον κουαρτέτον θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ γελά καὶ κάτω ἀπὸ τὸ νερό, τὸ γέλιο ὅμως θὰ μείνῃ θαμμένο καὶ δὲν θὰ βάλῃ εἰς πειρασμὸν τοὺς ναυτιλομένους.

ΔΕΝ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ περὶ ρυθμικοῦ χοροῦ, οὔτε περὶ ὑποχρεωτικοῦ περιπάτου. Αἱ λουόμεναι μιᾶς πλάζ μετὰ τὴν μανίαν τῶν νὰ κάμνουν ἐκκεντρικότητας προσπαθοῦν νὰ κάμουν ἰσορροπίαν μετὰ λαστιχένια πόδια πιγκουίνων.

ΠΕΝΤΕ ΔΥΤΑΙ τοῦ γλυκοῦ νεροῦ μετὰ τὸ πρὸ ἐλαφρὸ σκάφανδρον καὶ μετὰ μαλλιά διαφορετικῶν χρωμάτων. Ὡς νομίζετε ὅτι πρόκειται περὶ σοβαροῦ πράγματος. Τὰ πέντε κορίτσια γελοῦν σὰν νὰ μᾶς κοροϊδεύουν.

ΜΙΑ ΟΜΑΔ ἁμερίνων καὶ ὡραίων κοριτσιῶν, διασκεδάζει, εἰς τὸ χεῖλος τῆς δεξαμενῆς. Μετὰ τὰ ἐπανειλημμένα μακροβούτια, αἱ σειρήνες αὐταὶ μετὰ πόδια πιγκουίνων ξεκουράζονται κατὰ τὸν ἰδικὸν τῶν τρόπον.

Τὸ ΠΗΔΗΜΑ τῶν πιγκουίνων. Πτωχοὶ πιγκουίνοι, τόσο σοβαροὶ καὶ αξιοπρεπεῖς, νὰ σᾶς μιμοῦνται μετὰ μάλλον ἀδιάκριτον γελοιογραφίαν. Ἄν οἱ πιγκουίνοι ἤξευραν νὰ γράφουν θὰ ἔστειλαν ἀσφαλῶς μίαν διαμαρτυρίαν εἰς τὰς ἐφημερίδας.

ΤΟΥ ΓΑΕΤΑΝΟ CIOCCA

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΣ

— Υπάρχουν πράγματα που διά να τὰ αντίληφθῃ κανείς καλά πρέπει να τὰ ἀκούσῃ δύο φορές. Τὴν πρώτην φοράν φαίνονται ὡς ἐκκεντρικότητες, ἀκόμη καὶ ὅταν εἶναι πράγματα φυσικά. Ὅταν σὰς εἶπα ὅτι οἱ πολιτισμένοι λαοὶ θὰ ἔπρεπε νὰ μιμηθοῦν τοὺς ἀγρίους Γκάλα καὶ νὰ δωρῇ-σούν τοι σπῖτι εἰς τοὺς νεονόμους, ἐκρίνατε τὴν ἰδέαν μου ὡς ἐκκεντρικότητα, δὲν εἶναι ἀλήθεια;

— Ὅχι ὡς ἐκκεντρικότητα ἀλλ' ὡς ἕνα ὄνειρον ἀπραγματοποίητον.

— Καὶ διατὶ θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι ἀπραγματοποίητον; Ἐγὼ σὰς λέγω ὅτι θὰ ἔφθανε τὸ εἰκοστὸν τμήμα τῆς ἀνθρωπίνης ἐργασίας, διὰ νὰ πραγματοποιηθῇ. Δὲν πιστεύετε;

Θέλετε νὰ σὰς κάμω τὸν λογαριασμὸν μὲ ὅλας τὰς λεπτομερείας;

— Δὲν δυσκολεύομαι νὰ πιστεῦσω τὸν λόγον σας, ἐφ' ὅσον ἐγὼ δὲν ἔχω πολλὰς γνώσεις ἐπ' αὐτοῦ. Ἐγὼ εἶμαι βιομηχανὸς αὐτοκινήτων καὶ γνωρίζω καλὰ τὰ θαύματα τῆς βιομηχανίας, Ἐπομένως καταλαμβάνω καλὰ τὴν θέλησιν νὰ εἰπῆτε, ὅταν ὑποστήριζετε ὅτι τὰ σπῖτια πρέπει νὰ κατασκευασθοῦν ὅπως τὰ αὐτοκίνητα.

— Τότε λοιπὸν ἂς ὀμιλήσωμεν περὶ τῶν δυσκολιῶν πού πρέπει νὰ ὑπερικήσωμεν, τῶν συμφερόντων πού πρέπει νὰ συνδιαλλάξωμεν, τῶν προκαταλήψεων πού πρέπει νὰ καταπολεμήσωμεν, ἀλλ' ὅχι ὅτι τὸ σχέδιον μου εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐφαρμοσθῇ. Ἐγὼ θὰ σὰς ἀφίσω νὰ ὀμιλήσητε καὶ ὅταν θὰ τελειώσητε τὰ ἐπιχειρήματά σας θὰ θέσω ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος τῆς πλάστιγγος τὰς ἐξαιρέσεις σας, καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μίαν μικράν λέξιν: Δικαιοσύνη, καὶ θὰ ἴδωμεν ἀπὸ ποῖον μέρος θὰ κλίνη ἡ πλάστιγγη. Δὲν σὰς φαίνεται δίκαιον ὅτι ὁ ἐργαζόμενος ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ἄλλου, ὁποιοσδήποτε καὶ ἂν εἶναι, πρέπει νὰ λαμβάνῃ τὸν καθημερινὸν του ἄρτον; Τότε πρέπει νὰ σὰς φανῇ ἔξ ἴσου δίκαιον νὰ λαμβάνῃ καὶ τὴν καθημερινήν του στέγην.

— Δι' αὐτὸ δὲν εἶναι ἀνάγκη τὸ σπῖτι νὰ εἶναι ἰδιοκτη-

σία του. Μπορεῖ νὰ τοῦ δίδεται ἐπ' ἐνοικίῳ.

— Ἐγὼ ἀπ' ἐναντίας, σκέπτομαι ὅτι τὸ σπῖτι τοῦ ἐργαζομένου, πρέπει νὰ εἶναι ἰδικόν του, ὅπως εἶναι ἰδικός του καὶ ὁ ἄρτος του. Καὶ μάλιστα πρέπει νὰ εἶναι περισσότερο ἰδικόν του ἀπὸ τὸν ἄρτον του, διότι ἀπὸ τὸν ἄρτον ζητεῖται μόνον ἡ ζωὴ, ἀπὸ τὸ σπῖτι δὲν ζητεῖται ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἐλευθερία, πού ἀξίζει περισσότερο ἀπὸ τὴν ζωὴν. Σεῖς εἴσατε πολὺ πλούσιος καὶ δυσκολεύεσθε νὰ καταλάβετε τὴν διαφορὰν αὐτὴν τῶν ἀξιών. Σεῖς δὲν κάνετε μεγάλην διαφορὰν μεταξὺ τοῦ νὰ κατοικῇ, τις εἰς τὸ ἰδικόν του σπῖτι καὶ τοῦ νὰ κατοικῇ εἰς σπῖτι ἐπ' ἐνοικίῳ. Ὁ λόγος δὲ εἶναι ὅτι σεῖς μέγα μέ-

ρος τῆς ἐλευθερίας σας τὸ εὐρίσκετε ἔξω τοῦ σπιτιοῦ σας, εἰς τὸ ἐργοστάσιον, ὅπου διατάσσετε, εἰς τὰ καταστήματα ἢ εἰς τὰ κέντρα ὅπου πηγαίνετε. Εἰς τὸν πτωχὸν αἱ ἐλευθερίαι σας αὐταὶ εἶναι ἄγνωστοι. Ἐπομένως, χάριν τῆς δικαιοσύνης σεῖς δὲν πρέπει νὰ ὀλιγοστεύσητε, ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ, τὴν ἐλευθερίαν πού τοῦ ἀπομένει, δηλαδὴ τοῦ νὰ εἶναι κύριος ἐντὸς τῶν τοίχων τῆς κατοικίας του, εἰς τοὺς κόλπους τῆς οἰκογενείας του. Ἡ ἐλευθερία του αὕτη πρέπει νὰ εἶναι πλήρης, ἀπόλυτος, μακράν τῶν περιπετειῶν, τῶν ἀβεβαιότητων. Ἡ ἐλευθερία αὕτη δὲν μπορεῖ νὰ ἐμπο-

ρευθῇ καὶ νὰ δοθῇ ἐπ' ἐνοικίῳ. Κανὲν χρήμα δὲν τὴν πληρῶνει, διότι ἀξίζει περισσότερο ἀπὸ ὅλας τὰς ἄλλας ἐλευθερίας ὁμοῦ, τὰς ὁποίας ἀπολαμβάνετε σεῖς οἱ πλούσιοι.

Καὶ αὐτὸ τὸ σοβιετικὸν καθεστὼς, καταργήσαν ὅλας τὰς ἰδιοκτησίας, ὑπεχρέωθῃ ν' ἀναγνωρίσῃ τὴν ἰδιοκτησίαν τῆς κατοικίας, ὡς ἕνα προσωπικὸν δικαίωμα. Ἄλλὰ πρέπει νὰ προχωρήσωμεν ἀκόμη περισσότερο καὶ νὰ τὴν θεωρήσωμεν ὡς καθήκον ὁ τὸσον τῆς ὁλότητος, ἡ ὁποία πρέπει νὰ τὴν προσφέρῃ, ὅσον καὶ τοῦ ἀτόμου πού πρέπει νὰ τὴν διατηρήσῃ.

— Δὲν ἐξηγήσατε ἀκόμη ἂν τὸ σπῖτι θὰ δωρίζετε εἰς τὸν ἐργαζόμενον ἢ θὰ ἀποπληρώνετε, διὰ κρατήσεων ἐπὶ τοῦ μισθοῦ του.

— Ὅταν ἀναγνωρισθῇ ἡ ἀρχή, ὅτι ὁ καθεὶς ἔχει δικαίωμα εἰς τὴν ἐργασίαν καὶ εἰς τὸ ἡμερομίσθιον, τὸ ζήτημα ἂν τὸ σπῖτι θὰ πρέπη νὰ συμπεριληφθῇ ἢ ὅχι, εἰς τὴν δικαιοσύνης σεῖς δὲν πρέπει νὰ ὀλιγοστεύσητε, ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ, τὴν ἐλευθερίαν πού τοῦ ἀπομένει, δηλαδὴ τοῦ νὰ εἶναι κύριος ἐντὸς τῶν τοίχων τῆς κατοικίας του, εἰς τοὺς κόλπους τῆς οἰκογενείας του. Ἡ ἐλευθερία του αὕτη πρέπει νὰ εἶναι πλήρης, ἀπόλυτος, μακράν τῶν περιπετειῶν, τῶν ἀβεβαιότητων. Ἡ ἐλευθερία αὕτη δὲν μπορεῖ νὰ ἐμπο-

ρευθῇ καὶ νὰ δοθῇ ἐπ' ἐνοικίῳ. Κανὲν χρήμα δὲν τὴν πληρῶνει, διότι ἀξίζει περισσότερο ἀπὸ ὅλας τὰς ἄλλας ἐλευθερίας ὁμοῦ, τὰς ὁποίας ἀπολαμβάνετε σεῖς οἱ πλούσιοι.

Καὶ αὐτὸ τὸ σοβιετικὸν καθεστὼς, καταργήσαν ὅλας τὰς ἰδιοκτησίας, ὑπεχρέωθῃ ν' ἀναγνωρίσῃ τὴν ἰδιοκτησίαν τῆς κατοικίας, ὡς ἕνα προσωπικὸν δικαίωμα. Ἄλλὰ πρέπει νὰ προχωρήσωμεν ἀκόμη περισσότερο καὶ νὰ τὴν θεωρήσωμεν ὡς καθήκον ὁ τὸσον τῆς ὁλότητος, ἡ ὁποία πρέπει νὰ τὴν προσφέρῃ, ὅσον καὶ τοῦ ἀτόμου πού πρέπει νὰ τὴν διατηρήσῃ.

— Δὲν ἐξηγήσατε ἀκόμη ἂν τὸ σπῖτι θὰ δωρίζετε εἰς τὸν ἐργαζόμενον ἢ θὰ ἀποπληρώνετε, διὰ κρατήσεων ἐπὶ τοῦ μισθοῦ του.

— Ὅταν ἀναγνωρισθῇ ἡ ἀρχή, ὅτι ὁ καθεὶς ἔχει δικαίωμα εἰς τὴν ἐργασίαν καὶ εἰς τὸ ἡμερομίσθιον, τὸ ζήτημα ἂν τὸ σπῖτι θὰ πρέπη νὰ συμπεριληφθῇ ἢ ὅχι, εἰς τὴν δικαιοσύνης σεῖς δὲν πρέπει νὰ ὀλιγοστεύσητε, ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ, τὴν ἐλευθερίαν πού τοῦ ἀπομένει, δηλαδὴ τοῦ νὰ εἶναι κύριος ἐντὸς τῶν τοίχων τῆς κατοικίας του, εἰς τοὺς κόλπους τῆς οἰκογενείας του. Ἡ ἐλευθερία του αὕτη πρέπει νὰ εἶναι πλήρης, ἀπόλυτος, μακράν τῶν περιπετειῶν, τῶν ἀβεβαιότητων. Ἡ ἐλευθερία αὕτη δὲν μπορεῖ νὰ ἐμπο-

ρευθῇ καὶ νὰ δοθῇ ἐπ' ἐνοικίῳ. Κανὲν χρήμα δὲν τὴν πληρῶνει, διότι ἀξίζει περισσότερο ἀπὸ ὅλας τὰς ἄλλας ἐλευθερίας ὁμοῦ, τὰς ὁποίας ἀπολαμβάνετε σεῖς οἱ πλούσιοι.

Καὶ αὐτὸ τὸ σοβιετικὸν καθεστὼς, καταργήσαν ὅλας τὰς ἰδιοκτησίας, ὑπεχρέωθῃ ν' ἀναγνωρίσῃ τὴν ἰδιοκτησίαν τῆς κατοικίας, ὡς ἕνα προσωπικὸν δικαίωμα. Ἄλλὰ πρέπει νὰ προχωρήσωμεν ἀκόμη περισσότερο καὶ νὰ τὴν θεωρήσωμεν ὡς καθήκον ὁ τὸσον τῆς ὁλότητος, ἡ ὁποία πρέπει νὰ τὴν προσφέρῃ, ὅσον καὶ τοῦ ἀτόμου πού πρέπει νὰ τὴν διατηρήσῃ.

— Δὲν ἐξηγήσατε ἀκόμη ἂν τὸ σπῖτι θὰ δωρίζετε εἰς τὸν ἐργαζόμενον ἢ θὰ ἀποπληρώνετε, διὰ κρατήσεων ἐπὶ τοῦ μισθοῦ του.

— Ὅταν ἀναγνωρισθῇ ἡ ἀρχή, ὅτι ὁ καθεὶς ἔχει δικαίωμα εἰς τὴν ἐργασίαν καὶ εἰς τὸ ἡμερομίσθιον, τὸ ζήτημα ἂν τὸ σπῖτι θὰ πρέπη νὰ συμπεριληφθῇ ἢ ὅχι, εἰς τὴν δικαιοσύνης σεῖς δὲν πρέπει νὰ ὀλιγοστεύσητε, ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ, τὴν ἐλευθερίαν πού τοῦ ἀπομένει, δηλαδὴ τοῦ νὰ εἶναι κύριος ἐντὸς τῶν τοίχων τῆς κατοικίας του, εἰς τοὺς κόλπους τῆς οἰκογενείας του. Ἡ ἐλευθερία του αὕτη πρέπει νὰ εἶναι πλήρης, ἀπόλυτος, μακράν τῶν περιπετειῶν, τῶν ἀβεβαιότητων. Ἡ ἐλευθερία αὕτη δὲν μπορεῖ νὰ ἐμπο-

ρευθῇ καὶ νὰ δοθῇ ἐπ' ἐνοικίῳ. Κανὲν χρήμα δὲν τὴν πληρῶνει, διότι ἀξίζει περισσότερο ἀπὸ ὅλας τὰς ἄλλας ἐλευθερίας ὁμοῦ, τὰς ὁποίας ἀπολαμβάνετε σεῖς οἱ πλούσιοι.

Καὶ αὐτὸ τὸ σοβιετικὸν καθεστὼς, καταργήσαν ὅλας τὰς ἰδιοκτησίας, ὑπεχρέωθῃ ν' ἀναγνωρίσῃ τὴν ἰδιοκτησίαν τῆς κατοικίας, ὡς ἕνα προσωπικὸν δικαίωμα. Ἄλλὰ πρέπει νὰ προχωρήσωμεν ἀκόμη περισσότερο καὶ νὰ τὴν θεωρήσωμεν ὡς καθήκον ὁ τὸσον τῆς ὁλότητος, ἡ ὁποία πρέπει νὰ τὴν προσφέρῃ, ὅσον καὶ τοῦ ἀτόμου πού πρέπει νὰ τὴν διατηρήσῃ.

— Δὲν ἐξηγήσατε ἀκόμη ἂν τὸ σπῖτι θὰ δωρίζετε εἰς τὸν ἐργαζόμενον ἢ θὰ ἀποπληρώνετε, διὰ κρατήσεων ἐπὶ τοῦ μισθοῦ του.

— Ὅταν ἀναγνωρισθῇ ἡ ἀρχή, ὅτι ὁ καθεὶς ἔχει δικαίωμα εἰς τὴν ἐργασίαν καὶ εἰς τὸ ἡμερομίσθιον, τὸ ζήτημα ἂν τὸ σπῖτι θὰ πρέπη νὰ συμπεριληφθῇ ἢ ὅχι, εἰς τὴν δικαιοσύνης σεῖς δὲν πρέπει νὰ ὀλιγοστεύσητε, ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ, τὴν ἐλευθερίαν πού τοῦ ἀπομένει, δηλαδὴ τοῦ νὰ εἶναι κύριος ἐντὸς τῶν τοίχων τῆς κατοικίας του, εἰς τοὺς κόλπους τῆς οἰκογενείας του. Ἡ ἐλευθερία του αὕτη πρέπει νὰ εἶναι πλήρης, ἀπόλυτος, μακράν τῶν περιπετειῶν, τῶν ἀβεβαιότητων. Ἡ ἐλευθερία αὕτη δὲν μπορεῖ νὰ ἐμπο-

ρευθῇ καὶ νὰ δοθῇ ἐπ' ἐνοικίῳ. Κανὲν χρήμα δὲν τὴν πληρῶνει, διότι ἀξίζει περισσότερο ἀπὸ ὅλας τὰς ἄλλας ἐλευθερίας ὁμοῦ, τὰς ὁποίας ἀπολαμβάνετε σεῖς οἱ πλούσιοι.

Καὶ αὐτὸ τὸ σοβιετικὸν καθεστὼς, καταργήσαν ὅλας τὰς ἰδιοκτησίας, ὑπεχρέωθῃ ν' ἀναγνωρίσῃ τὴν ἰδιοκτησίαν τῆς κατοικίας, ὡς ἕνα προσωπικὸν δικαίωμα. Ἄλλὰ πρέπει νὰ προχωρήσωμεν ἀκόμη περισσότερο καὶ νὰ τὴν θεωρήσωμεν ὡς καθήκον ὁ τὸσον τῆς ὁλότητος, ἡ ὁποία πρέπει νὰ τὴν προσφέρῃ, ὅσον καὶ τοῦ ἀτόμου πού πρέπει νὰ τὴν διατηρήσῃ.

— Δὲν ἐξηγήσατε ἀκόμη ἂν τὸ σπῖτι θὰ δωρίζετε εἰς τὸν ἐργαζόμενον ἢ θὰ ἀποπληρώνετε, διὰ κρατήσεων ἐπὶ τοῦ μισθοῦ του.

— Ὅταν ἀναγνωρισθῇ ἡ ἀρχή, ὅτι ὁ καθεὶς ἔχει δικαίωμα εἰς τὴν ἐργασίαν καὶ εἰς τὸ ἡμερομίσθιον, τὸ ζήτημα ἂν τὸ σπῖτι θὰ πρέπη νὰ συμπεριληφθῇ ἢ ὅχι, εἰς τὴν δικαιοσύνης σεῖς δὲν πρέπει νὰ ὀλιγοστεύσητε, ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ, τὴν ἐλευθερίαν πού τοῦ ἀπομένει, δηλαδὴ τοῦ νὰ εἶναι κύριος ἐντὸς τῶν τοίχων τῆς κατοικίας του, εἰς τοὺς κόλπους τῆς οἰκογενείας του. Ἡ ἐλευθερία του αὕτη πρέπει νὰ εἶναι πλήρης, ἀπόλυτος, μακράν τῶν περιπετειῶν, τῶν ἀβεβαιότητων. Ἡ ἐλευθερία αὕτη δὲν μπορεῖ νὰ ἐμπο-

ρευθῇ καὶ νὰ δοθῇ ἐπ' ἐνοικίῳ. Κανὲν χρήμα δὲν τὴν πληρῶνει, διότι ἀξίζει περισσότερο ἀπὸ ὅλας τὰς ἄλλας ἐλευθερίας ὁμοῦ, τὰς ὁποίας ἀπολαμβάνετε σεῖς οἱ πλούσιοι.

Καὶ αὐτὸ τὸ σοβιετικὸν καθεστὼς, καταργήσαν ὅλας τὰς ἰδιοκτησίας, ὑπεχρέωθῃ ν' ἀναγνωρίσῃ τὴν ἰδιοκτησίαν τῆς κατοικίας, ὡς ἕνα προσωπικὸν δικαίωμα. Ἄλλὰ πρέπει νὰ προχωρήσωμεν ἀκόμη περισσότερο καὶ νὰ τὴν θεωρήσωμεν ὡς καθήκον ὁ τὸσον τῆς ὁλότητος, ἡ ὁποία πρέπει νὰ τὴν προσφέρῃ, ὅσον καὶ τοῦ ἀτόμου πού πρέπει νὰ τὴν διατηρήσῃ.

— Δὲν ἐξηγήσατε ἀκόμη ἂν τὸ σπῖτι θὰ δωρίζετε εἰς τὸν ἐργαζόμενον ἢ θὰ ἀποπληρώνετε, διὰ κρατήσεων ἐπὶ τοῦ μισθοῦ του.

— Ὅταν ἀναγνωρισθῇ ἡ ἀρχή, ὅτι ὁ καθεὶς ἔχει δικαίωμα εἰς τὴν ἐργασίαν καὶ εἰς τὸ ἡμερομίσθιον, τὸ ζήτημα ἂν τὸ σπῖτι θὰ πρέπη νὰ συμπεριληφθῇ ἢ ὅχι, εἰς τὴν δικαιοσύνης σεῖς δὲν πρέπει νὰ ὀλιγοστεύσητε, ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ, τὴν ἐλευθερίαν πού τοῦ ἀπομένει, δηλαδὴ τοῦ νὰ εἶναι κύριος ἐντὸς τῶν τοίχων τῆς κατοικίας του, εἰς τοὺς κόλπους τῆς οἰκογενείας του. Ἡ ἐλευθερία του αὕτη πρέπει νὰ εἶναι πλήρης, ἀπόλυτος, μακράν τῶν περιπετειῶν, τῶν ἀβεβαιότητων. Ἡ ἐλευθερία αὕτη δὲν μπορεῖ νὰ ἐμπο-

ρευθῇ καὶ νὰ δοθῇ ἐπ' ἐνοικίῳ. Κανὲν χρήμα δὲν τὴν πληρῶνει, διότι ἀξίζει περισσότερο ἀπὸ ὅλας τὰς ἄλλας ἐλευθερίας ὁμοῦ, τὰς ὁποίας ἀπολαμβάνετε σεῖς οἱ πλούσιοι.

Καὶ αὐτὸ τὸ σοβιετικὸν καθεστὼς, καταργήσαν ὅλας τὰς ἰδιοκτησίας, ὑπεχρέωθῃ ν' ἀναγνωρίσῃ τὴν ἰδιοκτησίαν τῆς κατοικίας, ὡς ἕνα προσωπικὸν δικαίωμα. Ἄλλὰ πρέπει νὰ προχωρήσωμεν ἀκόμη περισσότερο καὶ νὰ τὴν θεωρήσωμεν ὡς καθήκον ὁ τὸσον τῆς ὁλότητος, ἡ ὁποία πρέπει νὰ τὴν προσφέρῃ, ὅσον καὶ τοῦ ἀτόμου πού πρέπει νὰ τὴν διατηρήσῃ.

— Δὲν ἐξηγήσατε ἀκόμη ἂν τὸ σπῖτι θὰ δωρίζετε εἰς τὸν ἐργαζόμενον ἢ θὰ ἀποπληρώνετε, διὰ κρατήσεων ἐπὶ τοῦ μισθοῦ του.

— Ὅταν ἀναγνωρισθῇ ἡ ἀρχή, ὅτι ὁ καθεὶς ἔχει δικαίωμα εἰς τὴν ἐργασίαν καὶ εἰς τὸ ἡμερομίσθιον, τὸ ζήτημα ἂν τὸ σπῖτι θὰ πρέπη νὰ συμπεριληφθῇ ἢ ὅχι, εἰς τὴν δικαιοσύνης σεῖς δὲν πρέπει νὰ ὀλιγοστεύσητε, ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ, τὴν ἐλευθερίαν πού τοῦ ἀπομένει, δηλαδὴ τοῦ νὰ εἶναι κύριος ἐντὸς τῶν τοίχων τῆς κατοικίας του, εἰς τοὺς κόλπους τῆς οἰκογενείας του. Ἡ ἐλευθερία του αὕτη πρέπει νὰ εἶναι πλήρης, ἀπόλυτος, μακράν τῶν περιπετειῶν, τῶν ἀβεβαιότητων. Ἡ ἐλευθερία αὕτη δὲν μπορεῖ νὰ ἐμπο-

ρευθῇ καὶ νὰ δοθῇ ἐπ' ἐνοικίῳ. Κανὲν χρήμα δὲν τὴν πληρῶνει, διότι ἀξίζει περισσότερο ἀπὸ ὅλας τὰς ἄλλας ἐλευθερίας ὁμοῦ, τὰς ὁποίας ἀπολαμβάνετε σεῖς οἱ πλούσιοι.

Καὶ αὐτὸ τὸ σοβιετικὸν καθεστὼς, καταργήσαν ὅλας τὰς ἰδιοκτησίας, ὑπεχρέωθῃ ν' ἀναγνωρίσῃ τὴν ἰδιοκτησίαν τῆς κατοικίας, ὡς ἕνα προσωπικὸν δικαίωμα. Ἄλλὰ πρέπει νὰ προχωρήσωμεν ἀκόμη περισσότερο καὶ νὰ τὴν θεωρήσωμεν ὡς καθήκον ὁ τὸσον τῆς ὁλότητος, ἡ ὁποία πρέπει νὰ τὴν προσφέρῃ, ὅσον καὶ τοῦ ἀτόμου πού πρέπει νὰ τὴν διατηρήσῃ.

— Δὲν ἐξηγήσατε ἀκόμη ἂν τὸ σπῖτι θὰ δωρίζετε εἰς τὸν ἐργαζόμενον ἢ θὰ ἀποπληρώνετε, διὰ κρατήσεων ἐπὶ τοῦ μισθοῦ του.

— Ὅταν ἀναγνωρισθῇ ἡ ἀρχή, ὅτι ὁ καθεὶς ἔχει δικαίωμα εἰς τὴν ἐργασίαν καὶ εἰς τὸ ἡμερομίσθιον, τὸ ζήτημα ἂν τὸ σπῖτι θὰ πρέπη νὰ συμπεριληφθῇ ἢ ὅχι, εἰς τὴν δικαιοσύνης σεῖς δὲν πρέπει νὰ ὀλιγοστεύσητε, ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ, τὴν ἐλευθερίαν πού τοῦ ἀπομένει, δηλαδὴ τοῦ νὰ εἶναι κύριος ἐντὸς τῶν τοίχων τῆς κατοικίας του, εἰς τοὺς κόλπους τῆς οἰκογενείας του. Ἡ ἐλευθερία του αὕτη πρέπει νὰ εἶναι πλήρης, ἀπόλυτος, μακράν τῶν περιπετειῶν, τῶν ἀβεβαιότητων. Ἡ ἐλευθερία αὕτη δὲν μπορεῖ νὰ ἐμπο-

θην ἐπὶ τοῦ τῶν πεδίου ἰδεῶν. Ἐπὶ τοῦ πεδίου ὅμως τῆς πραγματικότητος...

— Πρέπει νὰ τελειώνωμεν μὲ τὰς διακρίσεις αὐτάς. Πᾶν ὅτι ἀνήκει εἰς τῆς ὑπαρξίν καὶ εἰς τὴν ἀνθρωπίνην ἀξιοπρέπειαν εἶναι καὶ πρακτικόν καὶ ἰδεῶδες. Ἄν θέλετε νὰ χωρίσητε μόνον τὸ μετρητὸν ἀπὸ τὸ ἄμετρον. Νὰ μὴν συγχέετε ὅμως τὸ πραγματικὸν μὲ τὸ μετρητὸν καὶ τὸ ἰδεῶδες μὲ τὸ ἄμετρον διότι θὰ ἐκάμαντε μίαν μεγάλην ἀνοησίαν.

— Ὅσον ἀφορᾷ τὸ μετρητὸν, δὲν εἶμαι ἀκόμη τελείως πεπεισμένος. Πρὶν ἀπ' ὅλα ὑπολογίσατε πόσα εἶναι τὰ ἀκτήμονα ζεύγη διὰ τὰ ὅποια ἐπὶ ὁλόκληρον ἀδικήματα εἶναι τὴν κατοικίαν των, τὴν στιγμὴν τοῦ γάμου των;

— Ὑπελόγιμα ὅτι ἡ ὁλόκληρος, πρὶν ἀπ' ὅσον τῆς διὰ τὸ ἡμισυ τῶν ζευγῶν πού ὑπανδρεύονται εἰς τὴν Ἰταλίαν, δηλαδὴ διὰ 165 χιλ. καινούργια σπῖτια τὸ ἔτος. Κάποτε, ὅταν θὰ ἔχωμεν καιρὸν, θὰ σὰς ἀποδείξω μαθηματικῶς ὅτι ἡ ἱεραρχία εἶναι τελεία ὅταν τὸ ἡμισυ πλέον ἐνός, ἐκ τῶν ἀπαρτιζόντων τὴν κοινωνίαν, εὐρίσκεται εἰς τὴν πρῶτην βαθμίδᾳ, δηλαδὴ ἐργάζε-ται ὑπὸ τὰς διαταγὰς ἄλλων. Τὸ ἡμισυ πλέον ἐνός τῶν προλεταρίων, τὸ ἡμισυ μείον ἐνός τῶν ἀσπιδῶν. Νομίζω ὅτι εἰς τὴν Ἰταλίαν εὐρισκόμενα περίπου εἰς τὴν ἀναλογίαν αὐτήν, πού εἶναι θεωρητικῶς τελεία.

— Δὲν σὰς τρομάζει ὁ ἀριθμὸς τῶν 165 χιλ. προλεταριακῶν σπιτιῶν εἰς τὴν πρᾶξιν.

— Τώρα πλέον οἱ μεγάλοι ἀριθμοὶ δὲν τρομάζουν κανένα. Ἐκτὸς αὐτοῦ εἰς τὴν Ἰταλίαν γίνεται σκέψις, μόλις τελειώσῃ ὁ πόλεμος ν' ἀρχίσῃ ἡ ἀνοικοδόμησις 600 χιλ. λαϊκῶν κατοικιῶν τὸ ἔτος. Εἰς τὴν Γερμανίαν τὸ συγκεκριμένον πρόγραμμα ἀναχωρεῖ ἀπὸ ἕνα ἐλάχιστον 300 χιλ. σπιτιῶν ὅπως βλέπετε εὐρισκόμεθα ἐπὶ τοῦ καλοῦ δρόμου. Ἐκτὸς αὐτοῦ σὰς ἐπαναλαμβάνω ὅτι ὁλόκληρον τὸ οἰκοδομικὸν πρόγραμμα, εἰς τὸ ὅποιον ὑπολογίζω ἐγὼ, θὰ χρησιμοποιηθῇ τὸ 20ον μέρος τῆς ἐθνικῆς ἐργασίας, ἢ διὰ νὰ εἰμεθα ἀκριβέστεροι, τῆς ἐθνικῆς δυνάμεως, (δύναμις εἶναι ἡ ἐργασία πού θὰ ἐγίνετο ἂν δὲν ὑπῆρχον διαφυγαὶ καὶ ἀπώλειαι ἐνεργειῶν). Προβλέπει δὲ τὴν πιθανότητα ὅτι ὅλοι οἱ ὑπανδρεύονται θὰ ζητήσουν τὸ προλεταριακὸν σπῖτι. Τὰ μέσα ἐπομένως πρέπει νὰ εἶναι ἀνάλογα, διὰ τὴν

οἰκοδόμησιν 330 χιλ. σπιτιῶν. Τὸ τμήμα, τῶν μὴ χρησιμοποιομένων μέσων διὰ τὴν οἰκοδόμησιν προλεταριακῶν σπιτιῶν, θὰ χρησιμοποιηθῇ διὰ τὴν οἰκοδόμησιν ἀστικῶν. Ἄν ἐπιθυμεῖτε καὶ ἄλλους ἀριθμούς, θὰ σὰς εἰπῶ ὅτι ἕνα ἀστικὸν σπῖτι, κοστίζει δύο φορές περισσότερο ἀπὸ ἕνα προλεταριακόν, καὶ ὅτι προβλέπω ὅτι πρέπει νὰ κτισθοῦν 41250 ἀστικά σπῖτια, ἐκτὸς ἀπὸ τὰς 165 χιλ. προλεταριακά.

— Δὲν φοβείσθε ὅτι μὲ τὴν βιομηχανοποίησιν τῆς ἀστικῆς οἰκοδομικῆς, θὰ μείνουν ἄνεργοι ὅλοι ὅσοι ζοῦν ἀπὸ τὸ κτίσιμον τῶν ἀστικῶν μεγάρων; Καὶ ὅμως αὐτὸς ὁ φόβος εἶναι ὁ κύριος λόγος τῆς ἐπὶ μακρὸν παρακωλύσεως τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ἰδέας τῆς χρησίου οἰκοδομικῆς.

— Εἶναι ἀβάσιμος φόβος, ὅπως ὁ φόβος τῶν λεμβούχων ὅταν εἶδαν τὸ πρῶτον ἀτμόπλοιο. Ἐκτὸς αὐτοῦ, ἀφίσατε κατὰ μέρος τοὺς φόβους, πού δὲν χρησιμεύουν εἰς τίποτα, καὶ πού δημιουργοῦνται καὶ αὐτοὶ ἀπὸ τίποτα.

— Ποῦ σκέπτεσθε ν' ἀναγείρετε τὰ προλεταριακὰ χωρία. Πλησίον ἢ μακράν τῶν πόλεων;

— Ἐγὼ θὰ ἤθελα ν' ἀφίσω κατὰ μέρος, τουλάχιστον διὰ μίαν δεκαετίαν, ὅλας τὰς συζητήσεις περὶ ἀστυφιλίας, διότι δὲν φέρουν κανένα ἀπολύτως ἀποτέλεσμα. Ἐπὶ ἔτη τώρα προπαγανδίζουν ὑπὲρ τῆς ἐπιστροφῆς εἰς τὴν ὑπαίθρον καὶ ὁ πληθυσμὸς τῶν πόλεων αὐξάνει διαρκῶς.

Τὸ πρόβλημα πού ἐπείγει περισσότερο, εἶναι ἡ κατεδάφισις τῶν τραγῶν, διότι αὐταὶ ἐπιζοῦν πάντοτε μὲ τὴν ἰδίαν ἀναλογίαν, καὶ εἰς τὰς πόλεις καὶ εἰς τὰ χωρία. Ἐπομένως ἡ ἐργασία πρέπει ν' ἀρχίσῃ ταυτοχρόνως καὶ εἰς τὰς πόλεις καὶ εἰς τὰ χωρία. Πρέπει αἱ παλαιαὶ καὶ ἀνθυγιναὶ συνοικίαι νὰ περικυκλωθο

ΤΑ ΕΚΦΡΑΣΤΙΚΑ χέρια ψαύουν τὰ πλήκτρα διὰ μίαν θαυμασίαν συμφωνίαν εἰς ντὸ maggiore. Τὴν φορὰν αὐτὴν ὁ μαέστρος θὰ παίξῃ δι' ἡμᾶς καὶ τοὺς ὀλίγους παρόντας.

ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ περὶ Ντεμπούση ἢ Ραβέλ; Αἱ φωτογραφικαὶ ἀπαιτήσεις δὲν ἐμποδίζουν τὴν ἁρμονίαν αὐτὴν ποὺ γεννιέται κάτω ἀπὸ τὴν μαγικὴν ἀφὴν τῶν δακτύλων του.

ΤΑ ΕΥΚΙΝΗΤΑ χέρια, ἐπὶ τῶν ὁποίων στρέφεται ἡ μηχανὴ μας, τρέχουν γρήγορα, κύρια τῶν πλήκτρων, ἀναδίδοντα ἤχους ὑπολογισμένους καὶ μεγάλης καθαρότητος.

Ο ΠΙΑΝΙΣΤΑΣ ΜΠΕΝΕΝΤΕΤΗ ΜΙΚΕΛΑΝΤΖΕΛΗ

Τὸ ὄνομα τοῦ ἀπέκτησεν φήμην, ἀερῶδες, ἀπρόοπτον ὅπως ἡ ἀκτίς σημάτων, μέσα εἰς τὸ σκότος τῆς ἀποκολλητικῆς αὐτῆς ἐποχῆς.

Ἡ ὕψηλὴ φήμη τοῦ Ἰταλοῦ πιανίστα δὲν ἔχει ἀκόμα δύο ἔτη, ἀλλ'ὡς τε ὁ Μπενεντέτη εἶναι σήμερα μόνις εἰκοσι δύο ἐτῶν.

Ἐν ὄλῳ εἰκοσιδύο; Ἡ ὠριμότης ἑνὸς νέου.

Ἐπομένως εἶναι νέος, πολὺ νέος, σοβαρὸς ὅμως καὶ κλειστός τὴν μορφήν.

Ἐνα περίεργον ὄν κλειστόν. Περισσότερον ἀπὸ χρῶμα σκρόκος, τὸ πρόσωπον τοῦ ἔχει τὸ χρῶμα σίτου, γῆς, ἄρτου. Πρόσωπον καὶ μαλλιά ξαθὰ, τόσον ἀνοιχτά, ὥστε δὲν διακρίνονται αἱ γραμμαὶ τοῦ. Ἐχει τὸ προσηπτεῖον τῆς σιωπῆς. Τὰ δάκτυλα τοῦ ὁμιλοῦν δι' αὐτόν.

Ὅταν παίζει φαίνεται ὅτι τὰ πλήκτρα τοῦ πιάνου εἶναι περισσότερα. Ἐνας μουσικὸς ὀρίζων ἀνοίγεται μακρὰ, πέραν αὐτῶν.

Ἡ οὐρὰ τοῦ ὄργανου πάλαι, ζεῖ, τὸ πιάνο ὀλόκληρον εἶναι πλοῖον ποὺ θάλλει.

Ὅταν ἀνοίγει τὸ σκέπασμα τὸ πλοῖον ἀνοίγει τὰ μπουκαπὸρτα τοῦ, γύρω πνέει ἄνεμος ταξιδίου.

Ἐδῶ εἶναι μία συναυλία τοῦ Μπενεντέτη-Μικελάντζελι. Εἶναι τὸ «μεγαλεῖον» τῆς πρωτοβολῆς καὶ ἐπηρεάζει μαζὺ καὶ τὸ αὐτὶ καὶ τὸ μάτι.

Αἱ κινήσεις τοῦ Μικελάντζελι εἶναι λεπτὰ καὶ θυμᾶσαι καὶ ἀποσποῦν τὴν εὐθραυστον τέχνην ἀπὸ τὸ χρυσὸν φύλλον τῆς σιωπῆς.

Ἐχουν τὴν ταχείαν εὐρύτητα ποὺ οἰκοδομοῦν χωρὶς ν' ἀφίσουν ἴχνη. Τέλος τὴν ὑτέροχον φαντασίαν τοῦ βιρτουόζου.

Εἰς ἐμένα ποὺ εἶμαι γέρον, ὁ Μπενεντέτη Μικελάντζελι ὑπενθυμίζει τοὺς κορυφαίους ἐκλιπόντας πιανίστες, τὸν Reinsentraper, τὸν Sienehagen, τὸν Bonzoni.

BRUNO BARILLI

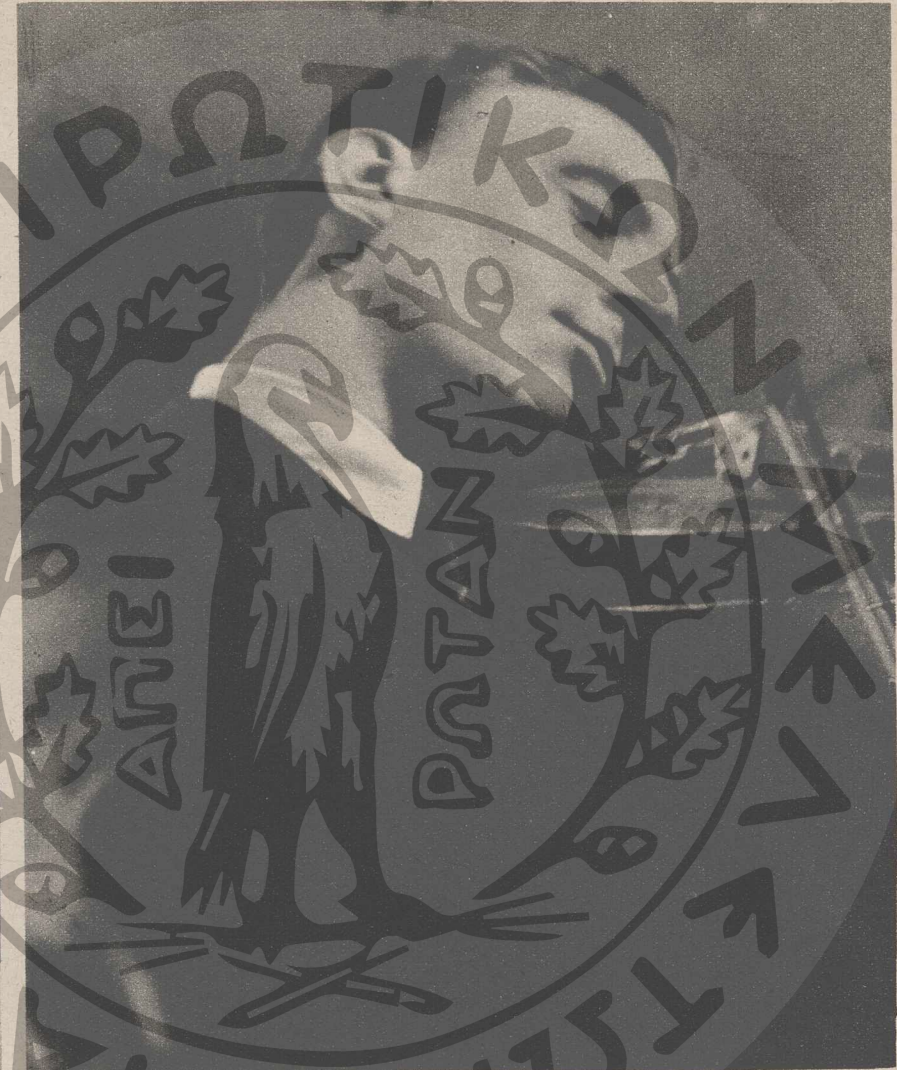
Ὁ ΜΠΕΝΕΝΤΕΤΗ Μικελάντζελι ἐγεννήθη εἰς Μπρέσιαν, ὅπου ἔδωκε τὰς πρώτας συναυλίας τοῦ εἰς ἡλικίαν ἑξ ἐτῶν.

Ο ΜΙΚΕΛΑΝΤΖΕΛΗ ἤρχισε νὰ μαρθάνῃ μουσικὴν εἰς ἡλικίαν τριῶν ἐτῶν. Δὲν ἔλειψαν οἱ προαναγγεῖλαντες τὸ ταλὲντο τοῦ. Ὁ Κορτὸ ποὺ τὸν ἤκουσε τὸ 1939 εἰς τὰς Βρυξέλλας, κατὰ τὸν Διεθνῆ Διαγωνισμόν, εἶπε «Ὅταν τὸν ἤκουσα ἡσθάνθην μίαν ἀπὸ τὰς μεγαλυτέρας συγκινήσεις τῆς ζωῆς μου».

ΙΔΟΥ ΑΥΤΟΣ ὑπὸ τὴν ιδιότητα διδασκάλου. Αὐτὴν τὴν φορὰν μαθήτρια εἶναι ἡ νοικοκυρά, ποὺ τὸν φιλοξενεῖ εἰς τὴν οἰκίαν της, εἰς Ρώμην.

ΕΚΠΑΛΗΣΙΣ. Αὐτὸς ὁ πιανίστας εἶναι καὶ βιολιστής. Τὸ πάθος τοῦ διὰ τὴν παλαιάν Ἰταλικὴν μουσικὴν τὸν ἔκαμε ν' ἀγαπήσῃ καὶ τὸ βιολί.

ΝΤΟΝ ΖΟΥΑΝ

Αν έγινετο δημοψήφισμα διά να έρωτηθούν οι κινηματογράφοφιλοι αν πιστεύουν ότι ο Ντόν Ζουάν Τενόριο είναι πρόσωπον κατάλληλον διά κινηματογραφικήν ταινίαν, αι καταφατικά άπαντήσεις θά ήσαν συντριπτικώς πολυαριθμότεραι.

Δέν είναι δύσκολον να καταλάβωμεν τους λόγους. Τόνομα του Ντόν Ζουάν φέρει εις την μνήμην ολόκληρον κόσμον ώραιων γυναικων, μονομαχιων, περιπετειων και έρωτικων έπεισοδιων, κόμον δηλαδή που ταυτίζεται ακριβώς με την φύσιν του κινηματογράφου.

Με πρόσωπον αυτού του είδους, θά ήδύναντο να γυρισθούν, όχι μία αλλά πολλές ταινία και όλα διαφορετικά. Και τουτό διότι το πρόσωπον είναι διαφορούμενον, τώρα γενναίοφρον, ή ιπποτικόν, εις μίαν ζωήν που συνδνάξει την ανικανότητα να διακρίνη το καλόν από το κακόν, το νόμιμον από το παράνομον. Είναι μία άκορεστιά έρωτος, που είναι ή άρνησις της γνώσεως των βαθέων αίσθημάτων. Κατά βάθος αν ξετάσωμεν καλά, ο Ντόν Ζουάν είναι ένα τραγικόν πρόσωπον. Ένας άνθρωπος που σκιρτά εις τους βραχίονας της μοίρας, που είναι περισσότερον σκληρή, έπειδι κρύπτεται κάτω από το προσωπίον της ασφαλούς επιτυχίας.

Κρίνων από την υπόθεσιν που άνασκέυασαν οι Κοντίνη, Ντίνιο Φαλκόνη και Σαρατσάνη, με βάσιν τον Ντόν Ζουάν, νομίζω ότι αυτοί περιωρίσθησαν εις αυτήν την έννοιαν ή ότι τουλάχιστον ήθέλησαν ν' άφίσουν να υπονοηθί, χωρίς να το βεβαιώσουν, τουλάχιστον καθαρά. Ο Ντόν Ζουάν, που μάς παρουσιάζουν είναι ένας άνθρωπος ο οποίος, από την μίαν έρωτικήν περιπέτειαν εις την άλλην, από την μίν μονομαχίαν εις την άλλην, σπεύδει προς το τραγικόν τέλος του, παρ' όλον ότι

ο πιστός Σγκαναρέλλο προσπαθεί να τον συγκρατήσει, και παρ' όλον ότι μία τσιγγάνα διαβάζει εις το χέρι του τον λυπηρόν έπίλογον του.

Κάθε προειδοποίησις φρονήσεως, είναι ένα κέντρισμα διά τον Ντόν Ζουάν, ο οποίος δέν γνωρίζει να διακρίνη το καλόν από το κακόν, είναι άνίκανος διά κάθε συγκίνησιν. Όταν ή Πακουίτα, μία νέα κατακτηθείσα από αυτόν και έγκαταληθθείσα, πλήσσειται κατάστηθα από την σφαίραν που ο μνηστήρ της έπροώριζε δι' αυτόν, ούτε καν στέκεται να δη τι συμβαίνει, και εις τον Σγκαναρέλλο, που του διηγείται τα διατρέξαντα, λέγει ότι ή σφαίρα δέν θά τον εύρισκε, και ότι ή Πακουίτα έσκότωθη άδίκως.

Η ταινία εύρίσκεται τώρα εις την συναρμολόγησιν. Την διήυθηνε ο Ντίνιο Φαλκόνη, που ειχε εις το πλευρόν του ως τεχνικο-καλλιτεχνικόν συνεργάτην τον Ουμβέρτον Σκαρπέλλη. Οι υποδυθέντες την ταινίαν ήθοποιοί, είναι πραγματικά άξιοσημείωτοι: Άδριανός Ριμόλντη, και Παύλος Στόππα, εις τους άνδρικούς ρόλους και εις τους γυναικειους ή Ρίνα Πορέλλη, ή Άννα Άρένα, ή Ντίνα Σάσολη, ή Έλένη Ζαρέσκη, ή Έλλη Πάρβο, ή Κάριλα Καντιάνη. Καθ' έν χρόνον ή τελευταία αυτή ταινία του Ντόν Ζουάν τελειώνει, ο νους μας τρέχει προς τον Ντόν Ζουάν, τον οποίον υπεδύθη ο Ντούγκλας. Έπέπρωτο να ήσαν αι τελευταίαι περιπέτειαι του περιφήμου τυχοδιώκτου: απ' εναντίας υπήρξαν αι τελευταίαι κινηματογραφικάι περιπέτειαι του Ντούγκλας, ή ιδιοσυγκρασία του οποίου, δέν ήτο ή πλέον ένδεδειγμένη διά να έμβάθνη ένα πρόσωπον του είδους αυτού. Και ή ήλικία των έμποδισε να κρύψη την έπιπολαιότητα αυτήν με τας παλαιάς και κλασικάς άκραβασίας του.

D. M.

Ο ΝΤΟΝ ΖΟΥΑΝ κατέλυσε εις το ξενοδοχείον του Λευκού Ταύρου εις την Γρανάταν. Οι πελάται σχολιάζουν τας έρωτικές του περιπετείας. Η Πακουίτα, περιφρονούσα την ζηλοτυπίαν του Πετρίτο, υπερασπίζεται τον Ντόν Ζουάν.

Ο ΝΟΤΟΝ ΖΟΥΑΝ, (Άδριανός Ριμόλντη) έτοιμάζεται να φύγη από το ξενοδοχείον. Διατάσσει τον υπηρέτην, του Σγκαναρέλλο (Παύλον Στόππα) να έτοιπάση τας άποσκευάς των και να φέρη, πριν φύγη, ένα γράμμα εις την Ντόνα Έλβιραν, αδελφήν του Ντόν Έστεμπάν.

Η ΝΤΟΝΑ ΈΛΒΙΡΑ (Έλένη Ζαρέσκη), είναι έτοιμη τά φύγη με τον Ντόν Ζουάν, και έτοιμάζει τας άποσκευάς της. Το γράμμα που έφερεν ο Σγκαναρέλλο διαλύει όλα τα δειρά της. Παρ' όλον τουτό όμως πηγαίνει διά να του ζητήσει εξηγήσεις. Ο Ντόν Ζουάν της λέγει ότι δέν μπορεί να την πάρη μαζί του και της υπόσχεται άορίστως ότι θά έπιστρέψη.

ΚΑΘ' ΟΝ ΧΡΟΝΟΝ ο Ντόν Ζουάν, έφιππος φεύγει από το ξενοδοχείον, διά να μεταβή εις την Σεβίλλη, ή Πακουίτα (Άννα Άρένα) προσπαθεί να τον συγκρατήσει. Ο Πετρίτο, που θέλει να έκδικηθί, παρεφύλαξε διά να τον σκοτώση. Η Πακουίτα το άντιλαμβάνεται, τρέχει με κεραυνοβόλον ταχύτητα διά ν' αποτρέψη πό κτύπημα, και πλήγεται θανάσιμως.

Έπί του δρόμου που οδηγεί εις την Σεβίλλη, ο Ντόν Ζουάν συναντά μίαν τσιγγάναν (Έλλη Πάρβο). Η τσιγγάνα είναι πολύ άραία και ο Ντόν Ζουάν την κατακτά. Πριν όμως τον άφίσει, ή τσιγγάνα διαβάζει την μοίραν του εις το χέρι του και κάμνει μίαν λυπηράν προφητείαν: πρέπει να προσέχη, ή τυχοδιωκτική ζωή του άπειλείται σοβαρά. Ο Ντόν Ζουάν σηκώνει τους ώμους, χαμογελά, κοροϊδεύει και δέν θέλει να πιστεύση εις την προφητείαν. Ο Σγκαναρέλλο όμως άνησυχεί, έπειδι δέν βλέπει με καλόν μάτι τας συνεχείς ατάς τολμηρότητας και προκλήσεις της μοίρας. Και προσπαθεί και αυτός, μαζί με την τσιγγάναν, να πείση τον κύριον του να μην υπάγη εις την Σεβίλλη από την οποίαν τον ειχεν εκδιώξει πρό καιρού ο Δουές Κονσάλο Ντέ Ούλλδα. Έκτος αυτού, εις την Σεβίλλη εύρίσκεται ο Ντόν Έστεμπάν Ντέ Μέγια, αδελφός της Ντόνα Έλβιρας ο οποίος δέν ήλπιζε άλλην καλλιτέραν εύκαιρίαν διά να έκδικήση την βαρέαν ύβριν που έγινε εις την ευγενή του οικογένειαν.

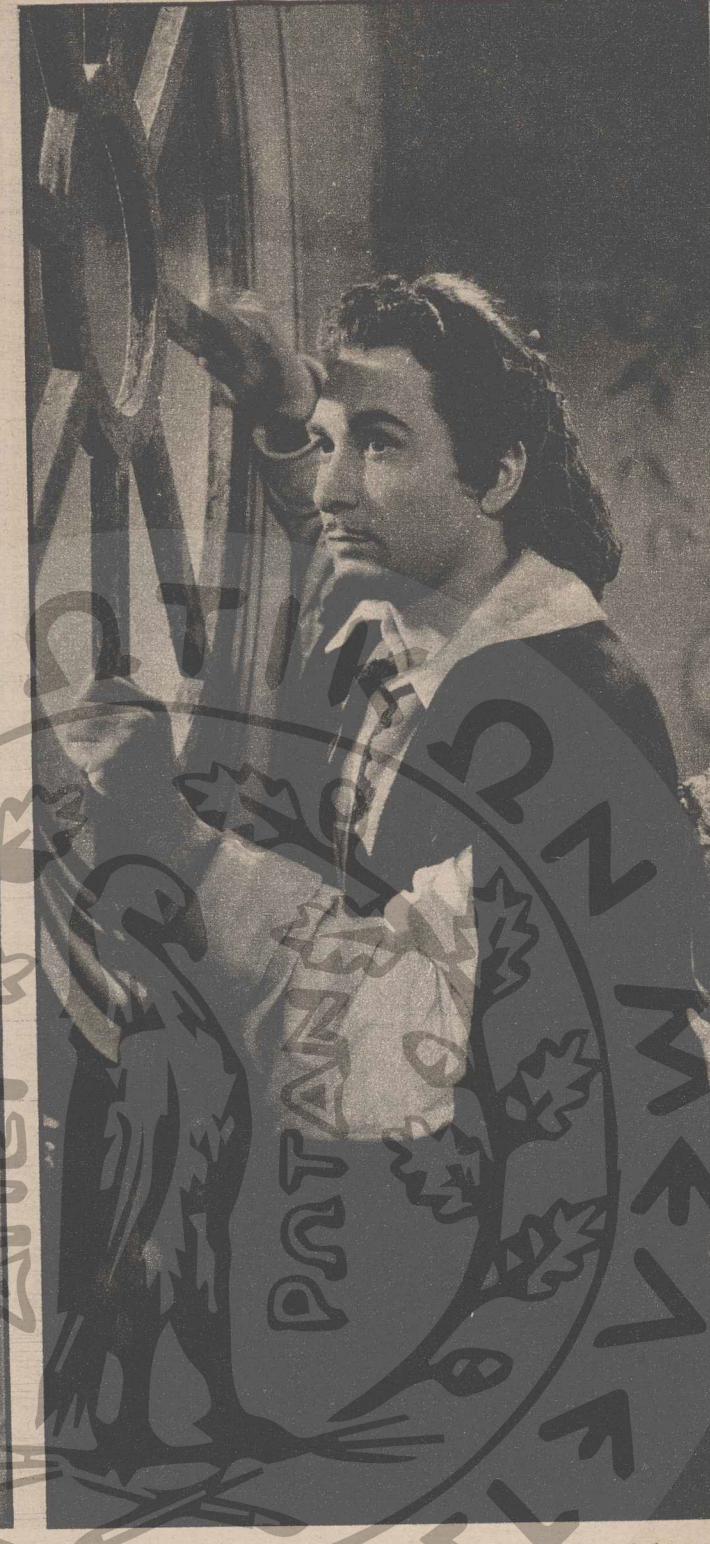
Ο ΝΤΟΝ ΖΟΥΑΝ μετημφισθή εις έμπορον και παρουσιάσθη εις την Σοκορίτα (Ρίνα Μορέλλι) όμογάλακτον αδελφήν της Άννας. Της λέγει ότι είναι σύντροφος των παιδικών της χρόνων. Δι' αυτό του τρόπου κατορθώνει, να εισέλθη εις το σπίτι του Ούλλδα.

ΠΑΡ' ΟΛΗΝ την άμεμνησίαν του ο Ντόν Ζουάν έσκέφθη ότι ήτο καλόν να λάβη μερικάς προφυλάξεις. Διά να τεθή εν ασφαλεία, κρύπτεται εις το σπίτι του Ντόν Γκράτσια (Καίσαρ Φαντόνι). Ο Ντόν Γκράτσια δέν του άρνείται φιλοξεναίαν, έπειδι κατά το παρελθόν, ο Ντόν Ζουάν του έσωσε την ζωήν, με την έγκαριν έπέμβασιν του κατά τινά δραματικήν περιπέτειαν.

Ο ΝΤΟΝ ΖΟΥΑΝ διά να έκδικηθί τον γέροντα Ούλλδα και να κοροϊδεύη τον Ντόν Έστεμπάν, αποφασίζει να κατακτήση την Άνναν (Ντίνα Σάσολη) κόρην του πρώτου και μνηστήν του δευτέρου και δι' αυτό εισέδυσε εις το μέγαρον του Ούλλδα, όπου παρίσταται κρυφά εις τον χορόν μετημφισμένων, που έδόθη διά να έορτασθούν οι άρραβώνες.

Ο ΝΤΟΝ ΖΟΥΑΝ ελοχώρησας κρυφίως εις την οικίαν του του Ούλλδα, παρευρίσκεται εις τον χορόν των μετημφισμένων, Άργότερον φέρων την ίδίαν ένδυμασίαν με τον Ντόν Έστεμπάν, προσπαθεί να εισέλθη εις το δωμάτιον της Άννας.

Η "Αννα, παρ'όλον ότι τον νομίζει ως τον Ντόν Έστεμπάν, αρνείται να ανοίξει την πόρταν, και παρακαλεί να σεβασθή την συνήθειαν, σύμφωνα με την όποιαν οι μνηστήρες δεν πρέπει να ιδωθούν μέχρι της ημέρας των γάμων. Ένώ ο Ντόν Ζουάν επιμένει, καταφθάνει ο Ντόν Ούλλοα (Πέτρος Καρναμπούτση) και ζητεί εξηγήσεις από τον υποτιθέμενον Ντόν Έστεμπάν. Ο Ντόν Ζουάν αρνείται και επειδή ο γέρον τον καταδιώκει, απειλών αυτόν με το ξίφος του, υποχρεούται να κτυπηθή. Και ο Ντόν Ούλλοα έπεσε πληγείς θανασίμως.

Την ίδιαν νύκτα, με την βοήθειαν του Ντόν Γκράτσια, ο Ντόν Ζουάν έφυγε από την Σεβίλλην. Εις τα σύνορα, ο Ντόν Γκράτσια έχαιρέτισε με ψυχρότητα τον Ντόν Ζουάν. Τώρα πλέον απέπληρωσε την όφειλήν του ευγνωμοσύνης και δεν θέλει να έχη δοσοληψίας μαζί του. Ο Ντόν Ζουάν κατέλυσε εις ένα ξενοδοχείον, και έστειλε τον Σγκαναρέλλο μεταμφισμέπον εις ιατρόν, να πληροφορηθή τί συνέβαινε εις την Σεβίλλην.

ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ αυτά δεν ανησυχούν τον Ντόν Ζουάν, ο οποίος παρηγορείται με δύο ωραίαν νέας, τας όποιαν συνήντησε εις το ξενοδοχείον. Ένα βράδυ, άντελήφθη διερχομένην έφ' αμάξης την "Αννα. Την παρηκολούθησε μαζί με τον Σγκαναρέλλο. Έχασαν όμως τα ίχνη της.

ΚΑΤΑ ΤΗΝ φυγήν του εις το δάσος, κατά την διάρκειαν σφοδράς καταιγίδος, κεραυνός κατέρριψε δένδρον το όποιον παρέσυρε τον Ντόν Ζουάν. Έλαφρώς πληγωμένος και λιπόθυμος, ο Ντόν Ζουάν έξύπνησε εις ένα πύργον όπου προς μεγάλην έκπληξιν του εύρίσκεται ενώπιον της "Αννας.

Ο ΝΤΟΝ ΕΣΤΕΜΠΑΝ άντιμετωπίζει τον Ντόν Ζουάν, αυτός όμως τον άφωπλίζει και δραπετεύει. Κρυφθείς πίσω από τα ξυλώματα ενός αγάλματος του Ούλλοα κατεπλακώθη από την κρημνισθείσαν σκαλωσίαν.

Η ΑΝΝΑ ήσθάνθη μεγάλην λύπην όταν έγνώσθη ή ταυτότης του άνθρώπου που είχεν έρωτευθή.

Ο Ντόν Ζουάν έπειτα εις μίαν συμ- πλοκήν σώζει την ζωήν ενός ά- γνώστου που είναι ο Έστεμπάν.

Ο ΝΤΟΝ ΕΣΤΕΜΠΑΝ (Γεώργιος Κωσταντίνη) προσέφερε εις τον Ντόν Ζουάν φιλοξενείαν εις τον οίκον του, αλλά με την άφιξιν της Έλβιρας ανακαλύπτει την ταυτότητα του σωτήρος του και τον προσκαλεί άμέσως να μονομαχήσουν. Έπειδή ο Ντόν Έστεμπάν είχε πληγωθή έλαφρώς από τους κακοποιούς, ο Ντόν Ζουάν αρνείται και δραπετεύει.

Η ΕΛΒΙΡΑ άποκαλύπτουσα τον Ντόν Ζουάν, επέτυχε την άθώ- ωσιν του άδελφού της. Και μαζί μεταβαίνουν εις της "Αννας.

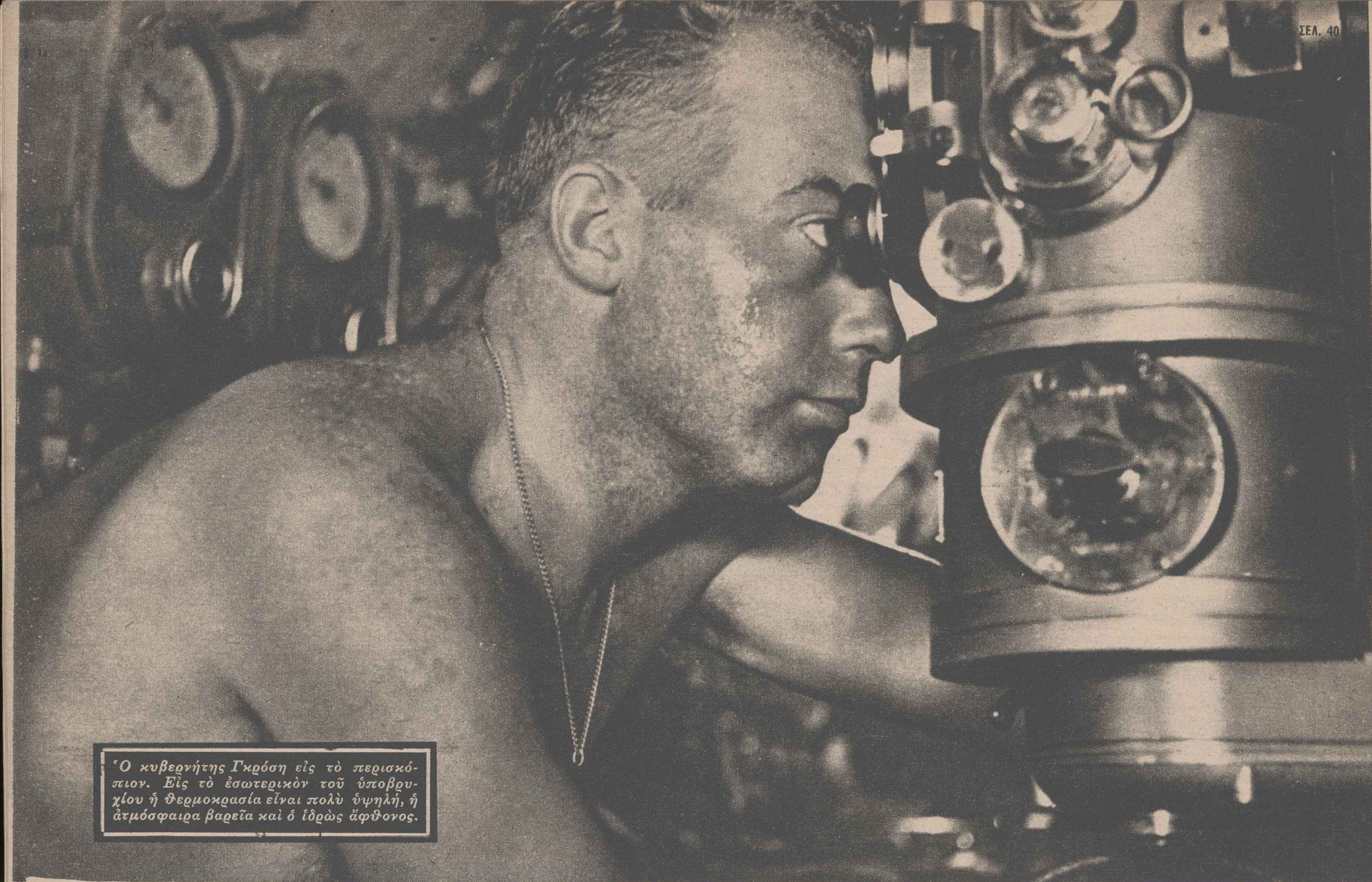
Η ΑΝΝΑ ΑΓΝΟΕΙ ακόμη την ραδιουργίαν του Ντόν Ζουάν, και πιστεύει ένοχον τον Ντόν Έστεμπάν. Καταγοητευμένη από τα λόγια του φιλοξενουμένου της, τον έρωτεύεται.

κατορθώνει όμως με δύναμιν ψυχής και βαθύ πνεύμα αυτοθυ- σίας, να συγκρατηθή και να καταπνίξη τον πόνον της.

ΠΑΡΑ ΤΟ ΛΕΙΨΑΝΟΝ του κυρίου του, ο Σγκαναρέλλο, που υπήρξε πάντοτε πιστός και άφωσιωμένος υπηρέτης, παρακαλεί διά την σωτηρίαν της ψυχής του μεγάλου άμαρτωλού.

Ο κυβερνήτης Γκρόση εις τὸ περισκόπιο. Εἰς τὸ εσωτερικὸν τοῦ ὑποβρυχίου ἡ θερμοκρασία εἶναι πολὺ ὑψηλὴ, ἡ ἀτμόσφαιρα βαρεῖα καὶ ὁ ἰδρὼς ἀφθονός.

ΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΜΕ ΤΟΝ ΚΑΤΑΒΥΘΙΣΑΝΤΑ ΤΟ "MARYLAND,"

Ο ἀπεσταλμένος τοῦ «ΧΡΟΝΟΥ» εἶχε τὸ εὐτύχημα νὰ διέλθῃ σχεδὸν ὁλόκληρον ἀπόγευμα μετὰ τὸν κυβερνήτην Γκρόση καὶ μετὰ τὴν οἰκογένειάν του. Οἱ ἀναγνώσται μας, θὰ μάθουν ἀπὸ τὴν διήγησιν του, πὺν παραθέτομεν κατωτέρω, τὰς λεπτομερείας τοῦ ἡρωικοῦ κατορθώματος τοῦ «Μπαρμπαρίγκο».

Ὅταν ἔφθασα εἰς τὸ σπίτι τοῦ κυβερνήτου, τὸν βρῆκα στὸν κήπο μετὰ δύο παιδία, καὶ νὰ προσπαθῇ νὰ τὰ συμβιβάσῃ γιὰ τὴν κατοχὴ μιᾶς κούινιας. Ὁ κυβερνήτης ἔλεγε στὴ κορούλα του, ὅτι καὶ τὸ ἐξαδελφάκι της εἶχε δικαίωμα στὴν κούινια καὶ σὸ ἀγοράκι πάλι ἔλεγε ὅτι ἔπρεπε νὰ φανήσῃ καὶ σὸ ἀγοράκι πῆγε κοντὰ σὲ μιὰ βρυσούλα μετὰ τὴ πρόθεσιν νὰ καταβρέξῃ ὅλους τοὺς παρόντας.

Ἡ συζήσις τοῦ κυβερνήτου καὶ τὴ κορούλα του, πῆγαν νὰ τὸν προῦπαντήσουν στὴν βάση Χ. ὅταν ἐπέστρεψεν ἀπὸ τὸ περίφημον κατορθώματό του, καὶ τὸ κοριτσάκι του, τώρα πού μπορεῖ νὰ μείνῃ ἕνα μῆνα μαζὺ μετὰ τὸν μπαμπά του, θέλει νὰ πάγῃ στὴν ἐξοχὴ. Κι' οἱ γονεῖς του θέλουν νὰ πᾶν στὴν ἐξοχὴ καὶ φαίνεται πὺς ἡ ἰδέα νὰ μείνουν ἀκόμῃ ἕνα δύο μέρες στὴν πόλιν δὲν τοὺς ἐνθουσιάζει.

Ὁ ἀντιπλοίαρχος Ἐντσο Γκρόση, ὁ ἄνθρωπος πού ὁ κόσμος τὸν δακτυλοδεικτεῖ στὸν δρόμο, ὁ ἄνθρωπος τῆς ἡμέρας, γιὰ νὰ μεταχειρισθῇ

μετὰ δημοσιογραφικὸ καὶ καταβυθιστὴν, τὸν βρῆκα μετὰ δύο παιδία, καὶ νὰ προσπαθῇ νὰ τὰ συμβιβάσῃ γιὰ τὴν κατοχὴ μιᾶς κούινιας. Ὁ κυβερνήτης ἔλεγε στὴ κορούλα του, ὅτι καὶ τὸ ἐξαδελφάκι της εἶχε δικαίωμα στὴν κούινια καὶ σὸ ἀγοράκι πάλι ἔλεγε ὅτι ἔπρεπε νὰ φανήσῃ καὶ σὸ ἀγοράκι πῆγε κοντὰ σὲ μιὰ βρυσούλα μετὰ τὴ πρόθεσιν νὰ καταβρέξῃ ὅλους τοὺς παρόντας. Ἡ συζήσις τοῦ κυβερνήτου καὶ τὴ κορούλα του, πῆγαν νὰ τὸν προῦπαντήσουν στὴν βάση Χ. ὅταν ἐπέστρεψεν ἀπὸ τὸ περίφημον κατορθώματό του, καὶ τὸ κοριτσάκι του, τώρα πού μπορεῖ νὰ μείνῃ ἕνα μῆνα μαζὺ μετὰ τὸν μπαμπά του, θέλει νὰ πάγῃ στὴν ἐξοχὴ. Κι' οἱ γονεῖς του θέλουν νὰ πᾶν στὴν ἐξοχὴ καὶ φαίνεται πὺς ἡ ἰδέα νὰ μείνουν ἀκόμῃ ἕνα δύο μέρες στὴν πόλιν δὲν τοὺς ἐνθουσιάζει. Ὁ ἀντιπλοίαρχος Ἐντσο Γκρόση, ὁ ἄνθρωπος πού ὁ κόσμος τὸν δακτυλοδεικτεῖ στὸν δρόμο, ὁ ἄνθρωπος τῆς ἡμέρας, γιὰ νὰ μεταχειρισθῇ

στὴν πόλιν δὲν τοὺς ἐνθουσιάζει. Ὁ ἀντιπλοίαρχος Ἐντσο Γκρόση, ὁ ἄνθρωπος πού ὁ κόσμος τὸν δακτυλοδεικτεῖ στὸν δρόμο, ὁ ἄνθρωπος τῆς ἡμέρας, γιὰ νὰ μεταχειρισθῇ μετὰ δημοσιογραφικὸ καὶ καταβυθιστὴν, τὸν βρῆκα μετὰ δύο παιδία, καὶ νὰ προσπαθῇ νὰ τὰ συμβιβάσῃ γιὰ τὴν κατοχὴ μιᾶς κούινιας. Ὁ κυβερνήτης ἔλεγε στὴ κορούλα του, ὅτι καὶ τὸ ἐξαδελφάκι της εἶχε δικαίωμα στὴν κούινια καὶ σὸ ἀγοράκι πάλι ἔλεγε ὅτι ἔπρεπε νὰ φανήσῃ καὶ σὸ ἀγοράκι πῆγε κοντὰ σὲ μιὰ βρυσούλα μετὰ τὴ πρόθεσιν νὰ καταβρέξῃ ὅλους τοὺς παρόντας. Ἡ συζήσις τοῦ κυβερνήτου καὶ τὴ κορούλα του, πῆγαν νὰ τὸν προῦπαντήσουν στὴν βάση Χ. ὅταν ἐπέστρεψεν ἀπὸ τὸ περίφημον κατορθώματό του, καὶ τὸ κοριτσάκι του, τώρα πού μπορεῖ νὰ μείνῃ ἕνα μῆνα μαζὺ μετὰ τὸν μπαμπά του, θέλει νὰ πάγῃ στὴν ἐξοχὴ. Κι' οἱ γονεῖς του θέλουν νὰ πᾶν στὴν ἐξοχὴ καὶ φαίνεται πὺς ἡ ἰδέα νὰ μείνουν ἀκόμῃ ἕνα δύο μέρες στὴν πόλιν δὲν τοὺς ἐνθουσιάζει.

Ὁ ἀντιπλοίαρχος Ἐντσο Γκρόση, ὁ ἄνθρωπος πού ὁ κόσμος τὸν δακτυλοδεικτεῖ στὸν δρόμο, ὁ ἄνθρωπος τῆς ἡμέρας, γιὰ νὰ μεταχειρισθῇ μετὰ δημοσιογραφικὸ καὶ καταβυθιστὴν, τὸν βρῆκα μετὰ δύο παιδία, καὶ νὰ προσπαθῇ νὰ τὰ συμβιβάσῃ γιὰ τὴν κατοχὴ μιᾶς κούινιας. Ὁ κυβερνήτης ἔλεγε στὴ κορούλα του, ὅτι καὶ τὸ ἐξαδελφάκι της εἶχε δικαίωμα στὴν κούινια καὶ σὸ ἀγοράκι πάλι ἔλεγε ὅτι ἔπρεπε νὰ φανήσῃ καὶ σὸ ἀγοράκι πῆγε κοντὰ σὲ μιὰ βρυσούλα μετὰ τὴ πρόθεσιν νὰ καταβρέξῃ ὅλους τοὺς παρόντας. Ἡ συζήσις τοῦ κυβερνήτου καὶ τὴ κορούλα του, πῆγαν νὰ τὸν προῦπαντήσουν στὴν βάση Χ. ὅταν ἐπέστρεψεν ἀπὸ τὸ περίφημον κατορθώματό του, καὶ τὸ κοριτσάκι του, τώρα πού μπορεῖ νὰ μείνῃ ἕνα μῆνα μαζὺ μετὰ τὸν μπαμπά του, θέλει νὰ πάγῃ στὴν ἐξοχὴ. Κι' οἱ γονεῖς του θέλουν νὰ πᾶν στὴν ἐξοχὴ καὶ φαίνεται πὺς ἡ ἰδέα νὰ μείνουν ἀκόμῃ ἕνα δύο μέρες στὴν πόλιν δὲν τοὺς ἐνθουσιάζει.

στὴν πόλιν δὲν τοὺς ἐνθουσιάζει. Ὁ ἀντιπλοίαρχος Ἐντσο Γκρόση, ὁ ἄνθρωπος πού ὁ κόσμος τὸν δακτυλοδεικτεῖ στὸν δρόμο, ὁ ἄνθρωπος τῆς ἡμέρας, γιὰ νὰ μεταχειρισθῇ μετὰ δημοσιογραφικὸ καὶ καταβυθιστὴν, τὸν βρῆκα μετὰ δύο παιδία, καὶ νὰ προσπαθῇ νὰ τὰ συμβιβάσῃ γιὰ τὴν κατοχὴ μιᾶς κούινιας. Ὁ κυβερνήτης ἔλεγε στὴ κορούλα του, ὅτι καὶ τὸ ἐξαδελφάκι της εἶχε δικαίωμα στὴν κούινια καὶ σὸ ἀγοράκι πάλι ἔλεγε ὅτι ἔπρεπε νὰ φανήσῃ καὶ σὸ ἀγοράκι πῆγε κοντὰ σὲ μιὰ βρυσούλα μετὰ τὴ πρόθεσιν νὰ καταβρέξῃ ὅλους τοὺς παρόντας. Ἡ συζήσις τοῦ κυβερνήτου καὶ τὴ κορούλα του, πῆγαν νὰ τὸν προῦπαντήσουν στὴν βάση Χ. ὅταν ἐπέστρεψεν ἀπὸ τὸ περίφημον κατορθώματό του, καὶ τὸ κοριτσάκι του, τώρα πού μπορεῖ νὰ μείνῃ ἕνα μῆνα μαζὺ μετὰ τὸν μπαμπά του, θέλει νὰ πάγῃ στὴν ἐξοχὴ. Κι' οἱ γονεῖς του θέλουν νὰ πᾶν στὴν ἐξοχὴ καὶ φαίνεται πὺς ἡ ἰδέα νὰ μείνουν ἀκόμῃ ἕνα δύο μέρες στὴν πόλιν δὲν τοὺς ἐνθουσιάζει.

Ὁ ἀντιπλοίαρχος Ἐντσο Γκρόση, ὁ ἄνθρωπος πού ὁ κόσμος τὸν δακτυλοδεικτεῖ στὸν δρόμο, ὁ ἄνθρωπος τῆς ἡμέρας, γιὰ νὰ μεταχειρισθῇ μετὰ δημοσιογραφικὸ καὶ καταβυθιστὴν, τὸν βρῆκα μετὰ δύο παιδία, καὶ νὰ προσπαθῇ νὰ τὰ συμβιβάσῃ γιὰ τὴν κατοχὴ μιᾶς κούινιας. Ὁ κυβερνήτης ἔλεγε στὴ κορούλα του, ὅτι καὶ τὸ ἐξαδελφάκι της εἶχε δικαίωμα στὴν κούινια καὶ σὸ ἀγοράκι πάλι ἔλεγε ὅτι ἔπρεπε νὰ φανήσῃ καὶ σὸ ἀγοράκι πῆγε κοντὰ σὲ μιὰ βρυσούλα μετὰ τὴ πρόθεσιν νὰ καταβρέξῃ ὅλους τοὺς παρόντας. Ἡ συζήσις τοῦ κυβερνήτου καὶ τὴ κορούλα του, πῆγαν νὰ τὸν προῦπαντήσουν στὴν βάση Χ. ὅταν ἐπέστρεψεν ἀπὸ τὸ περίφημον κατορθώματό του, καὶ τὸ κοριτσάκι του, τώρα πού μπορεῖ νὰ μείνῃ ἕνα μῆνα μαζὺ μετὰ τὸν μπαμπά του, θέλει νὰ πάγῃ στὴν ἐξοχὴ. Κι' οἱ γονεῖς του θέλουν νὰ πᾶν στὴν ἐξοχὴ καὶ φαίνεται πὺς ἡ ἰδέα νὰ μείνουν ἀκόμῃ ἕνα δύο μέρες στὴν πόλιν δὲν τοὺς ἐνθουσιάζει.

στὴν πόλιν δὲν τοὺς ἐνθουσιάζει. Ὁ ἀντιπλοίαρχος Ἐντσο Γκρόση, ὁ ἄνθρωπος πού ὁ κόσμος τὸν δακτυλοδεικτεῖ στὸν δρόμο, ὁ ἄνθρωπος τῆς ἡμέρας, γιὰ νὰ μεταχειρισθῇ μετὰ δημοσιογραφικὸ καὶ καταβυθιστὴν, τὸν βρῆκα μετὰ δύο παιδία, καὶ νὰ προσπαθῇ νὰ τὰ συμβιβάσῃ γιὰ τὴν κατοχὴ μιᾶς κούινιας. Ὁ κυβερνήτης ἔλεγε στὴ κορούλα του, ὅτι καὶ τὸ ἐξαδελφάκι της εἶχε δικαίωμα στὴν κούινια καὶ σὸ ἀγοράκι πάλι ἔλεγε ὅτι ἔπρεπε νὰ φανήσῃ καὶ σὸ ἀγοράκι πῆγε κοντὰ σὲ μιὰ βρυσούλα μετὰ τὴ πρόθεσιν νὰ καταβρέξῃ ὅλους τοὺς παρόντας. Ἡ συζήσις τοῦ κυβερνήτου καὶ τὴ κορούλα του, πῆγαν νὰ τὸν προῦπαντήσουν στὴν βάση Χ. ὅταν ἐπέστρεψεν ἀπὸ τὸ περίφημον κατορθώματό του, καὶ τὸ κοριτσάκι του, τώρα πού μπορεῖ νὰ μείνῃ ἕνα μῆνα μαζὺ μετὰ τὸν μπαμπά του, θέλει νὰ πάγῃ στὴν ἐξοχὴ. Κι' οἱ γονεῖς του θέλουν νὰ πᾶν στὴν ἐξοχὴ καὶ φαίνεται πὺς ἡ ἰδέα νὰ μείνουν ἀκόμῃ ἕνα δύο μέρες στὴν πόλιν δὲν τοὺς ἐνθουσιάζει.

Ὁ ἀντιπλοίαρχος Ἐντσο Γκρόση, ὁ ἄνθρωπος πού ὁ κόσμος τὸν δακτυλοδεικτεῖ στὸν δρόμο, ὁ ἄνθρωπος τῆς ἡμέρας, γιὰ νὰ μεταχειρισθῇ μετὰ δημοσιογραφικὸ καὶ καταβυθιστὴν, τὸν βρῆκα μετὰ δύο παιδία, καὶ νὰ προσπαθῇ νὰ τὰ συμβιβάσῃ γιὰ τὴν κατοχὴ μιᾶς κούινιας. Ὁ κυβερνήτης ἔλεγε στὴ κορούλα του, ὅτι καὶ τὸ ἐξαδελφάκι της εἶχε δικαίωμα στὴν κούινια καὶ σὸ ἀγοράκι πάλι ἔλεγε ὅτι ἔπρεπε νὰ φανήσῃ καὶ σὸ ἀγοράκι πῆγε κοντὰ σὲ μιὰ βρυσούλα μετὰ τὴ πρόθεσιν νὰ καταβρέξῃ ὅλους τοὺς παρόντας. Ἡ συζήσις τοῦ κυβερνήτου καὶ τὴ κορούλα του, πῆγαν νὰ τὸν προῦπαντήσουν στὴν βάση Χ. ὅταν ἐπέστρεψεν ἀπὸ τὸ περίφημον κατορθώματό του, καὶ τὸ κοριτσάκι του, τώρα πού μπορεῖ νὰ μείνῃ ἕνα μῆνα μαζὺ μετὰ τὸν μπαμπά του, θέλει νὰ πάγῃ στὴν ἐξοχὴ. Κι' οἱ γονεῖς του θέλουν νὰ πᾶν στὴν ἐξοχὴ καὶ φαίνεται πὺς ἡ ἰδέα νὰ μείνουν ἀκόμῃ ἕνα δύο μέρες στὴν πόλιν δὲν τοὺς ἐνθουσιάζει.

ΕΛΑ. 41

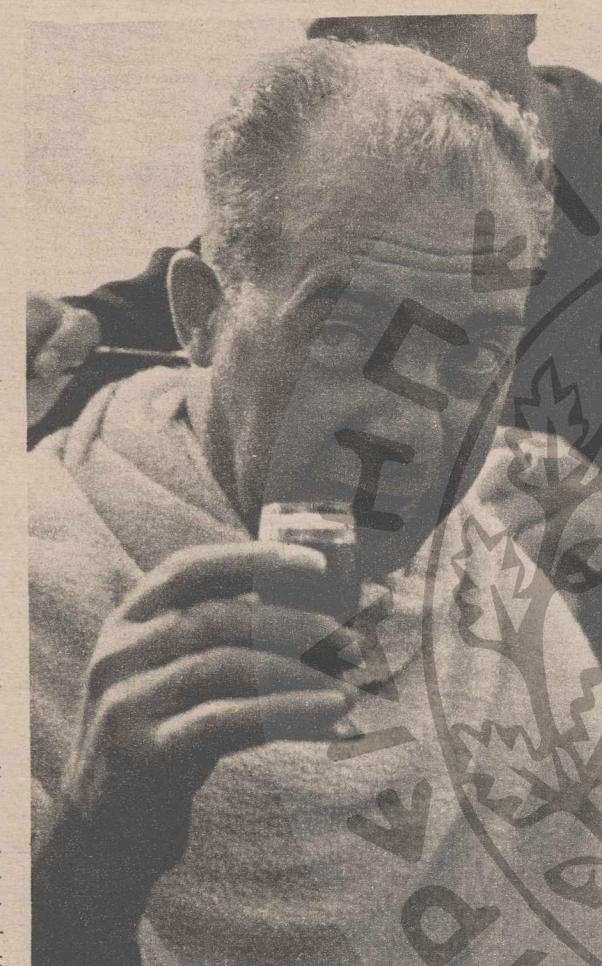
λες στὴ πρόμνη καὶ δύο στὴ πλώρη, γιὰ νὰ ἐπιτεθῇ σὸ ἀντιτορπιλικὸ πού ἔπλεε μετὰ ταχύτητα 20 χιλιομέτρων τὴν ὥραν. Ὅταν ὁ κυβερνήτης Γκρόση ἀνέβηκε στὴ γέφυρα γιὰ ν' ἀναλάβῃ τὴν διεύθυνση τῆς ἐπιθέσεως, ὁ δεξιὸς σκοπὸς, δίοπος Καμαράτα, ἀνήγγελε μιὰ σκιά, μιὰ πελώρια σκιά, μιὰ σκιά πού ἔπιανε μεγάλο τμήμα τοῦ ὁρίζοντος. Ἐκείνη τὴ στιγμὴ ὅλο τὸ πλήρωμα, ἀκόμα καὶ κείνοι πού ἦταν στὴς μηχανές, εἶχαν τὴν ἐντύπωση ὅτι ἐτοιμάζονταν κάτι τὸ ἐξαιρετικὸ.

Σὲ ἀπόσταση 1200 μέτρων περνοῦσε ἕνα ἀμερικανικὸ θωρηκτὸ τύπου «Μάρυλαντ» τοῦ ὁποῖου διακρίνονταν ἡ μεγάλη σκοτεινὴ μάζα καὶ μόλις μετὰ τὸ τηλεσκόπιο, ὁ χαρρακτηριστικὸς ἱστός του, μετὰ δικτυωτὸ, πού ἔχουν μόνον τὰ πέντε ἀμερικανικὰ θωρηκτὰ τοῦ τύπου αὐτοῦ, ἀπ' τὰ ὁποῖα τρία βυθίσθηκαν ἀπὸ τοὺς Ἰάπωνας.

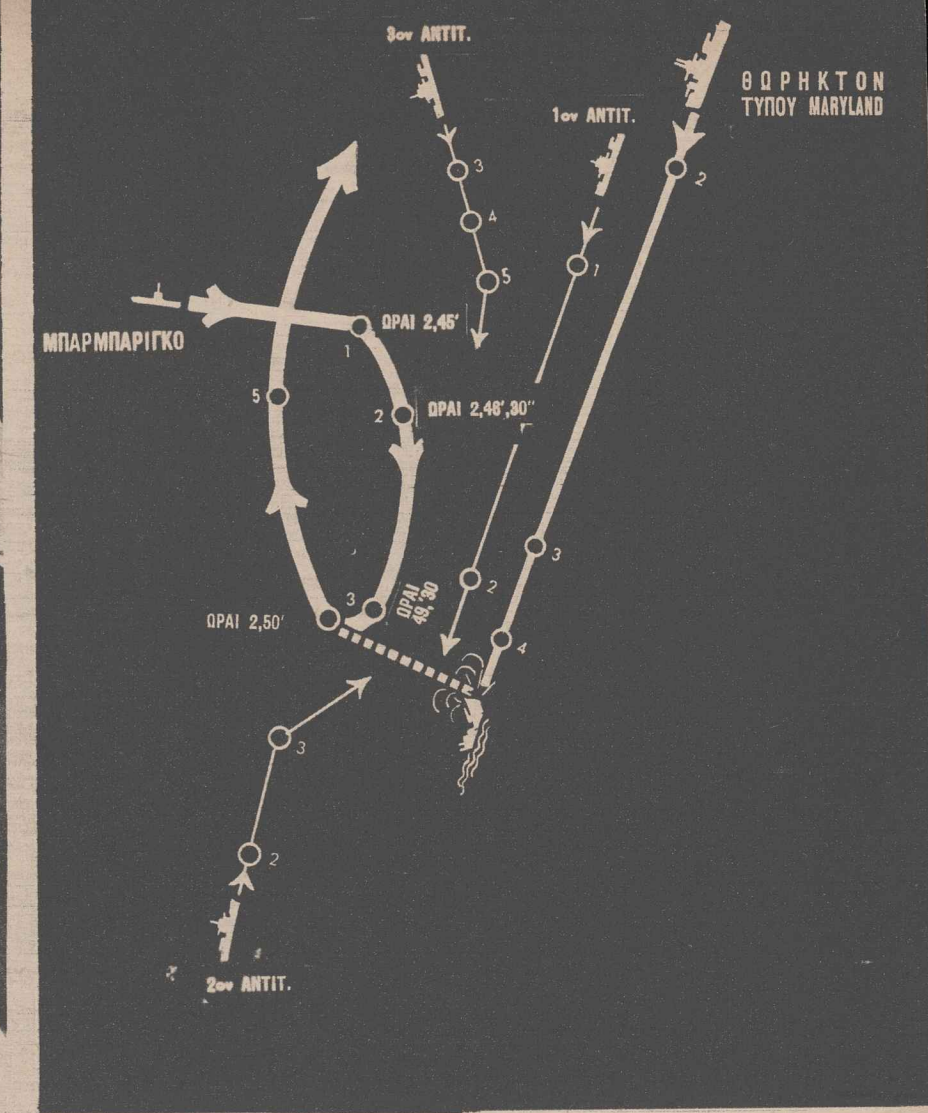
Ὁ κυβερνήτης δὲν εἶχε οὐτὴ μίαν στιγμὴ ἀμφιβολίας : ἐγκατέλειπε τὴν ἰδέαν νὰ προσβάλλῃ τὸ ἀντιτορπιλικὸ, καὶ παρ' ὅλον πού δὲν παραγνώρισε τοὺς κινδύνους τῆς ἐπιχειρήσεως, ἐτοιμάζεται νὰ τορπιλλήσῃ τὸ θωρηκτόν. Ὑπῆρχαν πολλὰς πιθανότητες ἐπιτυχίας, ὅπως ἐπίσης καὶ πιθανότητες καταστροφῆς τοῦ ὑποβρυχίου. Ἄν ὅμως κατορθώοντο νὰ βυθισθῇ ἕνα θωρηκτὸ 32 χιλ. τόνων, δὲν ὑπῆρχε σημασία ἂν θὰ ἔχοντο τὸ ὑποβρύχιον. Ἐν τῷ μεταξύ διεκρίθησαν καὶ ἄλλα δύο ἀντιτορπιλικά πού ἤδεναν τὸν κίνδυνον διὰ τὸ ὑποβρύχιον, τόσοσιν ὥστε ἔπρεπε νὰ παραιτηθῇ νὰ ἐπιτεθῇ ἀπὸ τὴν πρόμνην γιὰ νὰ μὴ κτυπηθῇ ἀπὸ ἕνα ἀπὸ τὰ ἀντιτορπιλικά, πού εὐρίσκετο εἰς ἀπόστασιν 600 μέτρων καὶ διηυθύνονταν ἀκριβῶς κατ' ἀπάνω του. Στὰ ὑποβρύχια, ὅπως καὶ ὅλα τὰ πολεμικά, οἱ ἀποφάσεις πρέπει νὰ εἶναι κεραυνοβόλες, οἱ μηχανές κινεῖται καὶ δὲν περιμένουν τῆς σκέψεως. Ὁ κυβερνήτης ἀπεφάσισε νὰ ἐπιτεθῇ ἀπὸ τὴν πλώρη. Καὶ θὰ ἐπιτίθετο χωρὶς νὰ καταδυθῇ γιὰ νὰ ὑπερασπισθῇ ἀπὸ τὸ ἀντιτορπιλικὸ, σὲ περίπτωσιν πού αὐτὸ, θὰ ἀντιλαμβάνονταν τὴν παρουσίαν τοῦ ὑποβρυχίου. Σταματᾷ τὸν ἕνα κινητήρα, μετὰ τὸν ἐξωτερικὸν κινητήρα γυρίζει στὴ θέσιν του, τὸ ἀντιτορπιλικὸ πλησιάζει μετὰ τὴν ἐνδοκρινὴν πᾶν σὸ «Μπαρμπαρίγκο». Εἶναι ἡ ὥρα 2, 49', 30". Τὸ θωρηκτὸ εἶναι κοντά. Ὁ Γκρόση βλέπει ἀόριστα μετὰ σὸ σκοτάδι τὴν γέφυρα, τοὺς πύργους, βλέπει τὸν ἀρ. 2 πύργον, ἐκεῖ ἀπὸ κάτω εἶναι ἡ ἀποθήκη τῶν πυρομαχικῶν, ἐκεῖ πρέπει νὰ κτυπηθῇ καὶ δίνει διαταγὴ νὰ ἐκσφενδονισθοῦν οἱ τορπιλλες τῆς πρόμνης. Πέρασαν λίγα δευτερόλεπτα εἶναι ἀκριβῶς ἡ 2,50'. Οἱ τορπιλλες διανύουν 525 μέτρα καὶ κτυποῦν στὴν πρῶρα τὸ θωρηκτὸ πού ἐταξίδευε μετὰ ταχύτητα 15 κόμ-

Τὸ «ΜΠΑΡΜΠΑΡΙΓΚΟ» ἐπέστρεψεν εἰς μίαν βάσιν τοῦ Ἀτλαντικοῦ. Ἐπὶ μακρὰς ἡμέρας, ὁλοκληρῶς ἐβδομάδας, τὸ πλήρωμα ἔζησε εἰς ἀπόλυτον ἀπομόνωσιν, εἰς τὸν ὠκεανόν, ζῶν χωρὶς ὑλικούς δεσμούς, βασιζομένην κατ' ὁλοκληρίαν εἰς τὰ ἀποθέματα τῆς ἀνδρικής του ψυχῆς. Τώρα ἰδοὺ ἐπὶ τέλους ὁ ταχυδρομικὸς σάκκος, ὁ τῶς ἀναμενόμενος. Περιέχει σωρείαν γραμμάτων καὶ δελταρίων πού κάμνουν τὰ πρόσωπα νὰ μειδίου. Εἶναι στιγμὴ μεγάλης χαρᾶς πού δὲν λησμονοῦνται ποτέ.

ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΠΛΟΥΝ γένεια καὶ κόμη ἀφίνονται νὰ μεγαλύνουν κατὰ βούλησιν. Ὁ κυβερνήτης, πρὶν ἀποβιβασθῇ, ὀφίσταται τὰς περιποιήσεις τοῦ ναυτοῦ, πού ἐκτελεῖ χρεὶα κουρέος κ' ἐν τῷ μεταξύ τοσυγκρίζει (διὰ πολλοστὴν φορὰν) πρὸς τιμὴν τοῦ ἀποτελέσματος τοῦ νικηφόρου ἀτλαντικοῦ πλοῦ.

Τὸ ΣΧΕΔΙΟΝ ΑΥΤΟ παρίστα τὰς φάσεις τῆς δράσεως πού ἐτεματίσθη μετὰ τὴν καταβύθισιν τοῦ θωρηκτοῦ τύπου Maryland. Οἱ ἀραβικοὶ ἀριθμοὶ δεικνύουν τὰς διαφόρους θέσεις τῶν πλοίων. Ἡ παχεῖα γραμμὴ δεικνύει τὴν πορείαν τοῦ «Μπαρμπαρίγκο», τὸ ὁποῖον μόλις συνήντησε τὸ ἀντιτορπιλικὸν τὴν 2,45, ἐνῷ ἠτοιμάζετο νὰ τὸ τορπιλλήσῃ, ἀντελήφθη τὴν 2,46' τὸ θωρηκτόν καὶ τὸ 2ον ἀντιτορπιλικόν, τὸ ὁποῖον μετὰ τὴν πορείαν του ἠπείλει νὰ συγκρουσθῇ μετὰ τὸ ὑποβρύχιον. Ὅταν ἔφθασε εἰς τὸ σημείον 3, τὴν 2,49' ἐξσφενδονίσθησαν αἱ τορπιλλαι, ἡ διαδρομὴ τῶν ὁποίων σημειοῦται μετὰ τὴν διακεκομμένην γραμμὴν. Τὸ «Μπαρμπαρίγκο» ἀπεμακρύνθη ἀμέσως ἀνεπρόληπτον.

Εἰς τὴν ΒΑΣΙΝ εὐρίσκονται καὶ ἐφημερίδες μετὰ τὴν περιγραφὴν τοῦ γενναίου τολμήματος. Οἱ ναῦται τὰς ἀνοίγουν καὶ τὰς διαβάζουν μετὰ περιέργειαν. Διάφορα συναισθήματα κατακλύζουν τὴν ψυχὴν των: Ὀλίγη υπερφάνεια, ἱκανοποίησις, ἀλλὰ καὶ κάποια δυσπιστία: Θὰ σκέπτονται. Πῶς κατορθώσαν αἱ ἐφημερίδες, ἀπὸ τὸ λακωνικὸν μῆνιμα τοῦ κυβερνήτου, νὰ γεμίσουν ὁλόκληρον τὴν σελίδα;».

βαν. Τη δεύτερα τορπίλλη την ακόλουθησε μία έκρηξη και μία υποκόκκινη ανάφλεξη. Φαίνεται ότι η δεύτερη τορπίλλη κτύπησε τους κλιβάνους. Το «Μπαρμπαρίγκο» κλονίστηκε δυνατά από την έκρηξη, ο κυβερνήτης του και 7 από τους άνδρες του ζούν την πιό συγκινητική στιγμή, βλέπουν τη μεγάλη μονάδα να γέρνει με τη πλώρη, το νερό ξέθανε σχεδόν στη γέφυρα όταν το πλοίο έγυρε στα δεξιά. Το θωρηκτό βυθίζονταν και τα αντιτορπιλλικά πλησίασαν, για να δώσουν βοήθεια, νομίζοντας πως πρόκειται για σοβαρό ατύχημα, και έσπευσαν να πάνε να βοηθήσουν, αλλά οι άνδρες του «Μπαρμπαρίγκο» άγνοούν το υποβρύχιο, που είναι εκεί, μεταξύ τους, σε απόσταση λίγων εκατοντάδων μέτρων.

Το «Μπαρμπαρίγκο» που εξεμεταλλεύθηκε τα στοιχεία έκπληξης και «τόλη» και που βύθισε ένα αμερικανικό θωρηκτό, απομακρύνεται άνετα, χλητο από το τόπο της καταστροφής, ενώ στο κατάστρωμα του οι άνδρες, για μία στιγμή ούτε κατόρθωσαν να είναι ευθυμιοί κι ούτε κινούνται, έως την αγωγή, όταν άνοιξαν 48 μπουκάλια σαμπάνια, που της είχαν βάλει στον πάγο, πριν απ' την επίθεση γιατί φέρνει γούρι, κ' έφεραν στον πλοίαρχο στη γέφυρα το πηλίκιο του, μ' ένα γαλόνι παραπάνω. Είχε φθάση ή προαγωγή του εις αντιπλοίαρχον.

Την 22 Μαΐου, στάς 18,30 φάνηκε στον ούρανό ένα «Fokker R. G. 1» χωρίς σημαία της εθνικότητας του, κ' έριξε 8 βόμβες τών 100 κιλών, χωρίς όμως να κτυπήσει τα υποβρύχια, παρ' όλο που της έριξε από πολύ χαμηλή απόσταση. Από το υποβρύχιο, τα δύο κανόνια και τέσσαρα μυδραλλιοβόλα ένοιξαν πυρ, κ' έκτόπησαν το «Fokker» που απομακρύνονταν. Αργότερα έμαθαν ότι το αεροπλάνο οδηγούνταν από τον βραζιλιανό πιλότον Παμπλόνα, που θα βεβαιώση ότι έβυθισε το υποβρύχιο, παρ' όλην την άμεση και φανερή διάψευση.

Το «Μπαρμπαρίγκο» μετέβη εις άλλην ζώνην επιχειρήσεως και κατά το ταξίδιον αυτό, προσεβλήθη από έθνηκόν υποβρύχιο που έριψεν έναντιον του δύο τορπίλλας, χωρίς όμως να το πλήξει.

Εις μίαν τρίτην ζώνην επιχειρήσεων το «Μπαρμπαρίγκο» έβυθισε ένα πετρελαιοφόρο 15 χιλ. τόνων.

Οι ναύται θα ήθελαν να μπουν εις το Γιβραλτάρ, αλλά έν τω μεταξύ ελήφθη ή διαταγή να έπιστρέψουν εις την βάση.

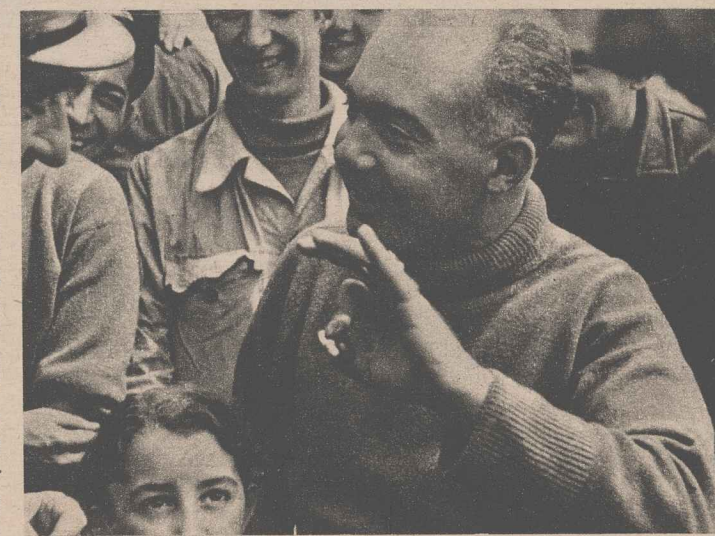
Έπέστρεψαν με απλότητα, όπως έπιστρέφουν από μία αποστολή, και ο κυβερνήτης που διηγήθη με απλότητα, όπως διηγούνται ένα οποιοδήποτε πράγμα, τώρα σιωπά, δεν έχει πιά τίποτα να πη. Η καρδιά του τον περιμένει σήμερα, όπως τον περιμένει κείνη η μέρα που αλά στο μωλο. Μόνο αυτή η μέρα να τον κάμει να μείνει ακόμη. **G. M.**

ΕΠΙ ΤΟΥ ΙΣΤΟΥ του «Μπαρμπαρίγκο» κυματίζουν τόσα σημαία όσα είναι τα βυθισθέντα πλοία κατά το ταξίδιον. Καλά όραση είναι ή σημαία διά το θωρηκτόν τύπου Maryland, με τόν αριθμόν τών τόνων. Δεξιά, ο αντιπλοίαρχος Γκρόση επί του καταστρώματος του υποβρυχίου «Μπαρμπαρίγκο».

ΤΟ «ΜΠΑΡΜΠΑΡΙΓΚΟ» έπέστρεψεν επί τέλους εις την βάση, και ο κυβερνήτης του είχε την τιμήν και την χαράν, μόλις απέβιβασθη, να χαιρετισθί από τόν διοικητή της βάσεως και από το θυγάτριον του που έσπευσε να φιλήση τόν μπαμπάκα του. Κάτω ο αντιπλοίαρχος Γκρόση περιστοιχιζόμενος από το πλήρωμα του, διηγείται εις τόν διοικητήν, μερικάς λεπτομερείας της βυθίσεως του θωρηκτού. Ο αντιπλοίαρχος Γκρόση έγεννήθη την 20 'Απριλίου 1908 εις 'Αγ. Παύλον της Βραζιλίας, από γονείς 'Ιταλούς. Την 1ην 'Ιουλίου του 1928 εξήρχετο από την σχολήν ως σημαιοφόρος, τόν 'Ιούλιον του 1929 προήχθη εις ανθυποπλοίαρχον, τόν 'Ιούλιον του 1939 εις υποπλοίαρχον και την 13 Αύγουστου του 1940 εις πλωτάρχη. Διά πολεμικόν κατόρθωμα έκτελεσθέν εις την Μεσόγειον την 24 Σεπτεμβρίου 1940, έτιμήθη με άργυρου μετάλλιον. Μετά την καταβύθισιν του αμερικανικού θωρηκτού έλαβε το έπόμενον μαρκονογράφημα: «Α. Μ. Βασιλεύς Αυτοκράτωρ, σάς προήγαγε εις αντιπλοίαρχον διά πολεμικήν αξίαν. σόπ. Ο Ντούτσε πληροφορών σας δι' έμού, αποστέλλει, εις σάς, εις τούς αξιωματικούς σας και εις το πλήρωμα σας τας ευχαριστίας του "Έθνους και τα προσωπικά του εγκώμια. Υφυπουργός Ρικάρντη». Ο κυβερνήτης Γκρόση έπεβίβασθη επί τών υποβρυχίων από μακρού και παραμένει από της αρχής του πολέμου.

ΤΟ ΕΠΙΤΕΛΕΙΟΝ ΤΟΥ "ΜΠΑΡΜΠΑΡΙΓΚΟ."

ΚΥΒΕΡΝ. ΤΟΥ "ΜΠΑΡΜΠΑΡΙΓΚΟ,"

Α ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ Α. ΠΕΡΡΟΝΕ

ΥΠΟΠΛΟΙΑΡΧΟΣ Α. ΑΜΕΝΤΟΝΙΑ

ΑΝΘΥΠΟΠΛ. Ρ. ΠΑΠΑ

ΑΝΘΥΠΟΠΛ. ΜΗΧ. Γ. ΜΑΤΑΡΑΤΣΟΣ

ΣΗΜΑΙΟΦΟΡΟΣ Μ. ΜΟΣΗ

ΣΗΜΑΙΟΦΟΡΟΣ Γ. ΝΤΕΛ ΣΑΝΤΟ

ΣΗΜΑΙΟΦΟΡΟΣ Ι. ΤΕΝΤΗ

BANCA COMMERCIALE ITALIANA

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Α ΔΙΡ. 700.000.000

ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ ΔΙΡ. 170.000.000

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ ΣΕΛ. 31

Τά μαύρα του τὰ ρούχα, ή χρυσή του ή καδένα, τὰ χονδρά άσπρα μουστάκια του, και τὸ πομπέ του, έδιδαν στόν ίππότη κ. Ρόση έπίσημη όψη. Καί οί άνθρωποι που συναντούσε, του έβγαζαν καπελλαδούρες έως κάτω. Στῆς έννοιες που του έδινε ή θέσις του, προστέθηκε και μία καινούργια λύπη. Η γυναίκα του, προσεβλήθη από έλεφαντίωση και δεν μπορούσε πιά να κουνηθί απ' τη πολυθρόνα της.

Ο κ.ος Ρόση γύρισε στο σπίτι του απ' τη μικρή πόρτα της υπηρεσίας. Έβγαλε τα μαύρα του τὰ ρούχα, κ' έβαλε ένα παλιό σακάκι. Κι' άρχισε να περιποιείται την γυναίκα του. Φάσκωσε τὰ πόδια της, γεμάτα πληγές. Κανένας άλλος δεν έπρεπε να περιποιείται τη γυναίκα του. Όχι από οίκτο, άλλ' απ' αγάπη. Γιατί είχαν δουλέψη όλη τους τη ζωή, ο ένας κοντά στον άλλον, και είχαν δειρευθεή ήσυχια γερατειά, στο τόπο τους. Η τύχη είχε αποφασίση διαφορετικά. Κι' αν ή μοίρα τόν είχε κάμη ίππότη, και κατ' ανάγκη λίγο προσποιημένο έναντι του κόσμου, για τη γυναίκα του έμενε εκείνος που ήταν, όταν την παντρεύθηκε.

Την ήμέρα εκείνη, στο οίνοπωλειό βασιλευε μεγάλη ζωηρότητα, πραγματική άκαταστασία. Έκείνο τὸ πρωί είχαν αποβιβασθεί Άγγλοι και Ίνδοι ναύτες, και γύριζαν στους δρόμους της Άλεξάνδρειας. Στρατιωτικοί, σάν κείνους που κάθε τόσο οί Άγγλοι στέλλουν σ' όλο τόν κόσμο. Στο οίνοπωλειό δεν άκούωνταν οί συνειθισμένες φωνές τών μπεκρηδων που μαλλώνουν, άλλ' ο θόρυβος μιας πραγματικής συμπλοκής, που άκούονταν κι' απ' έξω. Κάτι τὸ σοβαρό συμβαίνει στο μαγαζί, σκέφθηκε ο κ.

Ρόση, και κόλλησε τ' αὐτί του στην κρυφή την πορτοϋλα. Άκουσε ένα διαβολικό θόρυβο. Μες στην όρμη τους οί διαπληκτιζόμενοι, τὰ είχαν σπάσει όλα τριγύρω τους, ενώ διαπεραστικές στιγγιές γυναικῶν, ανακατώνονταν στῆς φωνές τών άνδρων. Ο Ρόση άνοιξε τη μικρή τη πόρτα, και άποφασιστικά, με τὸ περιστροφή στο χέρι, όχι για να σκοτώση, αλλά για να φοβέριση τούς μεθυσμένους, μπήκε. Τράβηξε στόν αέρα μία πιστολιά, που έτρεψε σε φυγή τούς θορυβοποιούς. Ένας Ίνδος όμως στρατιώτης, που σε μία προσβολή τρελλῆς μανίας, είχε άγκαλιάσει μία γυναίκα και την έπιέζε στόν τοίχο, ούτε καν τόν άκουσε. Τὸ θῆμα του φώναζε βοήθεια. Η μανία του Ίνδου αύξανε και θα την έπνιγε και κανέναν δεν θα ήταν αρκετά δυνατός για να την έλευθερώση. Τότε ο ίππότης κ. Ρόση πλησίασε ψυχρά τόν Ίνδο και με μία πιστολιά στο κεφάλι, του τίνανε τὰ μυαλά στόν αέρα. Όταν τόν είδε να κυλιέται κάτω γῆς άψυχο, είπε: «Λυποῦμαι, μά ένας ίππότης, δεν μπορεί να κάμη διαφορετικά, παρὰ να έπέμβη, όταν κακομεταχειρίζονται μπροστά του μία γυναίκα».

Μπροστά στην πόρτα του καταστήματος ή έγγχρία άστυνομία κρατούσε σε απόσταση τὸ πλήθος.

Ένας βαθμοφόρος πλησίασε και ρώτησε:

- Τί υπηκόστητα έχετε;
- Ίταλική, απήντησε ο κ. Ρόση.
- Θέλετε να σας συλλάβουμε ή μεις;

— Όχι, απήντησε. Έπικαλούμαι τὸ νόμο τών διομολογήσεων. Θα παραδωθῶ εις τόν Ίταλόν πρόξενον.

Μπήκε μέσα, φόρεσε τα μαύρα του τὰ ρούχα, και κάθισε να περιμένη τόν Πρόξενο, κρατώντας τὸ πομπέ του στο χέρι του. **ENRICO PEA**

MONDADORI

ΔΗΜΟΣΙΕΥΕΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΥΛΛΟΓΗΝ

Κ Λ Α Σ Ι Κ Ο Ι MONDADORI

ΟΛΑ ΤΑ ΕΡΓΑ, ΕΙΣ ΑΚΕΡΑΙΑ
ΚΕΙΜΕΝΑ, ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΥΤΕ-
ΡΩΝ ΙΤΑΛΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ.

MATTEO BANDELLO

ΟΛΑ ΤΑ ΕΡΓΑ, ΤΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΤΟΥ
FRANCESCO FLORA

ΕΙΣ ΔΥΟ ΤΟΜΟΥΣ ΔΙΡ. 85

MATTEO MARIA BOIARDO

ΟΛΑ ΤΑ ΕΡΓΑ, ΤΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΤΟΥ
ANGELANDREA ZOTTOLI

ΕΙΣ ΔΥΟ ΤΟΜΟΥΣ ΔΙΡ. 90

CARLO GOLDONI

ΟΛΑ ΤΑ ΕΡΓΑ, ΤΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΤΟΥ
GIUSEPPE ORTOLANI

ΤΟΜΟΣ Ι ΔΙΡ. 40 - ΤΟΜΟΣ ΙΙ ΔΙΡ. 45
ΤΟΜΟΣ ΙΙΙ ΔΙΡ. 50 - ΤΟΜΟΣ ΙV ΔΙΡ. 60
ΤΟΜΟΣ V ΔΙΡ. 75 - ΤΟΜΟΣ VI
(ΥΠΟ ΠΡΟΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ)

GIACOMO LEOPARDI

ΟΛΑ ΤΑ ΕΡΓΑ, ΤΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΤΟΥ
FRANCESCO FLORA

ΑΝΑΛΕΚΤΑ ΣΚΕΨΕΩΝ

ΤΟΜΟΣ Ι ΔΙΡ. 75 - ΤΟΜΟΣ ΙΙ ΔΙΡ. 75

ΤΑΠΟΙΝΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΑΠΕΖΑ

ΤΟΜΟΣ Ι ΔΙΡ. 70 - ΤΟΜΟΣ ΙΙ ΔΙΡ. 70

ΕΙΣ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΑΥΤΗΣ ΕΞΙΡΑΝ,
ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΗΣ ΣΥΛΛΟΓΗΣ. ΘΑ ΔΗ-
ΜΟΣΙΕΥΘΟΥΝ ΕΠΙΣΗΣ ΚΑΙ ΑΛ-
ΛΟΙ ΤΟΜΟΙ, ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΡΓΩΝ
ΤΟΥ GOLDONI ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΕΡΓΑ ΤΩΝ
ARETINO, METASTASIO, Κ.Λ.Π.

MONDADORI